

Magyar Cserkész

XIV. ÉVF. 1. SZÁM.

Ára 50 fillér.

1933. JANUÁR 1.

Itt az új esztendő küszöbén és egy munkás év kezdetén
boldog új évet, minden magyar, cserkésznek minden előfizetőnek
és cserkészbarátnak
a KIADÓHIVATAL

Mindenki megszerezheti a Magyar Cserkész Naptárát.

A Magyar Cserkész ez évben is kiadja a naptárát. Alakjánál fogva zsebben hordható és tartalmánál fogva jó barát, azonkívül a jamboreera tanácsadó és kalauz, mert a szokásos jótanácsokon kívül segítségére siet minden cserkésznek a legkülönbözőbb helyzetekben és a jamboreera való készüléseinél nélkülözhetetlen irányokat megmutatja.

Ingyen kapja mindenki, aki január 30-ig egy évre előfizet a Magyar Cserkészre.
Ingyen kapja, aki január 15-ig, egy félévre előfizet a Magyar Cserkészre.
Ingyen kapja, aki a Magyar Cserkész számára egy egyéves előfizetőt szerez.
Ingyen kapja, aki a Magyar Cserkész számára két féléves előfizetőt szerez.
Ingyen kapja, aki a Magyar Cserkész számára négy negyedéves előfizetőt szerez.
Féláron kapják azok, akik a Magyar Cserkészt példányonként vásárolják a Cserkészboltból vagy bizományba veszik a csapat útján.

Minden cserkész megszerezheti könnyen a Cserkésznaplót, ezért negyvenezer magyar cserkész zsebében kell lenni a jamboreen a Cserkésznaplónak.

Ára kb. 1,- P lesz.

ENRILO-nak

a kitünő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital,
mely különösen hosszabb túráknál
nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

FRANCK HENRIK FIAI RT.
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáralban.

Budapest,
1933
január
1.
XIV. évf.
1. sz.

MAGYAR CSERKÉSZ

Szerkeszti: KOSZTER ATYA

Motto:
Új esztendőben új szívvel!

BOLDOG ÚJESZTENDŐT!

Elballagott a vénséges vén 1932-es esztendő, miután minden kincsét, örömét, szépségét reánk pazarolta. Bement a Mult kapuján s nem jön vissza soha többé, csak kis követői, az Emlékek keresnek fel ezután bennünket. S amint a Mult kapuja döngve becsapódott mögöttem, abban a pillanatban lépett be a szemben levő jövőkapuból frissen, fiatalon, duzzadó tarisznyával az új esztendő: 1933.

— Isten hozott, Újesztendő!

— Állj meg egy szóra! Mit hoztál nekem a degesz tarisznyádban?

Lekanyarítja a tarisznyát válláról s bontja már a száját, hogy megmutassa kincseit . . .

— Hozok neked 365 napot. Ma még üres mind, te fogod megtölteni emberi szívedből, erődből sarjadt minden jóval. Napok, órák, percek a nagy Isten üres edénykéi; az ember az, aki tehetsége, lelke szerint jóval, rosszal tölti őket.

Hozom a gondviselő Isten sok kegyelmét; a fiatal élet erőit; a családi otthon puha fészket; édesanyád, édesapád, szeretteid átölelő szeretetét; egészséget, tudást, jószágot és mindent, amit az élet nyújthat a bontakozó embernek.

Hozok hitet magadban, reményt a jövőben, nagy akarást, energiát. Hozom az újrakezdés lendületét, az „ezután mindent jobban!” akarását, a minden újjal együtt járó gyengítellen, nagy megbízatást.

Hozom ajándékul a legszebb magyar álmot: csodaszarvas-kergetést a gödöllői világjamboreen, ahol negyven nemzét húszezer fia a te vendéged lesz és ettől a vendéglátástól kezdve lelkes barátja a magyar nemzetnek. Gyönyörű magyar hódítás: szívek hódítása, cserkész-kincsek halmozása, egy egész életre szóló páratlan nagy élmény. Hozott-e ennél szebb ajándékot neked bárki is az elmúlt esztendő-testvéreim közül?

— Újesztendő bezárja a tarisznyáját, vállára veti és már rá is lép az idő örökkön mozgó szalagjára, hogy megállás nélkül végigjárja a maga 365 napos vándorútját.

És vele megyünk, cserkésztestvér, mindannyian. Megyünk meg nem állva, nem pihenve, pillanatra el nem lan- kadva, hiszen arról van szó, hogy pereg, pereg az idő és futnak az órák, a percek. Amelyeket üresen elengedtél, soha vissza nem hozhatod többé, hogy utólag megtöltsd; itt áll a cserkészjelszó: Légy résen!

Mire ezek a sorok a kezdedbe kerülnek, már fogja kezedet és vezet az 1933-as esztendő. El nem vesztéd egyetlen napját! El nem fecsérled egyetlen óráját! Gazdag év, ha gazdaggá teszed, kitöltve összes kereteit jóval, munkával, akcióval; koldus, ha magad koldus vagy lélekben, erőben.

Hát igenis megmutatjuk, hogy soha ilyen csodálatosan gazdag, ilyen erős, ilyen szép éve nem volt még a magyar cserkésznek!

Ezzel az akarással kívánok neked boldog újesztendőt.

Koszter atya.

KINCSES AJÁNDÉKUNK, a Magyar Cserkész naptára, díszbe öltözve, készen várja, hogy meginduljon hazafelé — hozzátok, fiúk. Amint beküldte valaki az egész- vagy félévi előfizetését, rögtön nyílik kis ajtó és kisurran rajta egy mosolygós naptár. Hogy mit hoz? Hát a rendes naptári anyagon felül rengeteg cserkész-kincset. Megtalálod benne a csapatok teljes névsorát, a külföldi cserkészszövetségek adatait, jamboree-illemszabályokat, adatokat az eddigi jamboreokról, aztán térképet magyar és külföldi táborhelyekről, meg az elmúlt 10 esztendő történetét rajzban. És még sok minden mást, ami most még a bezárt ajtó titka. — No, előfizettél már? Küldhetem a naptárt?

1933.

Tudom, nehéz embernek lenni az embertelen világ közepén, — de én mégis az ember fogadalmát vallom s szeretném, ha meghallgatnátok.

Tengelyt akasztunk: én és ami volt és rosszul volt. Új év és új csodák — nem tudom, mi jöhet. Csak ezt tudom: én a holnapnak nekiindulok.

Én újra kezdem! Százezerszer buktam és álltam talpra. Százezerszer, én! Csak porszem Isten méléző kezében, s az életem porszem-hullása csak.

S ha százszor is végzetem a magány és véges a cél, mely tüzet hevít, ha százszor is reménytelen a harc: Uram, lovagod szeretnék maradni.

Én megharcolom ezt a harcot is, lelkem kezembe ajánlom, Uram! Neked a porszem is gyémánt lehet és segítesz, ha senki sem segít!

Ó, mégis, mégis! Bennem dac tüzel, lovagi tornán a régi hibák, mulasztások, tévedések rideg elleneivel most kopját török.

Ma más a díj, ma más a fegyver is, páncél helyett a türelem acél köntösét hordjuk, kardunk csillanó gondolat és paripánk a remény.

Tábori Pál.

A „MAGYAR CSERKÉSZ“ JAMBOREE-LEVELE.

Kössünk barátságot.

Nagy mágnes fekszik az 1933. esztendő közepén. Csodálatos erővel magához vonz minden tekintetet, minden munkát, törekvést, tervet. Gödöllői Jamboree. Érte dolgozunk másfél éve már és ha szépen megrendezzük, ez lesz a magyar cserkészletnek egy évszázadig legnagyobb teljesítménye.

Mind ott leszünk, úgy-e, fiúk? Akár mint résztvevők, akár mint látogató vendégek. Nem szabad magyar cserkészfiúnak lennie széles e hazában, aki bármilyen okból is, de kimaradna egészen a jamboree élményéből.

Ha aztán ott jártok a nagy világtáborban, a fiúk fantasztikus csodavilágában, akkor okvetlenül megkeressétek a Magyar Cserkész szerkesztőségét. Mert a tábor mindennapi újságja a Magyar Cserkész lesz, ugyanilyen nagyságban, alakban, ebben a külsőben, ilyen lélekkel. Eddig a szobákba, otthonokba kopogtatott be, ott a sátratokba kukkant minden délelőtt és hoz rengeteg képet, mosolygást, hírt, érdekességet. Nélkülözhetetlen legjobb barátotok lesz ott a Magyar Cserkész. Megmutatja, mit hogyan kell néznetek, mit érdemes megnézni, kivel barátkozzatok, kitől mit tanuljatok. A szerkesztőség állandóan telve lesz idegenből eljött vendég-fiúkkal; mind elhozza a nevetését, szívet, gondolatát; egyik cikket ír, másik fényképet hoz, harmadik magyar jóbarátot keres, negyedik csak egy kis fecsegésre fordult be oda — és ismeretsegek, barátságok kötődnek, közös vállalkozások születnek, rengeteg érdekes élmény zajlik le ott. Érdemes lesz mihozzánk belátogatni.

Ott fut össze a nagy világtábor minden idegszála. A Magyar Cserkész finom idegközpontja a tábornak: ott mindent megéreznek, mindenről tudnak, mindenben meglátják a lelket, a szívet és egyetlen törekvésük van csak: hogy mindezt tovább adják tinektek.

Érdemes lesz velünk jóban lenni.

Ott kint a Jamboree-táborban mindannyian a Magyar Cserkész munkatársai lesztek. Ha látsz valami érdekeset, első gondolatod: ezt elmondom a M. Cs.-nek! Új hír ütötte meg a füledet vagy valami kedves apróságot figyeltél meg egyik idegen táborban vagy véletlenül megismerkedtél valakivel, rögtön rohansz a telefonhoz vagy pár sorban feljegyzed az újságot és vágatsz vele a sajtósátor felé, mert fontos, hogy a M. Cs. rögtön érte-

TIZENNEGYEDSZER kopogtatunk ajtódon, magyar cserkészfiú. Hallod a kopogásunkat? Ismerős hang ez, hiszen a Te hangod, a Magyar Cserkész hangja. Gondolkodtál már azon, hogy a Magyar Cserkész Te vagy, Te, az örökké mosolygós, vidám, tettekre, tisztaszemű magyar fiú? Ezért kell a legjobb barátodnak lennie. Nem lapnak, kéthetenként megjelenő folyóiratnak kell vened a Magyar Cserkészt, amelyben tenger a betű és áradat a szó és megrögzített életráz a sok kép, nem is a Cserkészszövetség hivatalos közlönyének, amelyből megtudod, mi minden történik a cserkészlet berkeiben, amelyből híret veszed az újabb rendelkezéseknek, hanem legjobb barátodnak, aki Veled van, amikor örömmel van, amikor az élet apró-cseprő kellemetlenségei pillanatra elnyomnak, amikor nehéz feladatok előtt állasz. Veled kell lennie, amikor dolgozol a műhelyben vagy a diákszoba zugában, amikor kirándulsz és sielsz, amikor csapatünnepélyre készülsz.

Ismered a mesét arról az emberről, aki nem találta meg magát? Hiába járt be tömegtelen sok országot, világot, hiába olvasott és kutatta önmagát, hasztalan volt minden fáradozása. S akkor egyszer csak bolyongásai közben a szent remetével találkozott s mintegy kísérletképpen elpanaszolta nagy-nagy bánatát. A szent remete pedig megvigasztalta és azt a tanácsot adta az elsomorodott, önmagát kereső embernek, hogy nézzen egyszer az önmaga szemének a tükrébe s akkor rátalál majd önmagára. A szegény ember megfogadta a remete tanácsát és az este egyszerű csendjében a mesebeli tó partjára ment s rövid fohász után belenézett a mélységes tóba s ime, ott felvillant előtte a szomorú szeme és a lelke, amely egyszerre csak rátalált önmagára.

A tizennegyedszer kopogtató Magyar Cserkész a Ti lélektükrötök. Nézz bele és lássad meg önmagadat! Különösen ma kell tisztába jönnöd önmagaddal, amikor vendéglátó gazda leszel augusztusban. A gazdának pedig helyén kell lennie a szívének és az agyának! A Magyar Cserkész élet, valóság. Most megfogja szépen a kezdetet, magához von, hogy kéz a kézben, szem a szemtel keresve egymás mellett haladhassatok. Ugy-e, nem utasítod el?!

süljön róla. Sikerült fényképfelvétellel rögtön sietsz a szerkesztőségbe, hiszen a lap szebb lesz azzal, ha sok szép felvételt adtok neki közlésre. Megismerkedtél egy jó pofa angol fiúval vagy suvia szos képű szerencsennel vagy ferdeszemű kinaival, elcipeled mindjárt a M. Cs.-hez bemutatni, barátkozni. Nagyszerű lesz a táborban, hogy ahány magyar cserkészfiú, az mind a tábori újság munkatársa: a gondolata egyre a szerkesztőség felé villan és állandóan ott áll föllette a kérdés: mit segíthetnék a Magyar Cserkésznek?

Kedves kötelességtek lesz nekünk segíteni.

És együtt, — nem én, nem X. és Y. író vagy riporter, hanem mindnyájan együtt csinálunk majd olyan tábori lapot, hogy a füle kettéálljon tőle minden vendégnációnak. Igaz-e, hogy megcsináljuk? ...

Ezért hát fiúk, már most kössünk szívbeli, igaz barátságot egymással. A Magyar Cserkész ne úgy fekjüdjék az asztalotokon, mint egy folyóirat a többi közt, amelyet elolvas, aztán félretesz az ember! Minden 1-én és 15-én úgy fogadjátok, mint várvárt kedves, eleven barátot. Ujjongva fogadjátok minden érdekes cikket, szép verset, jó képet: „Tudtam, pajtás, hogy sok szépet hozol nekem!” — Ha pályázat van, mind megpályázzátok; kérdezzük valamit: mindnyájan feleltek; rejtvények fejtését saját munkájának érzi valamennyi; ha cikket kérünk, a tied is ott lesz a beözönlő ezernyi írás közt... Szívvel, idegekkel belekapcsolódni a lap életébe, együtt élni vele, mint leghűségesebb kenyerespajtással!

Ki a legjobb cserkészbarátod? A Magyar Cserkész!

Hozzáfordulsz, ha akármilyen kérdésre feleletet vársz. Megírod, ha ismerkedni szeretnél valamilyen idegen fiúval vagy belyeget cserélni a világ másik feltekéjén élő cserkészfiúkkal; küldesz be hírt és verset és elbeszélést és baráti levelet már csak azért is, hogy a barátság szálaít személyes érintkezés fűzze szorosabbra. Elmondod örömdöt és bajodat, rám emlékezel imáidban vagy utazásodban vagy ünnepi alkalmakkor. Ha Pesten jársz, bejössz hozzám és gondolsz rém idegenben is.

Mert mi vagyunk a legjobb barátok, akik a Jamboreen nagy dolgokat fogunk csinálni együtt.

Ugy-e, cserkészpajtás, barátságot kötünk, szívbeli, igazi, meleg barátságot? Ezt kívánja s várja leghűségesebb pajtásod,

a Magyar Cserkész.

A CSERKÉSZ, AKI 1500-AT KERES.

Már tudniillik pénzben, dollárban. És pedig hetenként! Eddie Peabody-nak hívják és Csikágóban találkoztam vele. Mit sem sejtve vacsoráztunk a csikágói Tavern Club

vele. A város eme egyik legelőkelőbb klubjának étterme arról nevezetes, hogy ilyenkor, naplemente után nemcsak csodásan hűvös, hanem jóformán páratlan kilátást nyújt. A harmincadik emelet felett levő terraszról a naplemente fényében izzanak a körülötte levő még magasabb felhőkarcolók csúcsai. Itt-ott már felvillannak a villanyreklámok változatos fényei, a híres Wrigley (rágógumi)-épület tetején levő Lindbergh-fényszóró, melynek fénye állítólag 800 kilométernyire látszik, a Palmolive (szappan)-épület csúcsának fényzuhatagja, amely viszont arról nevezetes, hogy naponként 500 dollár ára villanyt fogyaszt és a négymillió város egyéb amerikai ízü építő- és reklámművészetének termékei.

A vacsora kifogástalan. Halk zene szól. A pincérek nesztelenül suhannak és az egyik olyan nyugodtan tölti a fehér kendőbe burkolt üvegből a rajnai bort, mintha nem is a „száraz“ Amerikában, — hanem Csikágóban volnánk. Tényleg, ott is vagyunk és itt ez természetes. A törvényt a fehér kendő jelképezi az üveg körül!

Az asztalnál levő három úr együtt legalább annyi millió dollár felett rendelkezik, mint ahány egy dollár van pillanatnyilag az én zsebemben.

— Találkoztál már Eddie Peabody-val? — kérdi az egyik úr.

— Ki az az Eddie Peabody? — kérdelem én gyanútlanul.

Fél óra mulva robog velünk a Studebaker a színház felé. Elöl fényreklám-orgiában villámlik, cikázik, ragyog százféle változatban: Eddie Peabody, Eddie Peabody, Eddie Peabody! Kezdem magamat rosszul érezni. Ki lehet ez az ember? Híres zenész? Artista? Színész?

A három úr összebeszéli, hogy nem mond előre el semmit. Lássam magam és azután ítéljek.

Színpadi bejárat. Az előadás már megkezdődött. A szokásos lázas tevékenység a színpalak mögött. Végre egy mosolygós képű úr, akiről száz méterre meg lehet állapítani a színházi embert, karon ragad, betuszkol a liftbe és visz fel Eddie Peabody öltözőjébe.

Még csak félig van kifejtve az arca, mert csak nyolc és fél perc mulva kell színpadra lépnie. 30 éves, szőke, kisportolt alakú, zömök... állapítom meg magamban, mialatt széles mosollyal és balkézfogással üdvözlöl. A nyolc és fél percből három és felet arra szán, hogy szózuhataggal árásson el. Ennél gyorsab-

ban beszélő, mosolygósabb, mozgékonyabb és aranyosabb „jó pofát“ még nem láttam.

Menjek le a nézőtérre, nézzem meg az előadást és utána rá rünk beszélni — mondja a negyedik percben, miközben az egyik kezével még egy kis pudert rak az arcára és a másik kezével öltözködik.

Ekkorra már tudom, hogy elsőrendű zenész, 35 hangszerezen játszik, mint hegedűs kezdte, de világszerte a „banjo királya“ néven ismerik, saját társulata van, amellyel revüt ad elő, amelynek ő az életó eleme.

Az előadásról nem akarok sokat írni. Csak annyit, hogy a közönség tombolt és üvöltött. Emlékszem, hogy a saját kezem már úgy fáj a tapsolástól, hogy nem tudtam már mit csináljak vele. Tehát inkább tovább tapsoltam.

Ez lett volna a színházi rész. Ezek után megértettem volna, ha a hallatlan siker a fejébe száll és magasan hordja az orrát.

Az öltözőjében azonban az ellenkezőjéről győződtem meg végleg az előadás után. És másnap délelben, amikor együtt ebédeltünk és másnap este, amikor a vonat indulása előtt gyorsan eljöttem, hogy megegyeszer lássam az előadást és néhány szót válthassak vele.

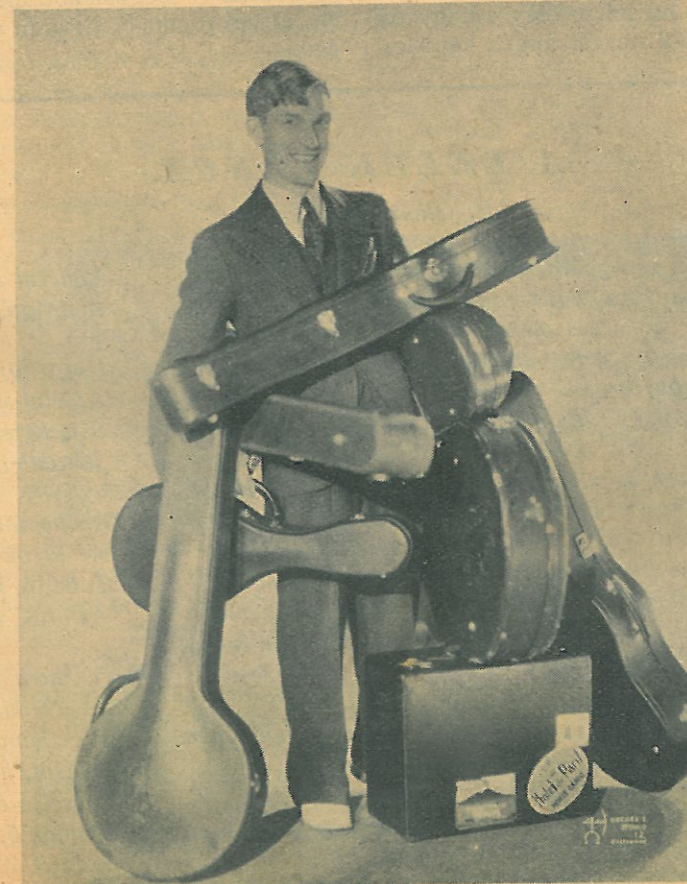
Mert rájöttem, hogy Eddiet a színpad sikere nem szédítette meg. Nemcsak hallatlanul eredeti, szellemes, kedves, mulattató és okos ember, hanem tetőtől talpig tisztalelkű és lelkes cserkész.

Élettörténete regénynek illik be. Boston város egyik legelőkelőbb, nagyon gazdag családjának fia. 15 éves korában megszökik otthonról. Akkor háború volt és a jól fejlett fiúnak sikerült a sorozóbizottsággal elhitetni, hogy idősebb. Tengerész lesz. Tengeralattjáróra osztják be. A 209. számú tengeralattjáró elpusztul, a 182. számú felrobban. Eddie megmenekül. 19 éves korában leszerel és nem tud mit csinálni. Táncczenekarba szerződik hegedűsnek. Később már primhegedűs. Heti ötven dollárt keres. Amerikai viszonylatban kevés, de bizonytalan kereset.

Közben Kaliforniában megismerkedik nála valamivel idősebb tanítónővel, aki megérzi zenei östehetségét. Kölcsön ad neki tizenöt dollárt, hogy az első banjójának első részletét kifizethesse. Ez a nő tartja benne a lelket, szorgalmazza, hogy tovább tanuljon. A felesége lesz. Eddie a sikerét, a tudását, a boldogságát, a vagyonát ennek az okos asszonynak köszönheti. Az asszony köti a szerződéseket, igazgatja a társulatot, fogadja az újságírókat, kezeli és gyümölcösözti a félmillió dollár megtakarított vagyont, a kaliforniai birtokot — és imádja a férjét.

A nagy Eddie.

A banjo királya.

Eddie-t 1926-ban megkérlik, hogy cserkészelőadón szerepeljen. Ez az első találkozása a cserkészzel. A szó legszorosabb értelmében belebolondul a cserkészletbe. Minden szabad percét annak szánja. Kap 75 dollárért egy teljes tiszt ruhát, de soha nem hordja. Ócska cserkész-inget és rövid nadrágot visel a fiúk között. Az összes próbákat végigcsinálja, akárcsak a fiúk. Leteszi a 21 különpróbát, amivel eléri az „Eagle Scout” fokot. Minden városban a cserkészeknek ingyen előadást rendez és ha véletlenül ráér, elmegy az összejövetelekre.

De nem nagyon ér rá, mert többnyire délután két és este is két előadása van. Délelőtt próbák. Néha aludni is kell. De azért a tejfehér, kékdíszes, gyönyörű Lincoln-kocsiján többnyire magával cipel egy-két fiút.

Otthon, Kaliforniában, a birtokán külön kis kastélyt épített, ahol szívesen látja egy hétre vendégül mindazokat a cserkészvezetőket, akik levelezőlapon bejelentik jövetelel szándékukat. Az ispánjának négy fia van. Kettő cserkészkorú, kettő még csak farkaskölyök lehetett. Szigorúan beszervezte őket. Minden reggel az egyik nagy fiú felvonja a zászlót, a másik kürtöl hozzá, míg a két kicsi

Eddie társasága.

Jövő évben jön ismét Európába. Megígérte, hogy a jamboree idejére nem szerződik, hanem eljön cserkészkedni Gödöllőre. — Legtisztább meggyőződés, hogy ha tényleg el tud jönni, B. P. után ő lesz a tábor legnépszerűbb embere.

tiszteleg. A társulatban szerepel két fivér. 16-17 évesek. Az apjuk nem engedte őket cserkészkedni. Hetekig főzte a papát, amíg végre beleegyezett. A fiúk régebben Tom Mix-filmekben szerepeltek. Most szédületes lovas- és lasszómutatványokkal szédítik a közönséget.

Aranyos, szerény fiúk. Mikor Eddie váratlanul benyitott velem az öltözőjükhöz, a kisebbik nagy hadonászva magyarázott valamit a cserkészkönyvből a nagyobbiknak.

Sietniök kell. Eddie előadás után, a szálloda uszodájában, éjjel 11-től 12-ig vízből mentést tanít nekik, nehogy baj legyen a próbánál.

Tavaly négyhetes szerződéssel indult Európába. Tizenöt hónapig nem engedték el. Játszott Skócia és Olaszország között mindenfelé. Mikor visszament Amerikába, összesen további három évre szóló európai szerződés volt a zsebében, amelyet bármikor igénybe vehet.

Megígérte, hogy a jamboree idejére nem szerződik, hanem eljön cserkészkedni Gödöllőre. — Legtisztább meggyőződés, hogy ha tényleg el tud jönni, B. P. után ő lesz a tábor legnépszerűbb embere.

k. Molnár Frigyes dr.

A LÉLEK LÁNCA.

(P. Olasznak ajánlom.)

Ó, kedves, délutáni órák,
Mikor meghitt, meleg szobámban
Halkan kopognak,
Nagy-félve megnyílik az ajtó,
S mosolyogva jön beljebb, beljebb,
S leül az íróasztal mellett
Egy fiú . . .

Szeméből tiszta tűz sugárzik,
Ajkáról zeng az ifjúság,
Szobám egyszerre kivirágzik
S telesuhanják szent csodák . . .

Leül. Ajkáról egyre omlik
Rejtett világok dallama,
Mint hogyha messzi-messzi álmok
Ezüstcsengője hallszana.

Halk csettenéssel csendbe nyílik
A zárva-zárt aranylakat,
És én imádságos szemekkel
Nézem, mi van a szív alatt . . .

Mit rejt egy drága, ifjú élet,
Száz vágyat, halkat, édeset,
Ó mennyi dalt, ó mennyi álmot,
De sokszor mennyi könnyeset . . .

És nézek rá, csak egyre nézek,
És ő remélve visszanéz,
S mint súlyos lánc, a lélek lánc
Fonódik össze kéz, a kéz . . .

S többé nem én nézek szemébe,
(Szemem a Krisztus két szeme),
S a két kezét sem én fogom már,
(Mert az a Krisztus két keze).

S meghitt szobám édes csendjében
Három lélek egymásra lel,
A lelkem őt, ő az enyémet,
S Krisztus kettőnkét átölel . . .

Akarom azt, hogy a szobámban
Egyedül soha se legyek,

Lánccal akarom ide kötni
A drága, ifjú lelkeket.

Hogy jöjjenek mind, egyre többen
Az élni vágyó szűz szemek.
S a Krisztus elé oda álljak:
„Uram! itt van a nagy sereg,

Én hoztam őket mind Tehozzád,
Az arcuk derűs mosolyát,
Tedd, ó, fejükre szent kezeddel
Az örök, ifjú koronát . . .”

(Ó, arra vágyom,
Ha csendességes kis szobámban,
Visszhangul égiek dalára
Utolsót, halkat szól a szám,
Pecsetje égő életemnek,
Tündöklő, ifjú, tiszta lelkek,
Száz ifjú szem nézzen le rám . . .)

Sándor Dénes.

A festett világ

Irta: Dénes Tibor

Vasárnap délután az őr sietni ment a hegyekbe. Ilyenkor a gimnázium csapatának fölösleges felszereléseit kapták kölcsön, hogy ők is készülhessenek a nagy eseményre, a siversenyre. A Pisti kölcsön-síje is rendben volt. Most is délelőtt kellett volna érte mennie, mint rendszeren, de Pisti most nem ment. A mester lakásáról is későn szabadult, ahol vasárnaponként a levente-munka után a konyhán kellett segítenie. Közben még a gazdasszony a szomszédba is elküldte. Ott várnia kellett, leültették, újságot adtak a kezébe, hogy addig se unatkozzék.

Pisti szívesen forgatta a lapot. Máskor is olvashatta, ha nem volt tennivaló a műhelyben. A mester jó ember volt, nem hajkurászta. Ilyenkor végigböngészte, különösen a cserkészírádások ütötték meg mindig a szemét. Megnézte a sportrovatot, aztán fellapozta a színházról, meg a művészetről szóló jelentést s ott megállt, annak minden betűjét végigolvasta. A csapat Mikulás-ünnepélye óta volt ilyen szorgalmas olvasója a színház-rovatnak. Akkor a kerületi vígadó nagytermében előadták a „Dugó Jani, mint Mikulás” című darabot, amelyben Pisti a Dugó Janit játszotta. Az előadás után, amikor a parancsnok úr és a többiek — cserkésztestvérek, vezetők, szülők, rokonok, barátok — mind lelkenedve szorongatták a kezét, meg ölelgették és az egyik bácsi még azt mondta, hogy valóságos kis színész ez a Kiss István; a nagy nap éjszakáján sokáig kerülgette az álm s ilyen nagy dicsőség után meghányia-veti élete folvását az ember és rájön arra, hogy az ő élete bizony céltévesztett, mert elvétette a pályáját. Pistiben is meggyökeresedett a gondolat, hogy öneki nem kisinasnak, hanem nagy színésznek kellett volna lennie. S azóta Pisti, az elemista kora óta apród, majd tűzön-vízen keresztül cserkész és a Karvaly-őr díszje. virága, segédőrsvezetője valahogy egyre kevesebbet törődött a műhellyel, meg a munkával, meg a próbákkal, az őrrel, annak nagy törekvésével, hogy első legyen a síhikén. Ő pályát tévesztett, helyre akarja hozni, helyre kell hoznia ezt a hallatlan tévedést. Hiszen a színész nem lehet cserkész. A színésznek gyönyörű, selymes, bársonyos ruhája van, nem járhat rövid nadrágban, meg bakancsban, a színész az álmok világában él. hős, nagy és szép és folyton a színpad káprázatos fényében ragyog és mondja a szerepét, meg énekel.

Pisti is tud ám énekelni. Most, hogy pillanatra magára hagyják, mert már csomagolják be a kért holmit, olvasás és gondolkodás közben dudorászni kezd. Ha az utcán volna, most megeresztené a hangját. Ugy ám, a csapat-összejöveteleken, amikor a Fel, fel cserkészpajtást énekelik, a Jó a cserkész dolgánál úgy felviszi, hogy mindenkét elnyom a hangjával. Hát még, ha rezegtetni kezdi! Igy...! De itt nem lehet. — Most olvassa a színház műsorát.

— Vasárnap délután 3 órakor: János vitéz. A címszerepben Tófalvi Gedeonnal. S Kiss Pisti agya már mozog, mindent felejt, délutáni őrsi sietést, a csomagot, amiért elküldték, csak a nagy fényességet látja, a villamoslámpák ragyogását és a Kukorica Jancsi cifra huszárruháját. Milyen szép! El kell mennem délután, meg kell nézmem!

— Itt van a csomag, Pisti — riasztotta most fel álmodozásából a szomszédasszony és Pistinek most fájt felébrednie a téli vasárnap délelőttbe.

Rohant vissza a konyhára. Felületesen, hebehurgyán végzte a munkáját. Nem volt ott az esze. Boldog volt, amikor szabadulhatott. A gimnázium mellett haladt el. Pillanatra a kapuban felvillódzott agyában, hogy délután az őr sietni megy és a segédőrsvezető is várják. Be kell mennie a sírt. Da aztán vállat vont és szinte futott onnan. A színész nem lehet cserkész. Helyre kell hozni a tévedést!

Nagy izgalmában még étvágya sem volt. Ugy dűtötte magába az ételt, hogy még az ízét sem érezte s máris felkelt az asztaltól, vette az ünneplőjét, meg a ruhakéfé, kiment az udvarra és erősen megkefélkedett. Közben egyre dolgozott a kisinas-agya. Már elkészült a haditervvvel, mire végzett az öltözékével. Ugy kicsípte magát, hogy a legstramtabb gimnazistával is felvette volna a versenyt. A tizennégyéves kisinas-gigerli volt.

Jó anyja csak összecsapta a kezét:

— Ejha, Pista fiam, de kihúzod magad! Hová mégy?

Pisti a cserkész tiszta tekintetével sohasem kertelt, most is megmondta őszintén:

— Színházba szeretnék menni, édesanyám. Kérem, adjon rávalót.

Pisti kérhetett. Egész heti inaskeresetét, borraivalóit hét végén mindig szépen odaadta és csak tagdíjra, cserkészfelszerelése kiegészítésére és egyéb szükségesre szokott kérni.

Mikor a színházhoz ért, még nem nyitották ki a pénztárt. De Pisti készségesen várt. Várt és a síkirándulásról végleg elmaradt. Aztán megváltotta a jegyét és rohant az állóhelyre, hogy közeljusson a korláthoz, hogy minél többet és minél jobban lásson. Küzdött is a jó helyért, nem törődve azzal, hogy a lábára lépnek, préselik, hogy valaki véletlenül hátbavágja és a szomszédjai majd kinyomják belőle a szuszt. Látni és hallani akart.

S amikor felgördült a nyikorgó vasfüggöny és kigyúltak a színpadi fények és szép lassan elsötétült a nézőtér és megszólalt a zene és megszólalt a drága magyar muzsika, mely halhatatlanná tette a Kukorica Jancsi és az ő lluskájának szerelmét, Pisti mindenről-mindenről megfeledkezett, ami körülötte történt, ami az ő valóságos élete volt és a hirtelen fellebbent pirosbársony-függöny mögött lévő csillámló, káprázatos életben élt tovább.

A szünetben aztán tovább morfondált. Ez a Tófalvi Gedeon! Milyen ragyogó a ruhája, milyen szépen énekel és milyen ékesen beszél. Mindig mindenki őt nézi, őt bámulja és csodálja. Milyen boldog, szerencsés ember is ez a Tófalvi Gedeon! A multkor a mestertől hallotta, hogy ő is munkás volt, asztalos, vagy gépész s úgy fedezte fel valami vastagbundás, illatoszivaros nagy úr. Az újságban is olvasta, hogy a legnagyobb magyar színésznő, a Jászai Mari meg cseléd volt. Azt is felfedezték. Hát akkor őt, a kis inast miért ne fedezhetnék fel. Igen, felfedeztetni magát! Hiszen ő már játszott, a Dugó Janit, mint Mikulást játszott nagy sikerrel. Felfedeztetni magát! Nagy ember akar lenni és hős és abban az igazi, szép világban akar boldog ember lenni!

S amikor Kukorica Jancsi az álmok világában megtalálta végre az ő Iluskáját, Pisti is úgy érezte, hogy megtalálta az ő igazi pályáját, élete valódi célját. Tüstént tette is szánta magát.

Az előadás végén lesiklott a lépcsőn, megkerülte a színházat és ment hátra, amerre a színészek szoktak járkalni. Pisti bátor volt, de bent a szűk, dohos, festékszagú folyosón, mintha inába szállt volna a bátorsága, különösen, hogy sietős, cipekedő embereket látott, akik közül egyik sem törődött vele. Percekig ténfergett hasztalanul. Végre kopottas, öreg bácsi jött vele szemben. Az olyan jószágos szemmel nézett rá:

— Mit keresel, kicsi fiú?

— Kérem szépen, a Tófalvi Gedeon művész úrral szeretnék beszélni. — Pisti tudta az illetet. Három polgárit járt, akkor kellett abbahagynia és mesterség után néznie.

— A Tófalvi Gedeon úrral? — Arra van az öltözője.

Megtalálta. Mikor a kilincset megfogta, hogy kopogjon, kicsit kalapálni kezdett a szíve. De rászánta magát, úgy érezte, a célnál van.

— Szabad!... — hallatszott belülről valami rekedtes hang.

Pisti belépett.

— Alázatos szolgálja. Tófalvi Gedeon művész urat keresem.

— Az vagyok — mondta aki a szobában volt. Már húzta fel a kiskabátját és végigsímított néhány szál haján, gyűrött, fáradt, öreges arcán és petyhüdt, nagyon karikás szeme körül.

Pisti nem jól értette.

— A Tófalvi művész úrhoz jöttem, aki a Kukorica Jancsi volt.

— Bátran, bátran, barátom. Mondom, hogy én vagyok a Tófalvi Gedeon.

Pisti most már egészen értetlenül állott ott és egyre jobban belezavarodott.

— Hiszen annak szép barna haja volt, fiatal volt, pirospszógás, a hangja meg bársonyos és megtalálta a szép Iluskát. Az úr meg...

— Mondd csak bátran...

— kopott, öreg, fáradt és kopasz és a hangja most rekedt és egyedül van és nem boldog ember, mint ahogy annyian hiszik.

Látod, ez itt a francia király palotája.

Ezt most már magának mondta. Mert Tófalvi Gedeon nagy színész, a szerte csodált énekes szeretett úgy elsmorodni sorsán s olyankor nem volt színész, olyankor az elrontott, komédiás életét sirató ember volt. S Tófalvi Gedeon művész úr sok országot, sok várost megjárt, az embereket is ismerte és szerette.

— Hát te ki vagy, kicsi fiú? Honnan jöttél ide? — s nagyon a szemébe nézett a piruló emberkének.

— Kiss István vagyok. Tanonc. És...

— És színész szeretnél lenni, úgy-e, kicsi fiú?

Kiss Pisti pedig elcsodálkozott, honnan tudja az a szándékát és nem válaszolt semmit, csak a fejét mozgatta.

A színész pedig felvette nagykabátját, fejébe húzta a kalapját, megfogta a Pisti kidolgozott, izmos kis kezét és vitte magával. Vitte a kacskaringós, dohos, festékszagú folyosókon át. A munkások még dolgoztak, az esti előadást készítették elő. Hatalmas vásznakat vittek. Valaki ezt kiáltotta:

— Csavarja fel a holdat! Most a teljes fényárt! Elég!

S ekkor a színpadra értek. Ormótlan, nagy vásznak köröskörül, rajtuk csunya mázolzmányok, piszkos, poros a padló, a sarokban mindenütt pókháló és ez a bódító festékszag mindenütt.

Festett világ, festett világ!

— Látod, ez itt a francia király palotája — mondta nevetve a színész s Pisti meghökkenve és megemmisülten jártatta a szemét. Milyen más ez onnan a karzatról! Most nem égne a nagy lámpák.

— Ide a nagy fát! — S Pisti ismét vásznat lát. Vásznat, amelyre az a szép nagy fa van festve.

— Hát itt minden festett? Semmi sem valódi?

— Nem, itt semmi sem valódi, ez a festett világ. Csunyább, mint a másik, élettelenebb, mint az igazi. Élet, valóság, szépség egy van csak itt most s ez te vagy, Kiss Pisti! Szaladj innen, Kiss Pisti, nehogy téged is beárnyékoljon a festett világ!

S Pisti szaladt is. Nagyon szívott a friss téli levegőből, amikor az utcára ért. Az otthonba érve éppen megérkeztek a fiúk a síkirándulásról.

— Győzni fogunk, győzni fogunk! — s hangos volt a jókedv a szobában.

Pisti önkénytelenül is körülnézett. Ez nem festett világ, ez szép, eleven valóság, amint a sielésben kipirult fiúk olajozzák a siket és gondosan elrakják, aztán mesélgetnek, hogy megy már a krisztília.

— Ne haragudj, Jóska, ma délután nem mehettem, mert el kellett valamit végérvényesen intéznem. De ezentúl ismét mindig veletek megyek.

— Csak aztán el ne maradj megint, Pisti — mondta neki Jóska mosolygósan.

S Pisti csakugyan nem maradt el többé az őrsi kirándulásokról.

MIKOR LAKHATUNK SÁTORBAN?

A fűthető sátor üzemben.

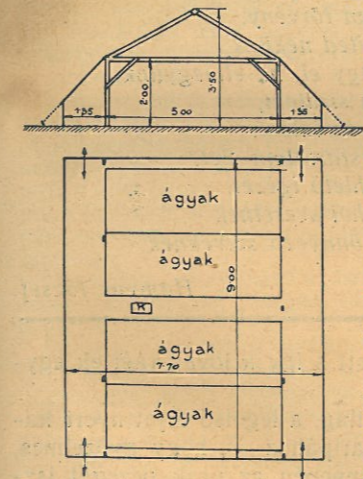
Ez, úgy gondolom, olyan kérdés, amely minden cserkészt érdekel. A cím nem is meríti ki egészen a megvitatandó tárgyat, teljesebben így hangzanék: mikor és hogyan lakhatunk sátorban?

Meg lehetne felelni e kérdésre azzal: akkor lakhatunk sátorban, amikor nincs hideg. Egyszerű ez a felelet, de nagyon tág az értelmezése. Mert, amikor az egyik fiú még nem fázik, a másiknak már vacog a foga. Hol van tehát a sátorban-lakás határa?

Azt tudjuk, mert sokszor kipróbáltuk már, hogy nyáron mindig aludhatunk sátorban a meghűlés különösebb veszélye nélkül. De vajjon a nálunk szokásos nyári időnél hűvösebb időben, pl. tavasszal vagy ősszel, lakhatunk-e sátorban? Igen. Mindjárt el is mondom, hogy hogyan és milyen körülmények között. — Lakhatunk sátorban akkor is, amikor a hőmérő a fagypontra lesüllyedt, sőt még akkor is, amikor egy-két fokkal a zérus alá szállt. Hogy mi az alsó határ, ahol még fiúkkal bátran lehet sátorban lakni, nem olyan egyszerű dolog pontosan meghatározni. De egy-két fokkal a fagypontra alatti hőmérsékletet elfogadhatjuk.

Van két dolog, amelyet be kell tartanunk, ha ilyen alacsony külső hőmérséklet mellett sátorban akarunk lakni: 1. okvetlenül ágyban kell hálunk (nem pedig a földre tett szalmaszákon), 2. a sátorban egész éjszaka fűtenünk kell.

Ezeket a szempontokat véve figyelembe, készítettük el az országos őrvezetői táborok fűthető sátrait, melyek több tábor alatt, mikor pedig az éjszakai hőmérséklet mindig a fagypontra alatti volt, megfeleltek az igényeknek.

KARNEVÁL KIRÁLY TÖRVÉNYE.

Neki is van — mint minden nagyhatalmasságnak — törvénye, amellyel kormányozza népét, a vidám, daloló, bútfeledő hadat. Ez a törvény a farsangot írja elő, a hajrát, a kivilágos-kivirradt jókedvet és az előrelendülést a fényes parketten.

Hogy is állunk a Karnevál király táncos törvényével? — Már látom az összeráncolt, szigorú homlokot és hallom a rideg, elutasító szót: A cserkész nem táncol! A cserkész meggondolt! A cserkész a modern idők lovagja, az pedig nem épít a táncra új világrendet! Vége a táncnak!

S hallom a bohém, örökmosolyú ajak hangját is: Előre, előre! Fiatal a cserkész, hadd táncoljon! Nem gondolkodunk, nem bősékedünk! Hogy is mondja a jó Bacsányi János? Igen, igen: „Szedjük életünk virágát, úgysem soká nyiladoznak!” Táncoljunk, táncoljunk és ne törődjünk a holnappal! Vannak nálunk okosabbak, majd elintézik azok a gondokat, bajokat!

S ha az örök rideg és az örök bohém így együvékerül és szembetalálja egymást, hová sikkad el akkor a jó Karnevál király törvénye? Mert a cserkész nemcsak meggondolt, de vidám is. Való igaz, hogy a modern idők lovagja, de a modern időknek más már az életritmusa, a tempója s az új világ lovagja leszámolt már az előítéletekkel és jár a parketre, anélkül, hogy még csak gondolatban is arra akarná építeni a cserkésztáncos világrendet. De korántsem könnyelműen, korántsem hebeburgyán és tohonyamódra löki magát a táncörület karjába, minden más elől lehunyna telke szemét.

A karneváli törvény egészen más és akárhogy forgatjuk, lényegében cserkészyökerű. Azt hirdeti, hogy sokoldalúnak kell lennem és az élet minden síkjára rányomnom a cserkészliliom formáját. Járj tánciskolába, ügyesítsd magad, jó adag társadalmi formát vegy be, mert mindig szükséged lehet rá. Ne húzzad ki magad a táncos cserkészmulatságokból. Légy ruganyos, mert visszataszító a cserkésztáncos macsó a parketten. Semmiesetre sem a modern idők lovagja!

Valamit azért ne feleddj: Mindent mértékkel! A lovag az úr, nemes lélek. Te liliomos lovag vagy. A parketten is az a cserkészmunkád, hogy megmutassad az úri egyéniségedet, a gentleman-voltodat a maga teljében! Sőt, hogy rácsafolj az örök bohém hangjára, az úrnál is inkább vagy úr. Ez cserkészkötelesség! A liliomos úriember, ez a Te jelszavad! Ebből aztán az is következik, hogy nem minden parkett a Te parketted! Vigyázz, nem mindenütt táncolhatsz!

Jó farsang táján újra, meg újra idéznünk Karnevál király törvényét: Táncolj, cserkésztáncos, de észszerűen és főképp liliomos szellemben.

Delta.

VIDOVSKY KÁLMÁN EMLÉKEZETE.

Elindult és hamar elérkezett . . .
Kora vég zárt le gazdag kezdetet.

Mert gazdag volt e kezdet. Benne bőség.
Embernek munka, Istennek dicsőség.

De szép, ha testet átvilágít lélek,
Ha eszme lesz a porból indult élet.
Ha kit tehetség nagygyá avatott,
Szolgálni hódol s úgy alkot nagyot.
Ha emberek közt, önző, nyers tömegben
Az önzetlen fehér palástja legyen.
Ha csüggedők között munkája serkent
S fegyvertelen győzi az ősi ellent . . .
Igen! Te voltál mind e munka, szépség,
Vidovszky Kálmán! Szív, ész, tettekézség!

Emlékezünk. Szívárvány volt a lelked.
Az életnek nem egy színét viselted.
De bármely szint tüztél ki lobogónak,
Egész magad szolgálatára róttad.
Amerre jártál, színt és fényt ragyogtál.
A munka néked nem gyár volt, de oltár.
S mint a szívárvány, mely a földről indul,
De ott ível a felhők ormain túl,
Amit kezdted, a lelked felragadta
A föld porából tiszta, nagy magasba.
Meggolgoztál, ha munkád rendelé
S Jézust követve mentél fölfelé.

Ma gyászolunk, mert elmentél hamar.
Uj utadon a nagy titok takar.
Siratjuk az oltár kihűlt tüzét,
Elvitted tőlünk lelked derűjét.
Azt a mosolygást, melyben szíved fénylett.
Igy tündöklök a tisztafényű élet,

Mely félelmet nem ismer semmi ellen,
Mert hisz, hogy az igazság győzhetetlen.
És bár a könny, ha harmatozza részvét,
Jelenti a szív áldott, szent beszédét,
Erős kebelből a mosoly, ha kel,
Több, mint a könny, mert szárnyal és emel.
Mosolygásod tavasz volt és ígérlet,
Amit bevált a tett, ha arra érett.
Minden siker új kezdet biztatása,
Gyümölcsös öszre új tavasz nyílása.
A könny s az ősz az elmúlás adója,
Mosoly s tavasz új élet biztatója.

Tiszted szerint bármily öltöny fedett,
Szíved alatta egyet érezett.
Talár volt az, vagy cserkésztsiszt köpenyje,
Egészen ember volt, aki viselte.
És megmutattad, hogy mi széttagolja
Egymásra támad, széthull, mint a polyva,
Egyensúlyba, ha hozza fenkölt lélek,
Lesz tiszta, bátor, győzedelmes élet.

Elmentél és üres maradt helyed.
Ha rólad szólunk, már emlékeztet.
A természetnek sodra szörnyű örvény.
Belévetett a változatlan törvény.
De megmaradt erős hited nekünk,
Hogy nem minden megy el, ha elmegyünk.
Az életnek csak máza siralom,
Vigasztalás a gazdag tartalom.
Igy élsz tovább, te dústartalmú élet.
Maradj velünk, mint ihlető ígérlet.
Lelked lebegjen ott, ahol szeretnek
És súgj mosolygást könnyező szíveknek.

Hamvas József.

multság következtében, készt s így a lovak ráértek egymással kissé elbeszélgetni.

— Nem furcsa — szól Csillag, a legelső díjat nyert fiatal verseny-mén egy öreg paripához —, hogy győzelmes, nagyszerű futásaink diadalünnepén az urak pezsgőt isznak, nekünk pedig a rendes napi „komiszt“ is elfelejtik kiadni. Érdemes volt olyan kötelességtudóan, lélekszakadva futni?

— Hát tulajdonképpen ki futott? Ők, vagy mi — szólalt meg hosszabb csend után egy másik.

— Hisz ők csak a hátunkon ültek! — szól végül keserűséggel egy harmadik.

Aztán csend lett, mélységes csend.

És a legközelebbi futtatásnál Csillag ugyan diadalmasan, társait messzi fölülmúlva érkezett ismét a célhoz, de gazdája — nem volt a hátán!

Drosnyák János.

KOVÁCS ISTVÁN, 560-as csapatbéli bajai cserkészt, csónakkal való életmentésért,

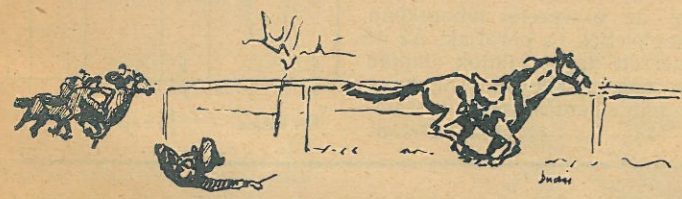
KRAUSZ REZSŐ, 209-es csapatbéli budapesti örsvezetőt, úszva végzett életmentésért,

MOLNÁR JÓZSEF, 237-es csapatbéli diósgyőri cserkészt, úszva végzett életmentésért,

OSVALD MATYÁS, 560-as csapatbéli bajai cserkészt, jégbeszakadt mentésért,

ROTHSTETTER ELEMÉR, 472-es csapatbéli győri cserkészt, úszva végzett életmentésért,

SZANTÓ ISTVÁN, 293-as csapatbéli budapesti cserkészt, úszva végzett életmentésért.

CSILLAG.

A verseny lefolyt. A győztes uraknak állott a lakoma. Pohár csengett, zene zengett . . .

A vidám zaj az istállóig elhatott.

Az okos lovak meghallották, sőt meg is értették gazdáik dicsekvő, büszke beszédeit, melyekben saját önhitt kiválóságukat nem győzték egymásnak eléggé magasztalni.

A szokásos és jogos abrak ellenben, talán éppen a nagy

ÉLETMENTÉS.

A főcserkész úr öméltósága 1932 december hó 13-án életmentésért a következőket jutalmazta „jó munkáért“ életmentő-kitüntetéssel:

CSERBA GYÖRGY, 560-as csapatbéli próbaidős bajai segédtszítet, úszva végzett életmentésért,

CSOPORT DEZSŐ, 652-es csapatbéli pécsi örsvezetőt, autó elől való mentésért,

JÁKFAI GÖMBÖS FERENC, 59-es csapatbéli szentgöthárdi örsvezetőt, úszva végzett életmentésért,

KEREKES LASZLÓ, 19-es csapatbéli miskolci örsvezetőt, úszva végzett életmentésért,

KANÁRI MADARAIM

Írta: Bekey Imre Gábor

Nevnapomra megleptek egy kis csizzel, amelynek kanári volt az apja. Nagyon takaros kis állat volt, víg és folyton éneklő him. Ha zajt hallott, úgy csattogott, hogy a füle belefájdult az embernek. Nem tartozott a nemesített éneklők közé, de azért így is örömet szerzett. Barátságos, szelíd volt a természete. Csakhamar jó barátokká váltunk. Kézbe vettem, becézgettem, simogattam, amit szívesen fogadott. Nem volt ijedős, sőt igazi kis haragszák volt. Mihelyt valaki a kalitkához közeledett vagy ha a rácson át bedugta az ujját, felborzolta tollait és vad dühvel csipkedte, miközben krakogó hangokat hallatott. Kis fürdőkádát vettem neki, aminek nagyon örült és naponta többször is lubickolt a vízben.

Kinyitottam kalitkája ajtaját és hozzászoktattam, hogy a szobában szabadon röpködjön. Eleinte ügyefogyottan, nehézkes szárnycsapásokkal csak rövid távolságokra tudott repülni, de mihamar megerősödtek szárnyai és képes volt egyhuzamban többször körülropködni a szobát. Főnt a képek és a tükör keretén szerett megpihenni és onnan harsogta tele a szobát vagy füttyült szép halkán. A napsugárnak különösen örült és az ablakon beszűrődő fényt felkeresve kényelmesen elfeküdt sütékérezve az ablakdeszkán.

Nem csupán a magot, a márdárfüvet, a gyümölcsöt, a sárgarépát szerette, hanem válogatás nélkül mindent megevett. Szerette a főtt babot, a dinnye héját, a kenyéret, sőt néha az asztalra hullatott sószemeket is fölcsipkedte.

Elneveztem Matyi-nak s ha néven szólítottam, megértően csipogott.

Szabadon járt-kelt a szobában s ha ebédre terítették, tudva, hogy ez mit jelent, kitaróan várakozott a szék támlájára repülve hazatérésemig. Amint az ajtó kinyitott és beléptem, már a fejemre repült és ott csattogott kitaró erővel. El se lehetett hessegetni, mert ilyenkor mérgesen csipkedett és zsörtölődött. Amikor a levest kimerítettem, a tányérom szélére repült. Nem üzte el a felszálló meleg gőz, körültepte a tányéret és enni akart. Bármennyiszor is elkergettem, mindannyiszor visszavért. Csepp kis félelem sem volt a kis állatban, egyenrangú tényezőnek vélte magát velem szemben. Valósággal szemtelen és toladó volt, de mert gyenge és kis állat volt, nem éreztük ennek kellemetlen voltát.

Örömet az ujjamra szállt és onnan harsogott és csattogott tele tudóval és torokkal. Sok örömmünk telt benne. A családunkhoz tartozott és nélküle szürke lett volna az életünk. Ha az íróasztalomnál dolgoztam, felrepült a tintatartó egyik kiszögelésére és figyelmesen nézte a sercegő tollat és a nyomán keletkező betűket. Ha látta, hogy nem foglalkozom vele, akkor szépen megnyugodott és mozdulatlanul ült megszokott helyén. Épp így felkereste a feleségemet is, ha az a varróasztalkánál a harisnyáimat javítottam. Társaság nélkül kedvetlen és levert volt. Néki szórakozás és játék kellett. Mi voltunk a játszótársai, vidámsága, életkedve velünk kapcsolódott össze. Ha távoztunk hazulról, akkor csöndben, unalomban töltötte a napot és kalitkájába vonult vissza.

Kedvenc tartózkodó helye a cserépvirágok között volt, ahol a napsugárban ágról-ágra ugrálva, mégis kertben érezhette magát.

Szeretett az állatörök előtti kis széken is tartózkodni, mert itt láthatta magát. Igaz, hogy a tükörben a párját vélte felismerni és ezért ott udvarolt, tipegett, forgolódott, kíváncsian né-

zelődött és énekel kitaróan. Szerelem vonult az ő kis szívébe is. Ha az ablakon kitekintett és látta, mint röpködnék és játszanak az utcán a verebek, akkor nyugalankodott és ő is a szabadság után vágyakozott. A párját kutatta szüntelenül és ez a vágyakozása bírt rá végre, hogy egy kis nőtény kanári madárkát hozzak neki. A fiatalok hamar összebarátkoztak. A kis nőtény a Matyi házába költözött és hozzálatott a fészekrakáshoz, de ebben a Matyi is becsületesen segített neki. Ha cérnaszálat vagy kis vattát, rongyot valahol fölkuatathattak, akkor diadallal vitték a kalitka egyik sarkába. Összetépett levelek papírdarabkái is megfelelőknek találtattak. Látna ezt a becsületes igyekezetet, hoztam nekik egy kész kis párnázott fészket, melyet fölismerve praktikus voltáról, azonnal birtokba vettek. A családalapítási gondolai láthatólag komolyabbá változtatták Matyit. Mindig kis felesége körül szorgoskodott, minket kezdett elhanyagolni. A fiatal házaspár együtt röpködött, együtt szórakozott, teljesen betöltötte szívüket a boldogság, a nagy szerelem.

Rövid idő alatt a kis nőtény is olyan szelíd lett, hogy ő is fölroptat az asztalra és ott, habár szerényebben, enni kért. Ha észrevette, hogy meg akarom fogni, engedelmesen lekuporodott és várta, míg a tenyerem ráborul. Nem csipkedett és verekedett, mint a Matyi, hanem női szelídséggel tűrte egy felsőbbes hatalom irányítását.

A kis nőtény a fészket mind gyakrabban felkereste és egy reggelen megszületett az első tojás. A kis anya kitaróan ült rajta és a Matyi, a büszke apa, hűségesen táplálta aszonykáját. Minden nap egy új tojással szaporodott a fészek tartalma. Nem sokára hat tojás feküdt a fészekalján. Matyi roppant komolysággal váltotta fel a költés nem éppen szórakoztató foglalkozásában a kis anyát, hogy az koronként meggémberedett végtagjait ismét rendbe szedhesse és táplálkozassék.

Kétheti kölcsönös igyekezet után megjelent az első kis világpolgár. Meztelenül, fázékonyan húzódtott anyja tollai közé.

A szülők becsületes fáradozását táplálták és tisztogatták, nem feledkezve meg a még ki nem költött öt tojáról sem.

Végre mind a hat kis fióka együtt volt a fészekben és a Matyi nem győzte hordani az ételt a falánk hat szájnak. A családfenntartás gondja ólomsúllyal nehezedett szegény Matyi vállaira. Igaz, hogy mi is mindent elkövettünk, hogy a kis család hiányt ne szenvedjen, de mi ez ahhoz képest, amit a Matyi végzett. Egy pillanatig sem nyugodott, hol vizet hordott, hol az ételt aprította, hol a tisztogatás s mosogatás nehéz munkája foglalkoztatta. Alig tudott a saját táplálkozására idő fordítani. Mindamelllett nem békétlenkedett, örömmel és meglepedéssel látta el apai fontos teendőit. A gondterhes élet komolyabbá tette, de azért nem vett rajta erőt a modern világfájdalom, hanem igazi zenész- és művész-bohémiával nagyokat énekelte és vígan ugrált munkavégezetten. Egyébként ez is munka volt, mert kis felesége unalmas perceit akarta elűzni.

A kis fiókák bámulatos gyorsan fejlődtek. Ennivaló volt bőven. Tojásvagdalék, finom salátalevél, gyümölcs, pompás kendermag, cukor és minden, ami szem-szájnak ingere, rendelkezésükre állott. A kis család meg volt velünk elégedve, nem bánták meg, hogy életük sorsát hozzánk csatolták.

A fiókák közül kettő teljesen sárga kanárimadár, a többi zöldes csizkeverék volt. Ez utóbbiak voltak a szedők.

A fészek napról-napra szűkebb lett, már se az anya, se az

Ép így felkereste varrogató feleségemet is . . .

apa nem fért bele. A fiókák egymás számát is kezdték már sokallani. Nemsokára kiültek a fészek szélére és onnan táogatgatták örökké éhes szájukat. A szülők valósággal túlóráztak, nem győzték a sok munkát és este felé holtfáradtan ültek egymásnak támaszkodva a kalitkákecéken.

Néhány nap múlva a fiókák nemcsak a fészek szélére merészkedtek, hanem a kalitka léceire is kiültek, sőt volt olyan bátor is, amelyik a homokos fenékre is alászállt. Csipegették a magokat, de azért ha az öregeket megpillantották, sohasem mulasztották el a kérégetést. E közben szárnyukat rezegettették és könnyűületet keltően csipogtak.

A fiókákat is hozzászoktattam a szabadsághoz s hogy szelidekké váljanak, kézbe vettem őket és megsimogattam fejlődő tollazatukat. Az eredmény nem maradt el, hozzánk szoktak és szelidekké váltak. A két kis kanári-fiókát elajándékoztam, a négy csízkeverék otthon maradt és szépen gyarapodott. Két him és két kis nőtény volt közöttük. A hímek nemsokára énekeltek, sőt túlszárnyalták az apjukat. Hiába erőszaktek ki a hangot a torkából az öreg, a két fiatal egyesült erővel túlharsogta, valósággal lehengerelték. Olyan rettenetes hangversenyt rendezett a három him minden nap, hogy a saját szavunkat nem hallottuk. Folyton csitítani kellett őket.

A négy fiatal madár bálmulatos szeliddé vált és egymással versenyezve röpködtek a vállamra és a kezemre. Különösen a két kis nőtény volt lelkesítően ragaszkodó és kedves. A legteljesebb barátság, bizalom és félelem nélküli közeledés jellemezte őket. Az egyik közülük roppantul szerette a porcukrot. Ha egy

kis tányérba hintettem belőle, akkor valósággal törte magát, hogy a tányérra repüljön és ott a cukorból dúsláldokjon. Telhetetlenül zabálta a cukrot, ez volt életének a legnagyobb élvezete. Meg is hizott tőle és lehet, hogy a szívélhájásod okozta halálát is.

A másik nőtény is roppant kedves kis állat volt. Annak viszont valamilyen szervi hibája lehetett, mert egy napon kinzó görcsök ölték meg.

Nem volt szerencsém a többi madárral sem. A fiatal hímek egyike a nyitva hagyott szobaajtón át az előszobába jutott és ott az ablakon át kirepült. Nem láttuk többé. A verebek bizonyára hamar elpusztították. A megmaradt másik fiatal hím sem élt sokáig. Egy vasárnap kirándultunk és távollétünk alatt a szabadon röpködő állat az esti szürkület beálltával nem a kalitkájaiba tért, hanem felrepült a tükör keretére és ott valahogyan kicsúszott és a tükör hátlapja és a fal közé szorult. Haza-jövet már holtan találtuk.

A pusztulás nyomán csakhamar újabb élet keletkezett és nemsokára megint népes volt a fészek. Megint egy sereg állat nyüzsgött a szobában. Egy alkalommal a szomszéd macskája észrevétlenül beosont a szobámba és ott valóságos vérfürdőt rendezett a madaraim között. Amelyiket agyon nem csapta, az az ijedségtől döglött meg.

Ennek a katasztrófnának hatása alatt éneklőmadarat többé nem tartottunk. Sok örömet, de sok bánatot és szomorúságot is szerzett nekünk a madárcsalád. Feleségem sűrűn hulló könnyeivel siratta el az elpusztult kedves, ártatlan kis madarakat.

nak, nem is tudom honnan sejtí Józsi olyan biztosan, hogy ma nem lesz eső. Hamar elértem az otthonba. A fiúk már rendgyakorlatokat tartottak az udvaron. Én nagyon szótlan voltam, csak beálltam a sorba és én is masiroztam. A parancsnok úr ott állt a kapuban, mi is kimentünk az utcára. Én mindjárt láttam, hogy jön valaki messziről és az én apám. Összeszorult a szívem, most-most, mindörökre . . . én nem is tudom megérteni, hogy az én apám hogy lehet ilyen, hogy engem most nem ért meg, mikor különben a javamat akarja. Alig merem odanézni, de egyszer csak látom, hogy apám nem nagyon akar odamenni a parancsnok úrhoz. A parancsnok úr is látta, hogy vele akar valaki beszélni és arra fordult. Apám meggyorsította lépteit, de aztán lefékezett, aztán újra nekiindult, de megint lassított. Józsi vezette a csapatot, ő is észrevette apámat és nem tudom hogy, egyszer csak díszmenetet vezényelt. Mondom, nem tudom, hogy jutott eszébe, hisz az apám nem feljebbvaló, sem vezetőtiszt, nem is járna neki ilyen parádé. Szép díszlépés volt, a katonák sem csinálják jobban, pedig az apám katona volt, mindig is büszke rá. Én néha kihasználtam ezt, mert mikor nagyon buslakodott, akkor kérdezni kezdtem a világháborúról, mintha nem tudnék valamit, erre ő magyarázni kezdett és egész elfelejtette a baját. Apám meglepődött a díszmeneten, hirtelen körülnézett, hogy kinek szól, de rajta és a parancsnok úron kívül egy lélek se volt más az utcában, a parancsnok úr különben a hátunk mögött volt. Apám ki is pirosodott, aztán ő is kalapjához emelte a kezét, kicsit játékosan, mint mikor a tábornok fogadja a csapat tisztelgését. Nekem olyan jól esett ez, mintha jutalmat kaptam volna egész cserkészmunkámért. Nagyon hálás voltam Józsinak, de nem szólhattam, mert mint mondtam, utolsó voltam a sorban. Józsi hátraarcot vezényelt, most én lettem az első és így mentünk vissza apám szemelátára az otthonba. Kicsit fél-szeg voltam, mert féltem, hogy megkurtítom vagy megnyújtom a lépést. Epp be akartam fordulni, amikor megpillantottam, hogy apám barátságosan beszélget a parancsnok úrral. Egyáltalán nem haragudott, bár azt mondta, hogy keményen megmondja a magáét. Olyan nyugodtan beszélgették, akárcsak a világ folyásáról vagy az időjárásról lett volna szó. Igaz, a parancsnok úr érti is a módját, úgyhogy belül ugrálni kezdett a szívem, de nem merem hinni a szememnek, mert azért még nagyon féltem. Csak nem tudtam, hogy adja apám tudomra az eredményt. Ezért amikor szétoszlottunk őrsi munkára, én egy pillanatra megugrottam és nekitartottam az apámnak. Az apám rámnézett, talán látta is, hogy meg vagyok zeppenve, egyszer csak intett a kezével és azt mondta: — Maradj csak, én nem akarom elrontani a kedvedet. — Azonban a kedv szót sokkal komolyabban mondta, talán egészen másra gondolt. — Maradhatok? — kérdeztem felujjongva. — Hát akarsz? — Hogy akarok-e?! Én? Örökre! . . . — Már nem is emlékszem, mit csináltam örömben, csak nagyon örültem, hogy cserkész maradhatok és azt hiszem Józsi is örült, mert ahogy őt ismerem, biztosan megérezte a dolgot. Nevettem az örömtől, úgyhogy a fiúk azt hitték, hogy valami hibám esett . . . Én csak csókolgattam a zöld nyakendőt és néztem a többi testvérkémet, és nagyon-nagyon boldog voltam.

ifj. Kuchárik József.

RUCA LACI.

„Rucá-fészek.”

Olvastam a Vízitelep egy kis ajtaja felett. Bent serény munka fogadott. Karel az őrsi szekrények ajtajaival bibelődött, Jancsi bá parancsnok úr pedig nyomban engem is befogott.

— No, művész, fess valamit az ajtókra.

— Először is — feleltem —, ez a fiúk dolga. Másodszor ide valami más kell. Kontra furnérlemezből sziluettszerűen kivágni tréfás jeleneteket s azokat sötétre pácolva (lásd Ezeremester: „Famunkák” kötetében) felszegezni a világosan hagyott (esetleg csak firniszelt) ajtókra. Tervet kaptok kicsiben. (Nagyitást lásd a „Gyakorlati űrsvezető”-ben.)

Az ötlet tetszett. Az izléstelenségbe fúló lombfűrészelés itt méltó feladathoz juthat, eredetiek és újszerűek lesznek a díszítések s a takarítással megbízottak jeleskedhetnek portalanításukban — ha nagyon vastag lemezt használtak.

CAVALLIERI GILARDI — DONÁTH PISTÁHOZ.

1932. október 5-én este futott be az utolsó olasz csercvonat a kanizsai állomásra. Nagy tömeg, szolgálatosak, cserkészek várták az olasz testvéreket. A cserkészek sorában dobogó szívvel állt a harmadikos polgárista Donáth Pista, a jobbkezeben valami titokzatos tárgyat szorongatva. Hetekig dolgozott titokban a magyar nemzet fájdalmának jelképén: a trianoni keresztben és most az alkalmas pillanatra vár, hogy ajándékol adhassa a vendégek egyikének. Rohantak a percek. S mikor az indulás jelére hatalmas füstfelhőbe burkolódva megmozdult a kivilágított kocsi, az olasz csoport vezetőjének, Cavallieri Rag. Maggiorino Gilardi vezérigazgató úrnak kezében volt már a Pista trianoni keresztje.

És pár hét múlva a kanizsai magyar fiú olasz nyelvű levelet kapott messze Itáliából. Cav. Gilardi írta. Így hangzott a levél:

Kedves Fiam!

Csak pár napja, hogy Olaszországba érkeztem s éppen ezert csak most tudom kifejezni neked az őszinte örömet azon nemes, rokonszenves és hazafias gesztusodért, melyet f. év okt. 5-én este véghezvittél azzal, hogy átnyújtad az összes ma-

azóta — mint mondani szokás — sok Duna folyt le a vizen. Akarom mondani fordítva. Nem, nem fordítva folyt, hanem — hiszen érted.

Ugy lőn, hogy Jancsi bá' átadta a kormányt a feltörekvő fiatal generációnak s én is elvetődtem a Szunyog-sziget tájékáról.

De az ígéret köt s most végre testet is öltött. Nektek is bemutatom, csináljatok hasonlókat, ha tetszik. Az első példa, hogyan lehet írni is kihozni rajta. Ilyenképen őrsi sarokba megcsinálhatjátok az őrs címerét, mint azt régi jó céhvilágban mester uraimék tették csizmával, hordóval, stb. Akár kétoldalú „cégér” formájában, akár paizson.

Ki tudná Piktort képsorozatához a legszemlésebb szöveget írni? Lehet vers, próza, eposz vagy filozófiai mű, mindegy. Csak rövid legyen és nagyon szellemes.

Piktort.

gyarok fájdalomkiáltásának jelképét, rövid, de találó kísérő sorokkal.

Írásodat még a vonatban lefordítottam és megmutattam olasz barátainknak, akik velem együtt végtelen megalva érezték magukat.

Légy meggyőződve, hogy mind a magyarok, mind minden becsületes és lovagias olasz részvesz a fájdalmatokban és forrón kívánjuk visszacsatolva látni azokat az elrabolt területeket, amelyeket — mint ahogy ezt a mi nagy Mussolinink is nyilvánosan kifejezte — egy igazságtalan szerződés folytán elszakítottak.

Erősen higgy és bízzál a nemes Magyarország jövőjében, mert az olasz nemzet és az ő nagy vezérének barátsága olyan mély, hogy nincs messze az a nap, amelyen a trianoni szerződés nem lesz más, mint az emberi erőszak emlékének történelmi dátuma.

Fogadd részemről, családom, valamint az összes olaszok szívélyes üdvözlését.

Szeretettel

Gilardi.

Nem gondoljátok, hogy a Pista trianoni keresztje is tágitott egy millimétert a bennünket körülövező sorompók gyűrűjén?

HEGYORMOK ALATT.

Nappal bronzá égett a testünk,
Míg a hóban utat kerestünk —
A hó
Körülvett, mint úszót a tó.

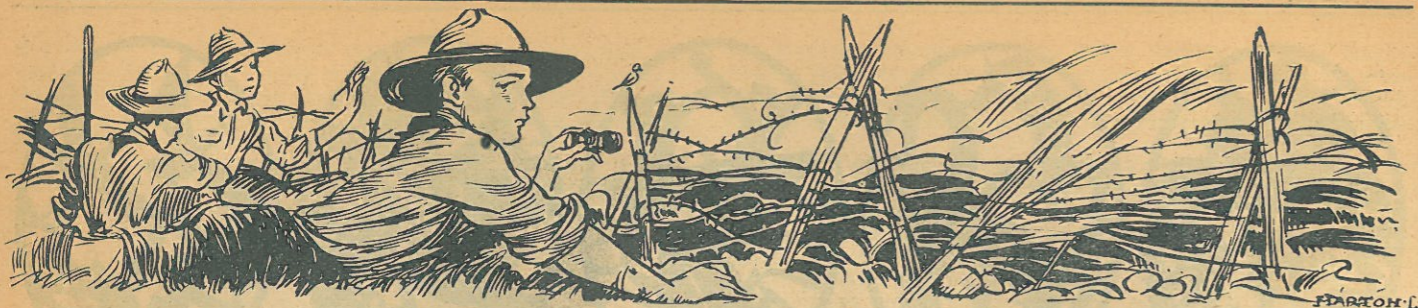
De most az este ránk köszönt,
A hold is önt sugár-özönt,
A hold
Símogatott, csalogatott, dalolt.

Valahol messze, Isten tudja,
Elvisz odáig lélcünk útja,
Tűz vár —
S a kandallónál lelkünk messzeszáll . . .

Gyerünk. Hegyormon nem jó megpihenni.

(tyll.)

CSERKÉSZEK A MEUSE PARTJÁN.

Verdun. Kis város, mindössze 22.000 lélek lakja, mégis milyen nagy név. Ismerik szeltében a nagy világon.

Eddig én is csak hírből hallottam felőle, az idén azonban alkalmam volt közelebről is megismerni a borzalmas városát. Henri Bozon Liaudet, a reimsi cserkészkerület elnöke, meghívott magához nyárra, s az ő kitűnő vendégszeretetének köszönhetően, hogy megismertem nemcsak Reimst fenséges katedrálisával, hanem Párist és többek között Verdunt is.

Nem hiszem, hogy ez a kis város valaha is annyi cserkészt látott volna, mint az idén. Nem kevesebb, mint 900 cserkész zárandokolt el ez év augusztusában a verduni csatamezőkre, hogy a Douaumont erőd közelében emelt hatalmas csontház felavatásának alkalmából az elesett hősök emlékének áldozzon. A város katonai hatóságának jóvoltából a sok vihart látott citadella tetején táboroztunk; hatalmas ágyúk alatt, puskaporos tornyok és egyéb „kedélyes” épületek között állottak sátrunk. Ezekután természetesen, hogy kitűnően aludtunk ötnapos ottlétünk alatt; legalább is biztonságban éreztük magunkat.

Hanem ez az öt nap ugyancsak mozgalmas volt. A régi város, a rommálott erődök, a fényes haditetteket hirdető fenséges emlékművek, a csatamezők ezernyi borzalmas emléke mind-mind olyan benyomást tett rám, mintha valami érdekes film változatos képei peregnének le szemem előtt. Ehhez járult még a fényes ünnepek tengernyi látványja; díszes katonai egyenruhák, marsallok és tábornokok, mellükön színes kitüntetésekkel, a külföldi diplomáciai testületek képviselői, a különböző fegyvernemek katonáinak felvonulása, mind-mind fejlethetetlenül tették számomra azt az ötnapos verduni cserkész-táborozást, mely egyúttal a francia öregcserkészek első hivatalos találkozója is volt.

Az első két nap előkészítő munkával telt el. Augusztus ötödike azonban meghozta az első nagy eseményt számomra; délután a reimsi cserkészekkel autókirándulást tettem a Verdunt övező néhány kisebb erdőhöz.

Hatalmas autóbuszunk széles, aszfaltos országúton rohant tova a számomra eddig ismeretlen érdekességek felé. Tulajdonképpen senki sem tudta, hogy hová megyünk a „chef”-et kivéve, aki mindig tartogatott valami kedves meglepetést cserkészei számára. Nem sok időnk volt azonban a fejtörésre; a régi kaszánya rostává lőtt épülete mutatja, hogy már a véres földön járunk. Ezt a feltevéseinket az út szélén álló hatalmas tábla is megerősítette, melynek óriási halálfejes felirata figyelmezteti a halál országába lépőt a rá leselkedő ezernyi veszedelemre, óva int pedig főképpen mindenkit a tűzrakástól és a földön heverő lövedékek érintésétől. És csakugyan! Alig tettünk meg néhány száz métert, már feltűnt az első drótkadály, melyet a beszakadt fedezékek, lövészárkok és többméteres gránáttölcsérek sora követett. Itt megállott az autó és kiugráltak belőle a cserkészek; mindegyiknek az arcán valami csodálatos lelkinyugalom ült. Ők látták már ilyen látványosságot eleget, hiszen Reimsnek is kijutott a háborúból.

A chef vezetése mellett bekanyarodtunk az út szélén elhúzódó erdőbe. Ez nem holmi barátságos Kamaraerdő, melyet a nem-cserkész kirándulók eldobált konzervdobozai díszítettek. Konzervdobozok helyett rozsdás csajkák, kulacsok, derékszíjak és egyéb felszerelési tárgyak, fegyverek ezreit találjuk itt a fiatal fácskák között. Mert a régi hatalmas faóriásokat aprófává hasogatták a német gránátok s csak hírmondónak maradt belőlük néhány repedezett, háncsnélküli törzs, melyet csodálatosképpen nem ért telitalálat. Az erdőt később csaknem járhatatlan drótkadályok váltották fel, hogy a legközelebbi kanyarulatnál előtűnjön a Fort de Tavannes a maga leírhatatlan borzalmaival. Nem is lehet ezt már

A csontház.

erődnek nevezni, inkább köhalmaz az egész, melyből csak itt-ott áll ki egy-egy vasrúd; a régi vasbeton-öv maradványai.

Pedig valamikor büszke erősség volt a Fort de Tavannes. Az egész föld alatt épült méteres szikladarabokból, amelyek be-törhetetlennek látszó boltozataira vastag betonréteget vontak a szorgalmas munkások. És most! Az egész erődből csak egy több méter magas kő- és vashalmaz maradt, melyet csak itt-ott szakít meg egy-egy véletlenül épségben maradt boltív vagy betonházikó, melyből még nem is olyan régen gyilkos gépfegyverek ontották a biztos halált. Az egészet még félelmetesebbé teszik a különféle nagyságú fel nem robbant gránátok és légi torpedók, melyek félig a földbe fúródva vagy a drótkadályok között hevernek. Senki sem mer hozzájuk nyúlani. Egy rúgás vagy egy ütés a cserkészbottal és a reimsi cserkészkerület máris kevesebbet számlál néhány cserkészzel.

Azt talán mondanom sem kell, hogy nem éreztem magam valami jól ennyi borzalom láttára. Pedig mindez csekélység volt ahhoz képest, amit másnap a Vaux erődnél vagy Douaumontnál láttunk. Azok sokkal hatalmasabb védművek voltak; nem is tudták őket egészen tönkretenni a német negyvenkettesek. Szükség esetén még ma is lehetne őket használni. A franciák azonban remélik, hogy erre egyhamar nem kerül a sor.

A Vaux erőd például megrongálódott ugyan és külseje alig mutat barátságosabb képet, mint a Tavannes-é, belül azonban nyoma sincs a pusztulásnak. Végtelen hosszúságú folyosók, melyeknek faláról állandóan csöpög a víz, levegőtlen, sötét termek, melyek nemrég a sebesültek halálordításától voltak hangosak. Ma azonban minden csendes, csak a látogatók csoszogása hallatszik és a vezető mély basszusa, melyet az üres termek és folyosók zúgó visszhanggal vernek vissza. A zord falak itt is sok mindenről mesélnek; hősokról, kiknek gigászi küzdelme ellenére is elfoglalta az erődöt az ellenség, hogy aztán kétszeres hősiességgel vegyék vissza. „Az elesettek holtteste járhatatlanná tették a folyosókat” — mondja vezetőnk, mikor a végső kézitásáról beszél. Még meg is világítja a földet gyengén pisálókó lámpájával, mintha félné attól, hogy beleütközik valamibe. Most azonban semmi sem állja el az utat s mindenki siet, hogy minél előbb kikerüljön az élők világába. Mert bizony az erőd zordon termeibe még véletlenül sem jut be a napsugár.

A legszebb napunk augusztus hatodika volt. Már korán reggel útrakeltünk, hogy a végtelennek látszó csatamezőkön át a douaumonti csontházhoz gyalogoljunk. Nehéz út volt. Már az első kilométerek után kénytelenek voltunk letérni a lövészárkok

között kígyózó országútra, mert a gránáttölcsérek és drótkadályok tömegei kétszeresen fásasztóvá tették a gyaloglást számunkra. A fiúk egész úton énekeltek és ugyancsak furcsán hatott rám az országúton dalolva menetelő csapat, melynek jókedvét egyáltalában nem vette el az út szélére dobált rohamsisakok és rozsdáscsövű puskák tömege, sem a fehérkeresztes haditemető, melyben a hősök sírdombjainak ezrei domborúlnak. Igaz ugyan, hogy ha az északfranciaországi cserkészek ilyesmire tekintettel lennének, sohasem nyithatnák dalra ajkukat, mert hiszen aligha akad talpalattnyi föld Északfranciaországban, ahol ne folyt volna a hazát védelmező honfitársaik vére.

A csontházat, bár a környék legmagasabb pontján épült, csak akkor vettük észre, mikor már egészen a közelében jártunk. Múltbéli síremléket nem is emelhetek volna a Verdun alatt elesett hősök emlékének. A gigantikus épület hatalmas oszlokok mintha csak a földhöz simulnának, oly alacsonyan épültek. Annál magasabban hat aztán a közepén emelt magas, karcú torony, melynek reflektorai bejárják éjjelenként a közeli magaslatokat, ahol valamikor ágyúk dörögtek és sorra hullottak

szok, kiknek csontjai ma a csontház szarkofágjaiban pihennek. Az egész épület méltó háttérrel nyújt a katonatemetőnek, melynek 16.000 sírdombján apró rózsabokrok díszlenek és a francia ifjúság zászlócskái lobognak, melyeket hálájuk jeléül tűztek Douaumont elesettjeinek sírjára. Tovább a fehér kökereszteket egy-egy kőablak váltják fel, rajtuk arab felírás; gyarmati katonák nyugszanak itt, kiknek szintén juttatott egy-egy kék-fehér-piros zászlócskát a franciák megemlékezése.

Délután ismét portyázás volt a csatamezőn, s a nap már régen letűnt a Froide Terre véres magaslatai mögött, midőn a hepe-hupás domboldalt megmászásában elfáradt csapatunk elérte Verdun első házait. Még jó, hogy a katonák gondoskodtak az élemezésről s így a vacsora csakhamar elfeledtette velünk a fáradalmakat.

Aztán jött a parancs a főparancsnokságtól: Este őrség lesz a csontház megcsarnokában, öregcserkészek önként jelentkezhetnek. Ki törődött ekkor fáradtsággal? Tíz órakor már ott állt a nyolcvan öregcserkész. A falakon piros betűk, a Fleury előtti harcokban eltűnt katonák nevei.

Az őrség egy óra hosszat tartott s utána a közeli tisztásra onultunk, hogy megbámuljuk a ragyogóan kivilágított csontházat, melynek tornyából piros-fehér fénysugár vetődött az alattunk elterülő kisebb magaslatokra. Távollab az úton rohanó utók fényezőri cikláztak, megvilágítva egy-egy emlékművet vagy szobrot, melyekkel ugyancsak el van látva Verdun és környéke. Bezzeg nem ilyen volt itt az élet tizenhat évvel ezelőtt! Énekeltek még néhány régi francia dalt, aztán belevágtuk ma-

gunkat az éjszakába. Már jóval elmúlt éjfél, midőn elértük Verdunt és nemsokára az utolsó lámpa is kialudt a táborban.

Másnap megérkezett Albert Lebrun, a francia köztársaság elnöke, hogy felavassa a csontházat. Ismét Douaumonthoz gyalogoltunk tehát, de korántsem egyedül. A széles országút már messziről feketélt a csontházhoz zárandokoló emberek tömegétől, melyek még a csatamezőt is ellepték. Douaumontnál pedig a katonák száza is alig tudták fenntartani a rendet.

Az utolsó érdekesség, amit Verdun-nél láttam, „Tranchée des Baionettes”, a „Szuronyok Lövészárka” volt, mely fölül az amerikaiak kegyelete hatalmas emlékművet emelt. Egy-szerű lövészárk volt ez valamikor, melynek legénységét egy német gránát homokfergetege elevenen eltemette. Amint beszélük, a katonák élve, puskával a kezükben nyugszanak borzalmas sírjukban, s csak rozsdás szuronyuk áll ki a véráztatva földből.

Nyolcadikán reggel utoljára jöttünk össze a citadella főterén, hogy a viszontlátás reményében búcsút mondjunk egymásnak. Elénekeltek a „Búcsú dalát” és Salin tábornok, a francia főcserkész, meleg szavakkal mondott köszönetet cserkészeinek figyelmeztetett magatartásukért.

— Sok borzalmas látványban volt részünk — mondotta többek között —, de mindez csak erősítsen bennünket abban a meggyőződésünkben, hogy ránk, cserkészekre vár a világéke megalapozásának feladata.

Igazat adtunk neki.

Néhány perc múlva már hátizsák nyomta a hátunkat és baráti kézzorítással búcsúztunk egymástól. *Stollmach Gyula* ö. cs.

Fogadalom a közös vér öntözte földön.

A JAMBOREE-TEMPÓ.

Tudod, mi az a jamboree-tempó? Elmesélem.

Együtt ül Sopron vármegye cserkész-intézőbizottsága. Vendégkerület (és altábor) elnöke és ügyvezető elnöke. Résztvesz az alispán, főispán, polgármester, állomásparancsnok, tanfelügyelő, papság, hivatalok. Koszter atya beszélt éppen a felnőttek feladatairól a jamboree-val szemben és Holl Jenő dr., vármegyei elnök hozzászólásokat kér.

A főispán szívvel-lélekkel támogatja a jamboree ügyét. Mint az orsz. Vöröskereszt egyesület elnöke felajánlotta már a gödöllői gyönyörű új üdülőházat a tábor számára és a Sopronban most épülő új erdei palotát is felajánlja vendégcserkészek vagy látogatók táboroztatására. — A vármegye már megszavazott kétszer pengőt a jamboree céljaira. Most az alispán érdeklik: szerezne az egész vármegyét összefogni, minden község vállalkozó népét filléres vonatokra rakni és monstre-látogatást rendezni egy vasárnap népviseletbe öltözött ezernyi emberrel. És az ifjúság jöjjön, a leventék, mind.

RÁDIÓ.

Tudod-e cserkész-amatőr pajtás, hogy a blokk-kondenzátor az egyenáramot nem engedi át, de a váltóáramot igen?

Azért vigyázz mindig a blokkolással ott, ahol váltóáramról van szó és lebegjen szemed előtt, hogy váltóáram leblokkolása ugyanaz, mint a fából vaskarika.

Tudod-e, hogy mi a legbiztosabb jele annak, hogy az utolsó lámpád kiégett? Az, hogy nincs a hangszórón vagy a fejhallgatón keresztül anódáram. Ezt pedig legjobban úgy ismered fel, ill. úgy állapítod meg, hogy a hangszóró, ill. fejhallgató banándugóját kihúrod és megint visszahelyezed, ha nincs koppanás, nincs anódáram, ez azonban nem feltétlen jele az utolsó lámpa halálának, mert lehet még kontaktushiba is. Ezt azonban aki rendszeren épít, elkerüli.

Tudod-e, hogy nagy csacsóság biztosító lámpa nélkül készüléket építeni. Filléresen csúsztak már így el a pengők.

És hogy hová tesszük a biztosító lámpát a telepkészüléknel? Az anódtelep negatív ágába iktatjuk sorba. Így: anódtelep negatív ága — a biztosító lámpa foglalatának egyik pólusa — lámpa — másik pólus — akkumulátor — negatív sarka.

Tudom pajtás, hogy sokat hallottál beszélni már a lakihegyi nagyadóról mindenfelé — mindenkitől, akinek rádiója van. Mindenki, aki egy kicsit is kedveli a rádiót, kétségbeesve gondol arra, hogy mi lesz a külföldi műsorral, amit eddig jól és szívesen hallgattunk? Vége minden külföldi vételnek, amint az új nagyadó megkezdí működését.

Hát én csak azt mondom, nem kell ám kétségbeesni. Elsősorban is még nagyon messze van az időpont, amikor a nagyadó valóvá válik, másodsorban pedig ha egy kicsit megvizsgáljuk a fizikának az idevágó részét, hát rájövünk arra, hogy nem oly arányú ám az erősítés, mint ahogy azt mi eddig elképzeltük, azaz nem a hatszorosa lesz a térerősség (térerősség), mint ahogy a kimenő energia a hatszorosára nő. Szó sincs róla. A kilowattszám emelésével a térerősség nincs egyenes arányban, a térerősség nem hatszorosa lesz, hanem csak két és félszeres, mert a térerősség a kilowattok számának csak a négyzetgyökével arányos, tehát az arány nem 1:6-hoz, hanem 1:√6-hoz; vagy még helyesebben, a kilowattszám 6-szoros növekedésének a térerőssége √6-szoros, azaz kb. 2.5-szeres növekedés felel meg.

Dehát még ez is sok, az tény, de lehet segíteni; hogyan segítünk, azt majd a következőkben mondom el. *Amatőr.*

Rovatvezető: Balla Dezső.

Újév.

Az újév: új nekiindulás, új munkakezdés időpontja. Az újév: új tervek megvalósításának kezdete.

Az elmúlt év számadás-tábláját töröljük tisztára a feledés szivacsával. Csak az eredményeket hagyjuk meg. Ezekre szük-ségünk van, mert az elmúlt év tapasztalatait kell felhasználnunk arra, hogy az újév eredményekben gazdagabb, sikereiben bővelkedőbb legyen az elmúltév. A jó őrsvezető csak addig törődik a múlttal, csak addig foglalkozik az elmúlt év eseményeivel, ameddig azt fel tudja használni az újév, az új munkakezdés jobbra, eredményesebbé tételére.

Az újév munkájának eredményesebbnek kell lennie az elmúlt événél. Hiszen most rendelkezésünkre áll az elmúlt év sok tapasztalata, amiknek birtokában most több eredménnyel dolgozhatunk. Eppen ezért az újév munkatervét úgy állítjuk össze, hogy az haladást, valami többletet jelentsen az előző évihez viszonyítva.

Ha ezek a szempontok lebegnek az újév kezdetén minden őrsvezető előtt, az 1933-as év végén az elmúlt événél nagyobb eredményeket tudunk majd felmutatni. Legyen ez az egész elkövetkező év a fokozott munka megvalósításának éve!

Hogyan készítsem elő őrsovetet a Jamboreera?

A Jamboree sikere úgyszólván minden egyes fiú szellemi nivójától és gyakorlati tudásától függ. E gondolat jegyében, felelősséggel fogok hozzá előkészítő munkámhoz s állítom össze terveimet.

Mindenekelőtt szorosabb lelki programot kell adnom, mint eddig. A tiz törvény szellemét fogom mindjobban elmélyíteni. Kérem, keressék az őrsvetők hiányait, esetleges hibáit s annak pótlásáról, illetve kiküszöböléséről gondoskodom. A jó tanácsaimmal segítem őket a százperentes cserkészlet felé. Problémáikban segítséget nyújtok nekik s a cserkészlettel szembeni nehézségeikben megsegítem őket. Általános kétségeket az őrsvetőkkel tárgyalunk meg s ugyanekkor megfelelő lelkikönyvek útmutatásaival vetek fényt az élet útjaira. Az őrsvetők méltósággal állandóan figyelemmel kísérem a lelki fejlődést s rendszeresen fejlesztem tovább. Az őrsvetők testvériségét állandóan csiszolom. Vidám, udvarias, engedelmes légkört igyekszem teremteni.

Sokoldalú, fokozott gyakorlati programot kell emellett megvalósítanunk. Bár feltétlen szükséges, még sem elegendő a lelki elmélyedés. A lelki elmélyedésnek s a gyakorlatnak harmóniában kell egyeznie.

A próbákat ismételtelen felújítom. A kirándulásokon, összejöveteleken egyaránt előhozom és alkalmazom a tábort, gyakorlati cserkészlet ezer apróságát. Minél szélesebbkörű gyakorlati tudás előmozdítására törekszem. őrsvetők tagjait egy-egy őrsvetők táborba küldöm, hogy annál ügyesebbekké s életrevalóbbakká váljanak.

Állandóan ismertetem, illetve olvastatom a Magyar Cserkészlet, annak különösen a Jamboree-rovatát s ezzel növelem a fiúk lelkesedését s felelősségérzetét a világtáborral kapcsolatban. A „Mi érdekel”-rovat kincs-ládáját hozzáférhe-

tővé teszem mindenki számára. — Azon leszek, hogy az őrsvetők minden egyes tagja tanuljon, igen alapos szorgalommal egy nyelvet. Ha lehet, többen vagy esetleg mindnyájan egy nyelvkurzusra járjunk. Az őrsvetők megveszi a Jamboree-szótárt.

Mindenki számára szerzek egy külföldi cserkészlevelet s ezzel is segítsek mindenkinek a nyelvtanulásban.

Magyarország szorosabb földrajzi s történelmi ismeretét igyekszem előmozdítani. Az összejöveteleken felváltva tart egy-egy fiú előadást (megfelelő készülés után) hazánk vidékeiről, érdekességeiről, stb. Ezenkívül nagy súlyt helyezek a népművészet megismerésére.

Minden téren takarékoság! Az őrsvetők vagyonát növelem. A fiúkat takarékoságra szorítom s szoktatom. A cserkészlet kedvezményes akcióit mindenkinek figyelmébe ajánlom. A csapat által intézett esetleges Jamboree-befizetéseket megindítom. Cseppenkint telik a hordó!

Az őrsvetők sarkot és polcot magyarosan díszítem. A magyaros munkákba mindenkit bevonok. Majd ha idegen cserkészek jönnek, jó benyomás legyen a magyar cserkészletre.

Egy-egy jellegzetes magyar ügyességre is megtanítom őrsvetők: pl. kopjafaragás, karikás készítés... stb. Sikertől magyaros munkáinkat a Jamboree-üzletvárosának juttatom. Ezzel anyagiilag segítsek csapatom, illetve őrsvetőkön.

Őrsvetők legnagyobb mértékben beállítom a csapat Jamboree-munkájába. Terveken, ötleteken gondolkodunk. Ezzel esetleg segítünk a csapatnak, sőt talán az egész magyar cserkészletnek.

A számottevő lelki és gyakorlati program végrehajtására számos őrsvetők összejövetelt, kirándulást, sétát, stb. rendezek.

Hellmann Aurél 2. „Hök.” őrsvetők.

Nemesszívű ajándékozó.

Felkérem azon özikeszemű cserkészt, akivel a múlt vasárnapon délután félötör a Cserkészpark kapujában találkoztam és akin kék autósapka kicsiny farkincával, napkiszitta cserkészing, lila nyakkendő, azon valami úgyszólván risköröm vagy más efféle gyűrű, Guttman-féle villogó kabát, jobb vállán majdnem fekete alapon egy látható sárga csik és egy láthatatlan csapatzám, derekán fekete tenniszöv, majd lilásan sötétkék golfnádrág, mondhatni testszínű harisnya, égőpiros sportzokni, sárpitykés fekete lakkcipő volt és aki Harold Lloyd-szemüveget, Douglas Fairbanks-bajuszkát, Charlie Chaplin-nádpalcát hordott, hogy sürgősen adja le címét a szerkesztőségben, hogy karácsonyi szeretetadományként egy „Felszerelési Szabályzat”-ot szeretnék neki ajándékozni. Csak marik Károly.

Utolsó nótapályázatunk. Melyik magyar dalt ábrázolja ez a kép?

EGY MEGGONDOLATLAN BATYU SIRALMAS HISTÓRIÁJA.

Hat gyerek baktat mellett a hóban. Majdnem összeeszkedtek azon, hogy ki húzza a három ródli, míg végre hosszas tanakodás után rájöttek, hogy hiszen ketten is húzhatnak egy ródli, mire elcsitulak a háborgó kedélyek és békés, megenyhült hangulatban poroszkáltunk a ródli pályára. Pompás pálya. Egyszerű útszakaszok és merész kanyarok váltakoznak olyan izgalmas egymásutánban, hogy álmodni sem lehetne szebbet és jobbat. Mikor felérünk az indulási helyhez, nagyokat fujunk. Pedig feljövét kigomboltuk a kabátunkat, hisz úgyis kimelegedtünk; csak ródli rúléskor gombolkoztunk be megint, már óvatosságból is: ha borul az ember, nem fér hozzá a hó a begombolt kabátban keresztül. Bizony, ez kellemetlen dolog, hogy föl kell

cipelni a ródli a magasba s ezzel a verejtékes munkával kell megváltani a lesiklás örömeit. Laci útközben le is mondott nagy önfeladással a vezetésről, csak azért, hogy ne kelljen húznia. Kis naív. A következő menetnél úgyis fog húzni, mert ez a megállapodás és ezt kívánja az igazi sport-szellem is.

Az első ródli már fut is. Tapasztalt harmadikos vezető, háta mögött ül a „battyu”, egy zöldfülű és nagyon ijedt első. Izgatottan és kicsit kajánul figyeljük, hogyan fogja lerázni a ravasz „vezér”. Hát bravúrosan lerázta. Rávezetett egy kis ugratóra, mire a battyu úgy lehuppant, hogy még kiáltani sem volt ideje. De

vezér jószívű, megáll és a hálkozó arccal visszajelent, jóakaratóan vigasztal, mintha nem is lenne lúdal a dologban. Látszik, hogy átéri a megfagyott turkó lelkiállapot, amikor atyáskodva szólja: „Látod, battyukám, nem kapaszkodtál. Ez meg ám csak úgy...”

A battyu föltápszkodik, ismét felülnek és a tapasztalattal gazdagodott tovább halagnak. A kanyar után eltűnnek, nem látjuk mi történik. Azt hiszem, jobb is. A második ródlin két ródli-ke ül. Ezek már viharos multra és sok borulásra tekinthetnek vissza. Legalsóbb két évesek a ródli-szakmában. A „tulaj” vezető. Vele történt meg két éve — akkor kapta a ródliját —, hogy az egyik kanyar előtt olyan hevesen vágta a hóba a sarkát, hogy a ródli dühösen meg-

farolt, ezzel kényszerítve a goromba vezetőt és társát, hogy különféle kellemetlen testhelyzeteket próbáljanak végig a havon, úgy öt-hat méteres körzetben. Azóta a „tulaj” roppant szelíden kormányoz, óvakodik minden meglepetésszerű, hirtelen mozdulattól. Ők simán értek le, sőt amint odalent büszkén jelentették, hangos és félelemgerjesztő „Hooopp, félre” kiáltások után sikerült két ródli megelőzniök. A harmadik ródlin hárman ültek.

Bizony szűkös, mert ez is kétszemélyes volt. Mögöttem egy harmadikos, a végén egy első. De ez már kapaszkodott ám! A kis ugratót füttyörészve hagytuk el, a nagy kanyart pompásan vettük, úgy dültünk be, mintha egy ember lettünk volna, a „battyu” jelesen vizsgázott a „kanyar és bedűlés” című tantárgyból. Jól megtanulta már indulás előtt, hogy mindig a kanyarodó ívének képzelt központja felé kell dűlni, követve a vezér mozdulatát nyugodtan, heveskedés nélkül. A kanyar bevágott az egyenesbe és megkezdődött a nyilsebes száguldás az „s” kanyar felé. Az „s” kanyar! A két gyerek mögöttem csöndesen és tisztelettel sóhajtott fel: „Most jön az „s””.

Olyan, mint egy nagy „S” betű lefektetve, két oldalán mere-

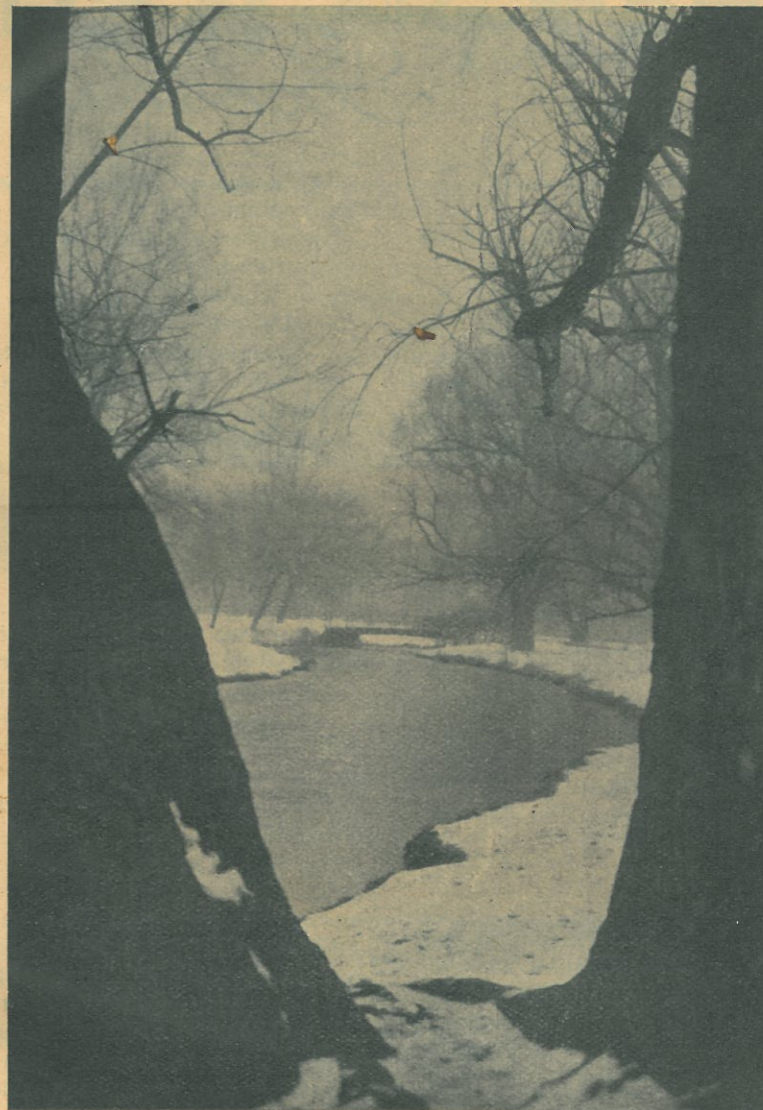
deken lejtő fal, mint a vasúti töltés. A ródli beszalad az „S” betű egyik szárán, a lendület felviszi a töltés pereméig, aztán lecsúszik sebesebben a kanyar közepére s onnan megint fel az „S” betű másik hajlatának tettyére fut fel, míg kijut a cétégyenesbe. Ha kijut...

Mi nem jutottunk ki. A „battyu” ugyanis elkápráztatta az iménti siker és nem gondolt másra, csak arra, hogy minél többet észrevegyék az ő hősi száguldását a ródli végén. Az „S” kanyar peremén mindig sokan állnak nézők, kaján, borulásra éhes nézők. Kedves „battyu” felfedezett köztük néhány osztálytársat és büszkén elkezdett nekik in-

tegetni, mintha azt mondaná: „Látjátok, ez vagyok én!” Közben felrohantunk a peremre, majdnem a nézők lábaihoz. A „battyu” szörnyen megijedt és elfeledve mindenféle elméletet és szabályt, egész szabálytalanul „beesett”. Igen, beesett. Vagyis nem fokozatosan dült be a kanyar felé, hanem nagyot rántott magán, úgyhogy elvesztette az egyensúlyt. Mivel azonban jól kapaszkodott a lurkó, megrántotta az előtte ülőt is, ez meg engem, mire mindhárman elvesztve az egyensúlyt, leestünk a ródli-ról, le egészen a kanyar fenekéig. És mindez azért, mert a „battyu” beesett. Némi hempergés után dics-telenül, de hóféhéren távoztunk el egy mellékösvényen. Most az osztálytársak integettek, a „battyu” viszont nem. Nagyon szégyelte magát, s félül hallottam, amint titokban,

hogy más ne hallja, sokszor egymásután elstutogta magának: „A battyúnak kanyarban be kell dűlni, de tilos „beesni”.” Hazamenet nem lehetett titkolózni. Mindenki első látásra kitalálta a történeteket, a „battyu” is töredelmesen vallott. Soha többé, mondta. Könyveit csak azért nem láttuk, mert már sötétedett.

Mukibá.

Isten gyönyörű téli világában...

HALLÓ! HALLÓ! — ELŐFIZETŐK! Már a múlt számban jeleztük, hogy a Jamboree tartama alatt a Magyar Cserkész tábort újsággá alakul át s így augusztus 1-től 16-ig naponta fog megjelenni a mai terjedelemben és alakban számos képpel és sok érdekes cikkel. Azok az előfizetők, kik egész évre egyszerre fizetnek elő, a tábort számokból kettőt ingyen kapnak, a többi 14 példányt pedig a tábor után egy csomagban kapják meg, ha az előfizetési díjhoz 2 pengőt hozzáadnak. Tehát az előfizetéseik az 1933-as évre így alakulnak: csapatoknak és cserkészeknek, valamint régi előfizetőknek egészévre 8 P, tábort számokkal együtt 10 P, első félére 4 P, második félére 6 P azon esetben, ha a tábort számokra is igényt tartanak. Nem cserkészek előfizetési díja egy évre tábort számok nélkül 12 P, tábort számokkal 14 P. A zavartalan könyvelés céljából kérjük előfizetőinket, hogy a befizetési szelvényre okvetlen írják rá az előfizetés milyenségét.

Bevezetés.

Kop. Kop. Kop.
— Szabad.
Kop. Kop. Kop.
— Szabad, no!

Az ajtó kilincse lassan lenyomódik, tenyéryni rés tágul és megjelenik egy borzas, szöszke kis fej, nagy szemű tágra nyílvá kémlenek be a szobába.

— Igazgató úr kérem, bejöhetek?
— Hogyne, Dódi, gyere csak.
— De igazgató úr kérem, többen is vagyunk.
— Hát gyertek be többen is.

Az ajtó rése tovább szélesedik és Dódi mögött még két kis fej furakodik mosolyogva előre. Stubi meg a Dudó. Három válogatott pernahajder. Ugyan mit akarhatnak?

— Laudetur Jesus Christus.
— In aeternum, amen. Mi újság, gyerekek?

Ott áll mind a három a tömör, nagy íróasztal mellett. Az igazgató úr hatalmas ember: még így, karosszékben ülve is magasabb az előtte álló kis diákoknál. Gonddal terhelt, komoly arca csodálatosan megváltozik, amint mosolyogva nézi a fiúkat. Szinte más emberré lesz, ha mosolyog.

Stubi a legbátrabb. Ő viszi a szót.

— Igazgató úr kérem, szeretnék megbeszélni valamit.
— Tyhű, ez nagy szó. Ehhez le kell ülni ünnepélyesen.
— Szemben az íróasztallal a szoba sarkában kényelmes karosszékek várják a látogatókat. Stubi és Dudó összebújik a pamlogon, Dódi csaknem elvész az öblös nagy székben. Igazgató úr cigarettára gyújt és a fiúk elé oda-tolja a cukros pixist:

— Parancsoljanak az urak!

Összevillanó szemek, átfutó mosoly az arcokon. A fiúk tudják, hogy kézzel válogatni nem illik, azért gyík szemmel vizsgálja mindegyik a dobozt, mielőtt belenyúlna. Dódinak sikerül kihalászni két összeragadt selyemcukrot, mire Dudó sárga lesz az irigységtől és méregtől. Hogy őneki sohasem tud ilyen mázlija lenni! Stubi végre becsukja a dobozt, mindenki elhelyezkedik és kezdődhetik a beszélgetés. A sarokban álló Szent Imre-szobor mintha mosolyogna, amint nézi őket.

Igazgató úr nagy füstfelhőt fúj a levegőbe.

— Na, most halljuk a szót. Mit akartok megbeszélni?
— Igazgató úr kérem, nagyon unalmas az élet.
— Igazad van, Stubi. De én tudok ellene egy kitűnő orvosságot.
— Tessék mondani!
— Tanulni kell. Számtant, németet, földr . . .

Egyhangú, borzongó felhörkenés: — Jaj, azt nem! Az még unalmasabb!

Na, szépen vagyunk! Honunk ifjúságának ugyancsak le-sújtó véleménye van az iskola testet, lelket, szellemet ne-mesítő feladatairól.

— Hát akkor mit akartok?
— Szeretnénk valamit alapítani.
— Ühüm. Ez szép gondolat. Aztán mit alapítanátok? Uj várost, mint Romulus és Remus?

— Ó, azt nem lehet. Nehéz is, meg nincs is hely rá.
— Tetszik tudni, minden városnak való hely már vala-kié és bűzát meg krumplit termelnek rajta.

— Meg teheneket legeltetnek és a bikától meg a kutyá-tól nem lehetne békésen várost alapítani. Elkergetnék az embert.

— Hm. Ez komoly nehézség. Hát nézzük csak . . . Csa-ládalapításra még kicsik vagytok . . .

— Jaj, ne tessék viccelni. Ez nagyon komoly dolog.
— Hát mit akartok alapítani? Mondjátok, no!

— Egy klubot szeretnénk csinálni. Diákklubot.
— Klubot. Hm. — Ujabb nagy füstfelleg. — És hogy gondoljátok?

Egyszerre beszél mind a három gyerek, egymás szá-jából kapják el a szót.

— Tetszik tudni, egy olyan klubot, ahol csupa stramm gyerekek lennének a tagok. — Jeleseket nem veszünk be, mert azok unalmasak. És a nagyon jó fiúk is unalmasak. Azokkal nem lehet semmit kezdeni. Hanem egy olyan klubot, ahol mindenféle jó heccet gondolnak ki a fiúk és min-dent meg is csinálnak, ami érdekes és borzongásos . . . Olyanokat, mint a Winnetouban meg a „Három jómadár“-ban, meg az „En naplóm“-ban van . . .

— Szóval ez olyan csibészklub-féle lesz?

A gyerekek összenéznek, egyetértően villannak a szemek.

— Az, az, Csibészklub! És az igazgató úr lesz az elnök.

— Én leszek a főcsibész?

— Nem, nem főcsibész, hanem olyan elnök, aki mindig megvéd minket és mindenféle csibészséget megenged a klub tagjainak.

— De, gyerekek, hiszen ti akkor felfordítjátok nekem a kollégiumot! Hova jutunk, ha a hivatalos hatalom a csi-bészekkel szövetkezik?

— Ó, nem, csak velünk tetszik szövetkezni. És rossz fiút nem is veszünk be a klubba, csak olyan jó pofákat, akik azért . . . akik . . . tetszik tudni, akik csibészek, de azért tiszta a lelkük és csibészségeket csinálnak, de rosszat nem.

Az igazgató pár pillanatig maga elé nézett. Ott mosoly-gott előtte az igazi diákideál képe, ahogyan megálmodta, ahogyan a cserkészletben is formálgatják sok-sok éve már: az igazi, csupa-tűz és csupa-élet csibész, aki minden ro-

mantikára kapható és minden jó heccért tűzbe megy, de amellet tiszta a lelke és Krisztus él a szívében . . .

— Hát jól van, gyerekek. A gondolat nagyszerű, a Csi-bészklubot meg kell csinálni. Elfogadom az elnökséget és várom a szenzációs terveiteket. Beszéljétek meg mindent és aztán jöjjetek beszámolni róla. Hanem addig: csend és titoktartás! A Csibészklub sötétben bujkáló titkos társa-ság: aki nem tag, annak még csak sejténie sem szabad semmit a dologról!

— Igenis. Köszönjük szépen. Az uzsonna-szünetben fel-jövünk és elhozzuk az alapszabályokat. Jöhetünk?

— Jöhetnek.

— És elhozzuk az új tagokat is. Jó?

— Jó. No, szervusztok. Csend és titoktartás!

— Csend és titoktartás! Laudetur . . .

Az ajtón még nagyon illedelmesen nyomakodnak ki, de amint a kilincs megkattan mögöttük, már hallani vad robo-gásukat, amint a tanterem felé sietnek. Ugyan hajtja őket az alapítási láz!

Az igazgató csendes mosollyal néz utánuk. Aztán visz-szaül az íróasztalhoz és a munkája fölé hajol.

Messziről csengő szól. Kezdődik a studium.

A Csibészklub megalakul.

Alig hangzott el a négyórai csengetés, viharos zaj kö-zeledik az igazgatói lakás ajtaja felé. Az ajtó előtt hirte-len csend lesz, halk suttogás hallatszik, aztán egy hang: — Majd én! — Nyomban utána csendes kopogás az ajtón.

Ahá, ezek a Csibészklub tagjai. — Szabad!

Nyílik az ajtó és benyomul rajta hét ragyogó ábrázat.

Mind kicsik és mind válogatott „jó pofák“. Ejnye, hogy egymásra ta-lálnak az egyforma vágású gyere-kek! No, persze: Stubi, Dudó, Dódi mellett természetes, hogy ott kell lennie a Kisöcsinek, Lacinak, Ban-dinak, Pursinak! Heten vannak, mint a gonoszok. Na, meglátjuk, mi lesz ebből.

— Igazgató úr, kérem, eljöttünk az alakuló gyűlésre!

Ragyogó szemek, de az ábráza-tok végtelenül ünnepélyesek; csak úgy sugárzik róluk a tudat: itt most nagy dolog történik. Természetesen le kell ülni a kerek asztal köré, a cukros doboz kézről-kézre jár (Du-dó el van keseredve mert most sem talál egymáshoz ragadt két cukrot) és amint visszakerül az asztalra, minden szem várokozásteljesen néz Stubira, aki fontossága tudatában izeg-mozog, nagyokat nyel és ronggyá gyúri össze a kezében szo-rongatott tintafoltos, kitépett irka-lapot.

— Halljuk Stubit!

— Igazgató úr kérem, ezek a Csibészklub tagjai. És megcsináltuk az alapító okmányt. Felolvassam?

— Remélem, nem studium alatt csináltad?

— Nem az egész studium alatt. Azért egy kicsit tanul-tam is.

— Szép. Hát halljuk az okmányt!

Stubi feláll és áhítatosan csendben, minden szemek reá figyelvén, felolvassa a tépelt irkalapról a történelmi neve-zetességű okmány szövegét:

(Én az okmányt betűről-betűre lemásolom az eredeti példányról; csak annyit változtatok rajta, hogy a tinta-malacokat elhagyom. Képzeltétek oda őket. Nagyon sokat, hiszen Stubi és Dódi írta az okmányt.)

A csibész-klub.

A Csibészklubot három ember (Triumvirátus) vezeti. Ezek: Dudó, Dódi és Stubi. A banda többi tagja a nép: Pursi, Bandi, Kisöcsi, Laci.

Szabályok.

1. A kollégium szabályait áthágni nem szabad.
2. Aki a csibész klubról másoknak bármi cse kély-séget elmond, az sujos büntetéssel, esetleg ki-zárással és teljes becsületvesztéssel jár.
3. Ha valami csibészségről van szó, akkor azt a veze-tők megtárgyalják, de a népek is van beleszólása.
4. A banda tagjai és vezetői közt minden körülmények közt összetartás legyen.
5. Durva tréfát végrehajtani nem szabad.
6. Ha valami csibészséget akar a klub végrehajtani, akkor előbb a vezetők adják elő a tervüket az igazgató úrnak.

7. A club bármely tagja vagy ve-zetője egyedül senkit sem ve-het fel a clubba. Azt előbb meg kell tárgyalni és az igazgató úrnak is szólni kell felőle.

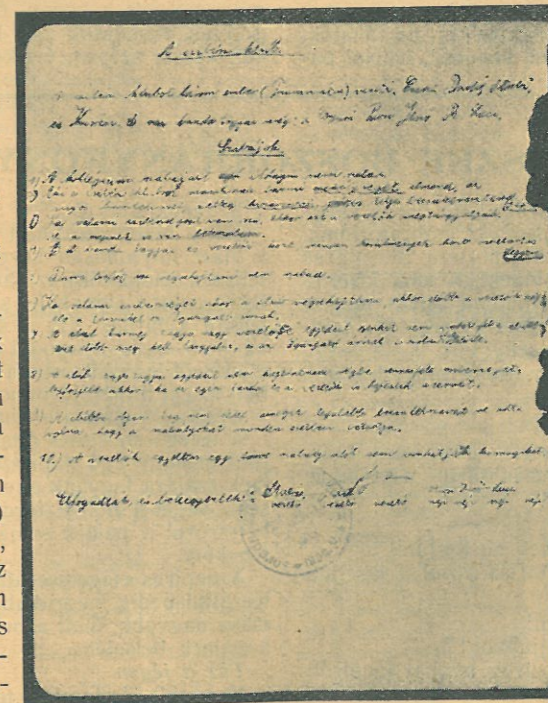
8. A club egyes tagjai egyedül nem hajthatnak végre semmiféle csi-bészséget, legfeljebb akkor, ha az egész banda és a vezetők is helyeslik a tervét.

9. A clubba olyan tag nem lehet, amelyik legalább becsületsza-vát ne adta volna, hogy a sza-bályokat minden esetben be-tartja.

10. A vezetők egyetlen egy szabály alól sem vonhatják ki magukat. Elfogadták és beleegyeztek:

Stubi	Dudó	Dódi
vezér	vezér	vezér
Pursi	Laci	Bandi
nép	nép	nép
		Kisöcsi
		nép

(Folytatjuk.)

Tudod-e, hogy mi minden van a Magyar Cserkész 1933-as Naptárában? Tudod-e, hogy ez a Naptár a Cserkészszövetség 20 esztendő fennállásának a megünneplésére készült s ezért mindaz a hasznos, szép és emlékeztető benne van, ami a 20 esztendő ünnepi hangulatában nekünk, cserkészeknek lelkében él? Tudod-e? — Ha tudod, akkor azt is tudnod kell, hogy ezt a nagyszerűen díszített, vaskos Naptárt nemcsak az kapja meg, aki eddig előfizetett a Magyar Cserkezre, hanem az is, aki most tüstént előfizet 1933-ra, a Jamboree-esztendőre, legalább félévre! Ez előzetes kedveskedés! Éljen vele! Mert a Naptár a leg-jobb előkészület a Jamboreera. Fizess elő tehát sürgösen a Magyar Cserkezre, nehogy lekéss! Várunk a táborunkba!

KÖNYVISMERTETÉS.

Dr. Marcell: A bontakozó élet. III. k. A gyermek- és serdülőkori lelki képe. Marcell atya a legrégebb cserkészvezetők és a legnagyobb mai ifjúsági nevelők egyike. Igazi cserkészember. Az előbb még ott labdázott veled a zöld gyepen, félóra múlva íróasztalára hajolva rója a végnélküli sorokat a nyomdába futó árkusokra és amikor azok az árkusok pompás kiállítású könyv alakjában elhagyják az Élet-nyomda helyiségét, akkor a legnagyobb katolikus pedagógia kötetét jelentik, amelyhez hasonló nincsen az egész világirodalomban. A nyáron megjelent harmadik kötet egy 8 kötetes óriási mű egy további részlete. Benne mélyenjáró pedagógus írja le gondos szeretettel és csodálatos irodalmi tájékozottsággal az ember fejlődését a kicsi gyermek-kortól a kislány-kamaszkoron át a serdülő évekig, tehát a főcím maga: a bontakozó élet áll benne az olvasó szeme előtt. Cserkészpajtás, mond meg édesapádnak, hogy a Marcell-pedagógiát minden keresztény szülőnek el kell olvasnia, mert csak akkor tudja a fia, kislánya fejlődését hozzáértő szemmel figyelni és eltalálni mindig, hogy mikor milyen fogantatást kell kihúznia a helyes nevelés érdekében. Havi kétpengős részletekben megrendelhető a könyv az Élet-nyomdában, ahol a Magyar Cserkészt is nyomják; minden cserkészszülő szerezzék meg az eddig megjelent 3 kötetet és jegyezze elő a következőket!

Gerely Jolán: Mai lányok útja. Az Élet-nyomdában jelent meg a fiúk nagy barátjának: dr. Tóth Tihamérnak előszavával egy régen várt, komolyhangú könyv a serdülő leányhoz. A régi magyar család „kisasszonyától” a mai „modern lány” fogalmáig hosszú az út és sok a göröngy, kátyu rajta. Hány kislány próbált egyszerűen modern lenni és bukott bele nehéz örvényekbe! Míg a fiúk tábora megtalálta a maga íróit, vezéreit és a kamaszkor legnehezebb kérdéseiben is biztos útmutató tanácsokat kapott, addig a lányok mostohán, elhagyatva várták, hogy gazdag lelki nők mikor fognak tolla, hogy az ő problémáikat ugyanilyen mélyen és nemesen megtárgyalják. Az utolsó esztendő végre meghozta a lányok első vezérkönyveit. Gerely Jolán könyve is ilyen útmutató. Érdekes, színes, amellyel mélyen komoly és az élet hullámverését kristálytisztán fogja fel. Mondjátok meg Anyuskának, hogy a testvéreknek vegye meg e könyvet. Testvéreke gazdagabb és erősebb lesz, ha elolvasta.

Gyermeknapló 1933-ra. Fodor Árpád szerkesztésében. Immár harminctödik esztendeje adja ki bájos kis naptárát az Országos Állatvédő Egyesület. Minden benne van, ami a gyermeket érdekli, ami még közelebb viszi a gyermek lelkét az állatok, madarak, fák, virágok szeretetéhez. Kedves versikék, iskolai pá-

lyázat, izgalmas állattörténetek. Még a Jamboreeról is szó esik a kedvesen díszített naptárban. Haszonnal és élvezettel forgathatja minden cserkész. Fiatalabb cserkészek őrsvezetőjének jó anyag az őrsi órákra.

Miska címmel hagyta el a sajtót a legújabb ifjúsági regény. Írója: öreg bátyánk, Velösy Elek, aki ezzel a munkájával nyerte meg a Könyvbarátok Szövetségének irodalmi pályázatát. Izig-vérig cserkészkönyv az, amely két fiúnak: egy diáknak és egy vicegyereknek a történetében szemlélteti az aranyos lilium küzdelmét és diadalát. Különösen arra jó ez a könyv, hogy barátokat szerezzen a cserkésznek. Azoknak a köréből, akik nem ismerték vagy nem jól ismerték. Barátokra pedig sohasem volt nagyobb szükségünk, mint a világtábor küszöbén. A könyvhöz Teleki Pál gróf, tb. főcserkész urunk irt meleg ajánlást. A könyvben szereplő illusztrációk Márton mester kezét dicsérik.

A könyv ára kötve, színes borítékkal 3.80 P. Kapható a Cserkészboltban, valamint az Egyetemi könyvesboltban.

Dr. Demjén Gézáne Zsiga Irén: Vakáció a Mátrában. Budapest, 1932. — Ügyes tollal, meleg szívvel megírt elbeszélő ismertetése a legszebb magyar hegyvidéknek. Szerzője nagyon szereti azt a vidéket, amelyről ír; ezt a szeretetet át tudja szuggereálni az olvasóba. Művészi fényképfelvételek mutatják be a Mátrát és Egert; de talán ezeknél is szemléltetőbb az a színes, mindent megelevenítő leírás, amely szinte ott járta az embert kézenfogva azon a legendás, csodaszép földön. — Nekem nagyon tetszett a könyv. Őszintén ajánlom cserkésztestvéreimnek is. Fiúk, tanuljátok meg belőle, hogyan kell vidéket, útiélményeket, várost szépen, értékesen leírni.

Dr. K.

CSERKÉSZEK BOSZORKÁNYKONYHÁJA.

Titokzatos erők dolgozóhelye, XX. századbeli boszorkánykonyha a kémiai kísérleteket végző diákcserkész laboratóriuma. Ennek a titokzatos műhelynek boszorkánymestere dr. Méhes Gyula tanár úr, egyetemi magántanár, akinek „Kémiai kísérletek” című pompás kis könyve most legújabb jelent meg a könyvpiacon. Ha a tanár úrnál rendelitek meg (Bpest, II., Zsigmond-u. 9), akkor az ára csak 4 P, szegény fiúk 2—2 pengő havi részletekben fizethetik ezt is. Néhány szemelvényt közlünk a könyvből, hadd lássátok, milyen érdekes.

A boszorkánykonyha szabályai.

- Mindig minden a helyén legyen: kísérlet előtt, alatt, után.
- Kísérletezésekor asztalunkon semmi más tárgy ne legyen, mint amire kísérlet alatt szükségünk van.
- Semmit sem szabad megkóstolnunk.
- Két kísérlet végrehajtásába egy időben ne fogjunk.
- A kísérletező kísérlet alatt fejét ne tartsa közel a kísérleti tárgyhoz, eszközökhöz.
- Törlőruha, víz mindig kéznél legyen!
- Kísérlet alatt gyűrű ne legyen az ujjunkon!
- Használat után az üvegdugókat, az üveg nyakát kívülről belülről törölgessük meg.
- Használat után az üveg- és porcellánedényeket, készülékeket mossuk ki és szárítsuk meg.
- Minden üvegen, dobozon legyen jelzőcédula, amelyre az üveg, doboz tartalmát írjuk fel. Romló vegyszerekre a beszerzés idejét is ráírjuk. Lehetőleg üvegdugós üvegeket használjunk.
- A kísérletező ne dobjon el semmit. Mindent lehet használni. Nem tudjuk, mikor van szükségünk egy dobozra, üveglapra, sztaniolemezre, kis darab dróra, stb.
- A kísérletező észrevételeit, megfigyeléseit, az esetleges sikertelenség okát is, naplóba gondosan bevezeti.

Szappanbuborék.

250 g hideg desztillált vízbe 10 g szappanforgácsot teszünk s a vizet folytonosan keverve addig melegítjük, míg a szappan teljesen feloldódik; azután 250 g desztillált, de forró vízben 15 g fehér cukrot oldunk fel s végre a két folyadékot összekevervén, lassan kihűtjük. Ezt a szappanlét azonnal lehet használni, de ha 4—5 napig nyugodni hagyjuk és az ezen idő alatt képződött üledékről leöntjük, olyan szappanlé áll rendelkezésünkre, amelyből 40 cm átmérőjű buborékok is fújhatók.

Öcsike bűvészműtatványa.

A levegő melegítés által megritkul. Szélesnyakú palackba dobjunk néhány égő papírszallagot. Amikor a papír elégett, a palack szájára tegyünk egy lehéjazott, keményre főtt tojást hegyesebb végével befelé fordítva. A tojás először megnyúlik, majd beleszorul a palack szájába, végül nagy erővel leesik a palack fenekére.

A papiros elégetése által a levegő felmelegedett, a felmelegítés által pedig megritkult. A külső hideg levegő, amelynek nyomása nagyobb, mint a belső meleg levegőé, beszorította a tojást a palack belsejébe.

Tűz a jégen.

Nagyobb jégdarabot teszünk porcellánmozsárba s kis lyukat fúrunk bele. A petróleumból kivett káliumból lencsenagyságú darabot vágunk le, itatóspapíron megszáritjuk, köröskörül levágjuk az oxidréteget. A káliumdarabkát csipesszel megfogva a jégbe vajt lyukba helyezzük. A kálium hirtelen gömbbé alakul, a jégből hidrogénium szabadul fel, a kálium gödröskéjét mélyesíti s mivel belőle szabadulni nem tud, a fejlődő hidrogénium meggyullad és benne a kálium gőze ibolyaszínű lánggal ég.

Szándékosan közöltem csupa olyan játékos dolgokat, amelyeket kémiaival nem foglalkozó öcsikék is megértenek. A könyv azonban telve van 224 oldalon szébbnél-szebb, komoly kísérletekkel. Nagy élvezetet nyújt majd azoknak, akik megveszik.

A JAMBOREE ÉVÉBEN.

Elérkeztünk a Jamboree évébe.

Ha visszatekintünk másfél évi szervezési munkánkra, úgy nyugodt lelkiismerettel állapíthatjuk meg, hogy eddig jó munkát végeztünk.

Megalakult minden Jamboree szerv, világos és tiszta előttünk minden Jamboree-kérdés és — miután a szervezés a teljes nyilvánosság előtt folyik — feltehető, hogy az egész magyar cserkészlet közös Jamboree elgondolás mellett kezd neki a részlet szervezési és végrehajtási munkálatoknak.

A kezdet jó volt és ha minden cserkész továbbra is lelkesedéssel, kitartással és egymással szorosan összeműködve és összefogva dolgozik a kitűzött irányban a nagy cél felé, ha mindenkit áthat a Jamboree hatalmas mérete és eredményeiben messze kiható ténye, ha mindenki teljes megbízhatósággal végzi a reá háruló kötelességét — röviden összefoglalva —, ha mindnyájan, mindig cserkészek tudunk lenni, úgy a magyar világgjamboree nagy és szép sikere nem lehet kétséges.

Az eddig elvégzett Jamboree-munkákról közlünk néhány érdekesebb adatot:

1. Műszaki és anyagi felépítéssel kapcsolatosan elvégzett munkák.

- Jamboree-tábor területének felmérése. (Lucernázás.)
- Jamboree-térkép elkészítése.
- Az aréna-tér szintezése.
- 6 artézi kút fúrása.
- Elkészült az autópark földmunkája.
- Elkészült a 700 m-es 12 m széles Jamboree-műút.
- Munkában van a Jamboree-körút építése.
- Elkészültek az összes műszaki és anyagi tervezetek. (Élelmezés, villanyvilágítás, vízvezeték, építkezések, hirodóházat, szállítási tervek, kiállítás, mozi, színház terve.)
- Megszerveztük Postatakarépképzőintézményét a befizetéseket.
- Megállapodtunk a Magyar Általános Hitelintézettel mint Jamboree-bankkal.
- Erdőritkítások és átvágások készülnek.

2. Folyamatban lévő különböző szakkiképzések és tanfolyamok:

- Nyelvtanfolyamok: 109 angol, 36 francia, 2 lengyel, 9 olasz, 46 német.
- Rendőr kiképzésben részesül 39 helyen 750 öregcserkész 104 csapatban.
- Mentőkiképzés mintegy 80 fővel folyik.
- Tűzoltókiképzés 3 városban 150 fővel folyik szakszerű vezetéssel.
- Lovagó kiképzés Szegeden és Budapesten folyik összesen 60 fővel.
- Gyorsíró- és gépirótanfolyam is folyik 10 taggal.
- Távbeszélő együtt folyik a hirodósokéval.
- Hangos hirodó 1 tanfolyamot rendezett 2 gyakorlati kirándulással.
- Tolmács 18 különböző feladattal a Jamboree-rovat útján képez ki tagokat.
- Idegenvezetők 5 tanfolyamot, 5 nyelvkurzust kéthetenként szemináriumot tartanak.
- Gazdasági, szállítási, sajtó és kirándulási rajok kiképzése megindul.

3. Jamboreeal kapcsolatos előzetes táborozások 1932-ben:

- Műszaki csoport husvéti tábora Gödöllőn, márc. 19—24-ig.
- Budapesti csoport tábora Pusztaszentjakabon június 18—28-ig.
- Sikórepülők tábora Ökörteleken augusztus 1—20-ig.
- Tábori rendőrség tábora Gödöllőn augusztus 15—26-ig.
- Vízicserkészek tábora Esztergomban szeptember 3—5-ig.

- Összevont járási, vármegyei és kerületi táborok mindenfelé a nyár folyamán (nagyoroszi, algyői, tiszalöki, gödöllői, nagymarosi, bátai, stb.)

4. A magyar és külföldi sajtó munkája és propaganda:

- A fővárosi lapok vasárnapi Jamboree-rovatot nyitottak.
- 1692 külföldi lap foglalkozott eddig a Jamboreeal.
- Nyilvánartásunkban eddig 1834 magyar, 341 külföldi cikk szerepel.
- Sok külföldi cserkészlap Jamboree-számot adott ki.
- Kanadában a Jamboreet már külön plakátok hirdetik.
- Minden külföldi csapat egy-egy külön sajtóriportert képez ki.
- Felkéri a „Tábori újság” külföldi tudósítóit.
- Fényképezés gyakorlati tanfolyamon készülnek.
- Az összekötők megkezdik tudósításaikat.

5. Jamboree-kiadványok:

1931. december 3-án megjelent a Jamboree-elgondolás.
- Havonként megjelentek belső eligazítások.
- Havonként megjelentek külföldi tájékoztatók.
- Külföldi tájékoztatófüzet angol, francia és német nyelven 1932. június 10-én hagyja el a nyomdát.
- Jamboree-szótár 500 szóval (magyar, német, francia, angol és eszperantó).
- A Jamboree tábor térképe többszáz példányban, színes kivitelben elkészült.
- Gödöllői úti-kalauz jelenik meg a gödöllői népművelési bizottság kiadásában négy nyelven.
- Magyar előzetes tájékoztató füzet 1932. október 1-én megjelenik.
- Jamboree-plakát. (Egyelőre csak külföld részére adtuk ki.)
- Jamboree záróbélyeg. (Reklám, illetve propaganda célra.)
- Jamboree karácsonyi levelezőlapok.
- Elkészült a Jamboree postabélyeg is, amely a Jamboree alatt négy értékben kerül forgalomba.

6. Felajánlott támogatások mindenfelől:

- Fővárosi vízművek kb. 20 km vízvezetési csövet.
- Siemens és Halske gyár gépirópárt.
- Gestetner cég sokszorosító gépet.
- Slezák cég a jelzőharangokat.
- Telefongyár a tábori mozi hangos leadókészülékét.
- Légügyi hivatal repülőgéphangárokat.
- Standard hangos hirodókészülékét.
- Honvédelmi miniszterium hid-, sátor-, távbeszélő-stb. anyagot.
- Meteorológiai intézet időjelző műszereket.
- MUSz. a külföldi cserkészek részére sportbemutatókat rendez.
- Tűzoltó főparancsnokság a tűzoltó kiképzést irányítja.
- Ligeti és Bíró cég száraz tűzoltókészülékét ad.
- Vámmentes kikötő kormánybizottsága a 3. sz. ipari medencét adja át.
- Premontrei gimnázium a Táborparancsnokság, kormánybizottság és nemzetközi iroda elhelyezését biztosítja.
- Allami erdészeti hivatal az erdőket ritkítja.
- IBUSz. a jamboree propagandában támogatásunkra siet.
- Koronauradalmak igazgatósága a szántóföldeket lucernával veteti be.
- Nyelvtanárak és egyesek ingyen nyelvtanfolyamokat tartanak.
- Városok és vármegyék a szegénysorsú cserkészek részvételét teszik lehetővé.
- Vállalatok egyéb módokon támogatják a Jamboreet (Özdiak).

7. Jamboreevel kapcsolatos nevezetesebb események.

- a) Bp. csoport közreműködött a *Pen Club* összejvetelén 1932. május 20-án.
 b) Tábori rendőrség gyakorlatai és éjjeli megfigyelése, nyomolvasása.
 c) Bp. csoport közreműködése a balillák kalauzolásában.
 d) Szegedi tábori rendőrség beosztása az állami rendőrséghez.
 e) Cserkészrepülők 2000-ik felszállásánál a Kormányzó Ur is résztvett augusztus 21-én.
 f) Vízicserkészek esztrogomi bemutatásai.
 g) I. kerület táborúze az állami gépgyárban november 20-án.

- h) Martin, a nemzetközi iroda igazgatójának látogatása augusztus 2-án.
 i) Bp. csoport beszámolója az eddigi munkájáról ünnepség keretében november 20-án.
 j) Előkészítő matiné az Urániában febr. 21-én.
 k) Kormánybiztos kinevezése jún. 12-én.
 l) Meteorológiai állomás létesítése augusztus 16-án.
 m) A francia cserkészszövetség főtitkárának látogatása aug. 12-én.
 n) Vízicserkészbemutató a Nemzeti sportuszodában okt. 23-án.

Táborparancsnokság.

HOLLANDIA.

Németalföldnek is nevezik, de egyik tartománya után elterjedtebb a *Hollandia* elnevezés. Európának legmélyebben fekvő országa. Területének (34 ezer km²) körülbelül a harmada a tenger szintjénél is alacsonyabb. Ezt a termékeny mélysíkot az a veszély fenyegeti, hogy a tenger elárasztja. A tenger felől azonban természetes magas homoktűzások (dűnák) védelmezik, ahol pedig ezek hiányoznak, ott óriási gátakat emeltek.

A partvidék feltöltött part, a tenger építette és részben ismét elpusztította. A tenger és a folyók iszapjából felépített, láprétekekkel és tél-tul homokkal fődött morskók vidékét árkok, csatornák hálózák be, végükön zsilipek, szivattyúművek emelkednek; ezek emelik fel a polderekről a vizet a magasban futó csatornába. Zsilipek vannak a tengerparton is, ahol a dűnák néhol 5 km szélesek és 60 m magasak. Időszámításunk kezdetén a Friz-szigetek még összefüggtek a szárazfölddel és a Zuider Zee helyén tó volt.

Hollandia éghajlata tengeri, — hisz az Északi-tenger partján van. Sok az esője, hűvös, nedves a nyara; a tél inkább nyirkos, mint hideg. Csatornái sohasem fagynak be, pedig északabbra fekszik, mint hazánk. Legnagyobb folyói: a Németországból érkező *Rajna*, a Belgiumból jövő *Maas* és *Schelde*. Jobbára mesterségesen kiépített mederben, hatalmas töltések között jutnak a tengerpartra. A mai folyóhálózat nem a természet, hanem az ember munkájának eredménye. A hollandus tájképeken mindig ott látjuk a szelmalmokat. Nem örültek azokban, hanem a vizet emelték fel a magasban futó csatornába és folyókba. Ma már ezek is haldokolnak, villamos motorok végzik el a szelmalmok munkáját.

Ez a föld mindig megpróbálta a rajta élő embert. Már korán németek telepedtek meg rajta. Legelőször a *batavok* váltak itt kemény küzdelmet a tengerrel, csak lassankint hódítottak el tőle földet gátak építésével és lecsapoló munkálatokkal. Később jönnek a többi germán törzsek: a tengerpartra a *frizek*, beljebb a *szászok* és *frankok*. Ezeknek összolvadásából alakult ki a *hollandus* nép.

A középkorban Hollandia is apró részekre (grófság, püspökség) tagolódott, de Merész Károly és V. Károly császárok egyesítik; azonban spanyol fennhatóság alá kerül, de a reformáció után kivívja függetlenségét, sőt gyarmatokat hódít úgy a spanyoloktól, mint a portugáloktól, így Európa egyik legfontosabb államává válik.

A hatalmas tavak, mocsarak, lápos területek miatt Hollandia földje a letelepülésre nem igen volt alkalmas, csak halászatból éltek az akkor még szegény országnak a lakói. Az ember azonban felvette a küzdelmet, még a lápokot is mivélés alá fogták. A zöldségtermelés Hollandiában kétféle: *szántóföldi* kertészet és *üvegházi* termelés.

A hollandusok majdnem összes mezőgazdasági termékeiket *szövetkezeti úton* értékesítik, a szövetkezeti bősze, hollandusul a *Veiling* intézménye révén. A *Veilingok* nem mások, mint a gazdák egyleteinek vagy kifejezetten értékesítő szövetkezeteinek központi kereskedelmi szervei.

Már nagyban folynak az előkészületek

a tábori újság szerkesztéséhez. Ez a Tábori Újság fel szeretné venni a versenyt az eddigi Jamboree-lapokkal és bíznak benne, hogy ez sikerül is. De a szerkesztőség ragaszkodik a hagyományokhoz és nem változtatja meg nevét a Jamboree tartamára sem, hanem odakint is, amikor negyvenezer cserkész veszi két héten keresztül minden nap a kezébe, Magyar Cserkész lesz a neve. Minden előfizető megkapja a Jamboree-Magyar Cserkész száma, ha az előfizetési díjához még 2 pengőcskét mellékel. Milyen jó akkor az előfizetőnek! Szinte ingyen jutnak hozzá a világszínvonalon álló tábori Magyar Cserkészhez! Fizessetek elő a tábori Magyar Cserkészre! Aki a Jamboreen nem vesz részt, az is megkapja a tábori számokat egy kötegen tüstént a Jamboree táborban.

Mindent vagon-árunk termelnek, *standardizálnak*, azután a hitelességéért, jóságáért szavatolnak, *márkálnak*, legyen az virágmag, zöldség, gyümölcs, tojás, sajt vagy akármi más termék.

Más téren is kiváltak a hollandusok, így a művészetekben, de legjobban a festészetben, ott jutott legtisztábban kifejezésre a nép egyénisége. *Rembrandt* (1606—1669) az élet, a természet minden jelenségét belevonta művészeté körébe. Festményei mellett rézkarcai és rajzai hosszú sora egészíti ki kimeríthetetlen gazdagságú és mélységű művészetét, mely a hollandi nemzeti szellem legmagasabb nyilvánulása. Az interieur-képeknek, melyekben nem az alak, hanem a belső tér a fődolog, *Vermeer*en kívül (1632—75) *Pieter de Hooch* (1630—77) a nagymestere. A hollandi festészet nemcsak az embert és szűkebb környezetét, hanem a szabad természetet is meghódítja. Jellemző a tájképfestészetnek, mint önálló műfajnak a fellendülése, kifejlődése, mely a XVI. század tarkaságából mesterként elrendezéséből a természet impresszionista felfogására vezet. A tájképfestéshez hasonló belső fejlődést mutat a tengeri képek festése is, ami a tengerrel bajlódó hollandus népnél teljesen érthető. — A mai németalföldi nyelv a Hollandiában és Belgiumban (itt azonban a francia mellett) divó irodalmi nyelv, a XII. század második felében keletkezett az alsó-frank dialektusokból. Németalföldi nyelven értik egyébként a Hollandiában és Belgium német részeiben használatos délfrank, szász és friso-frank vagy friso-szász nyelvjárások összességét is.

Sokféle elemből alakult ki tehát ez az élelmes, munkás, vállalkozó kedvű nép. Ezt tudva, megértjük, hogy — bár sem vasa, sem köszene, sem erőfejlesztésre felhasználható folyóvíze nincs, ipara mégis virágzó, különösen a hajó-, cukor-, kakaógyártás, a gyémántkőszőrülés és a pamut-szövőipar. Hollandia kereskedőállam. Gazdagságát nagyrésztben a kereskedésnek köszönheti. A felfedezések után a hollandusok lettek a „tenger fuvarosai”. Az angol, francia, német nemzet ugyan már régen felülmúlta hajóhadát, de fuvarozó szerepét még ma is megtartotta és ennek az élénk kereskedelmi forgalomnak az eredménye, hogy aránylag nagyon sok gazdag ember él Hollandiában.

Az ország fővárosa *Hága* (S'Gravenhage, 415 ezer lakos). A legnagyobb város *Amsterdam* (háromnegyed millió lakos), a lecsapolt Y mellett, a Zuider-Zee egyik öblének délnyugati zugában. A cölöpökre épített várost számos csatorna (Gracht) szeli át. Talán védelmi helyzetnek betudható félreeső volta segítette elő felvirágzását, ami a hollandi szabadságharc idején kezdődött. Akkor lett a hollandi gyarmati kereskedelem székelyé és az maradt a mai napig is. Itt dolgozzák fel a gyarmati árukat, azért a Föld leggazdagabb városainak egyike, telve műkincsekkel. Hollandia legnagyobb kikötője *Rotterdam*, a Rajna torkolatánál, az ú. n. Maas mellett. A tengeri és nagyon jelentékeny folyami hajózás átrakó-állomása, ezért a tömeg-árunknak, amelyeket a Rajnán fel- vagy lefelé szállítanak: szén, gabona, fa, petróleum, érc, stb. főpóriumai.

A JAMBOREE HELYÉRŐL.

A továbbiakban igyekszünk tömören megismertetni a Jamboree színhelyének, Gödöllőnek érdekességeit, nevezetességeit és mindazt, ami a külföldiekkel való érintkezésnél tarsolyunkban kell, hogy legyen. — Gödöllőnek történelmi multja van, amely idegen testvéreink előtt — de előttünk is — érdekességgel fog bírni. Mindenesetre elsősorban azokat a helyeket ismerjük meg, amelyek után érdeklődhetnek. Így sorrendben talán első a királyi kastély.

A királyi kastély.

A királyi parkon áthúzó úton haladva, a park nyugati oldalán csakhamar feltűnik előttünk a kastély kupolája. 1746-ban épült a kastély homlokzata és két oldalszárnya. 1774-ben Grassalkovich Antal kiépíteti a további részeit, melyet megszakítás után ismét folytatónak kiépít és befejez, amikor is tptomot csatol hozzá.

1751-ben Mária Terézia látogatta meg itt alattvalóját, 1765-ben Albert lengyel király volt három napig a kastély vendége. — 1805-ben Ferdinánd trónörökös és a királyi család gyermekei kapnak itt Napoleon elől szállást. Ugyanezen évben, s a következő évben is egy éjjelen át itt őrizték a szent koronát.

A szabadságharc ideje alatt itt volt Windischgrätz herceg főhadiszállása, de az isaszegi csata után menekülnie kellett innen. Így Kossuth Lajos, Görgey, Damjanich, Aulich, Klapka és Gáspár tábornokok foglalják el a kastélyt. Itt beszéltek meg a Habsburg-ház trónfosztását, amelyet Debrecenben ugyanaz év április 14-én határozattá emeltek. Apr. 9-én innen intéz meg Kossuth egy proklamációt a nemzethez, s távozása után a kastélyból kórház lesz.

A kiegyezés után 1867—1912-ig I. Ferenc József királysága alatt sok fejedelmi vendég volt a kastélyban. I. Ferenc József, de különösen Erzsébet királyné sok időt töltött itt el. Halála után csak az udvari személyzet volt a kastélyban, Károly király mindössze háromszor fordult meg Gödöllőn.

1919-ben a kommunisták főhadiszállása lett, akik az utá-

nuk következő románokkal egyetemben a kastélyban nagy pusztítást vittek véghez.

1920 óta a Kormányzó Ur Öfömeltósága nyári pihenőhelyeül szolgál, aki minden évben hosszú időt tölt kinn családjával együtt.

A kastély különben dombon épült, szép kerítésszerű sövény szegélyezi a hozzávezető utat, a végén két kőoroszlánnal, oldalt izléses kőkerítéssel. Két hatalmas kupolája, manzard tetéjével festői jelleget kölcsönöz. A hatalmas körülötte levő szál-fák kissé eltakarják lombkoronájukkal és kicsinnyé teszik.

A főépületben 180 szoba, de az egész épületsorban együttvéve mintegy 700 szoba van, ami fogalmat ad a kastély méreteiről. Gyönyörű folyosói s díszterme van. A lépcsőház agancsokkal és a bécsi világkiállításról hozott vascillárokkal díszített. Az épület bejáratánál, a kapu két oldalán nagy oszloppár van vörös márványból, melyek aranyozott vaserkélyt tartanak. Innen szép kilátás nyílik az alsó parkra.

A kastély előcsarnokán áthaladva, egy újabb belső parkra bukkanunk, melynek kezdetén hatalmas szökőkút-medence van. Itt van a közelben a lovarda is, amelyet a kommunisták bepadlóztak, itt most ünnepélyeket tartanak.

Általában a termek és az épület barokk stílusú és a díszítések is ennek megfelelőek.

A belső berendezés rendkívül értékes és változatos, minden terem a megfelelő rendeltetése szerint visszamaradt antik tárgyakkal díszített. Hatalmas képgyűjtemény teszi az egyes szobákat gazdaggá.

Az épület balszárnyán helyezkedik el a rk. templom, az oratóriummal. A templom román stílusú. 5 mellék- és 1 főoltára van, melyet két kórus fog közre. A főoltárt négy magas firenzei feketé márványoszlopon nyugvó mennyezet fedi.

A kastély előtt levő park területe 70 k. hold. Ugy a belső, mint a külső park gyönyörű kilátást és gazdag növényvilágot tár elénk.

Festői részlet a jamboree táborhelyéről.

A CSERKÉSZET VILÁGTÖRTÉNETE.

A cserkészmozgalom Finnországban.

Az első cserkészegyesületek 1910-ben alakultak, de már 1911-ben az ország akkori birtokosai, az oroszok, megszűntették a mozgalmat, feloszlatták az egyesületeket, mert veszélyeseknek tekintették az orosz államra nézve. Az orosz forradalom után 1917-ben a cserkészmunkát újból el lehetett kezdeni s kezdettől fogva nagy érdeklődést keltett az országban.

Amint ismeretes, Finnországban a lakosság finn nyelvű többségre és svéd nyelvű kisebbségre oszlik. Kezdetben mind a finn, mind a svéd nyelvű cserkészek ugyanazon nagy, nemzeti cserkészszövetséghez tartoztak, ideértve a cserkészfiúkat és leányokat vegyesen. 1919-ben ezt a nagy alakulatot három csoportra osztották, ú. m. a finn nyelvű Finn Cserkészszövetségre (Suomen Partioliiito), a svéd nyelvű Finnországi Svéd Cserkészszövetségre (Finlands Svenska Scoutbrigad), amely később Finlands Svenska Scoutförbund nevet kapta és a két-nyelvű Finnországi Szabad Cserkészcsoportha (Suomen Vapaa Partiorihma). Ez utóbbihoz tartozik az orosz csoport is. Egyébként a cserkészlányok e három szövetséghez tartoztak egyelőre.

Hogy cserkészszövegünk a nemzetközi cserkészszöveghez csatlakozhassék, 1925-ben alakult az ú. n. Finn Cserkészszövetsége (Suomen Partio) a Finlands Scouter, Boy Scouts of Finland), amelyhez mind a három alakulat fiúcserekszei oda-tartoztak. E szövetség főcélja gondoskodni a finnországi cserkészszöveg nemzetközi viszonyairól, de beleszólhat a különböző cserkészcsoporthok közös kérdéseibe is. A cserkészlányok között hasonló alakulat csak 1928-ban létesült.

E különböző cserkészcsapatok ellenére a lányok és fiúk ugyanazon osztatlan alakulatokhoz tartoztak. Csak 1928-ban történt az első tulajdonképpen szétoszlás lány- és fiúcsoporthokra,

amint pl. a Finlands Svenska Scoutförbundban, mely két teljesen önálló részre oszlott.

A Finn Cserkészszövetség ((Suomen Partioliiito) kebelében a feloszlás lány- és fiúcsoporthokra már 1925-ben megtörtént, de e részek bizonyos esetekben egyelőre függő viszonyban voltak egymástól. A harmadik szövetséget illetően, itt semmi feloszlás nem történt.

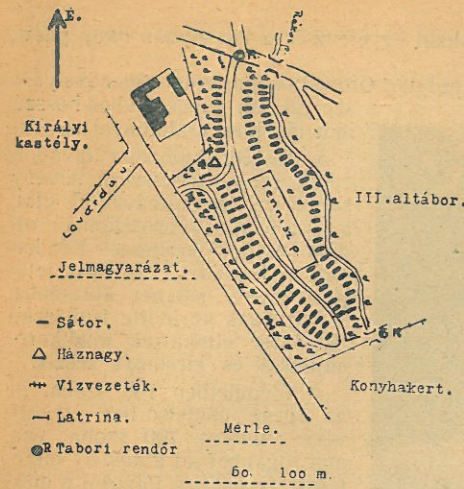
Ma nagy a törekvés, hogy a Finn Cserkészszövetségének tagjai minél közelebb kerüljenek egymáshoz. Egységessé teszik a ruhaszámot s más egyéb szempontot illetően egyeznek e célt elérni, főként ugyanazon cserkészörvények által. Eddig ezekben a kérdésekben eltérések nem voltak észlelhetők. A szövetségbe az 1932. év elején 6000 cserkész tartozott. Ha a farkaskölyköket is odaszámítjuk, úgy a szám 7896-ra emelkedik. Cserkészlányok száma összesen 7919.

Suomiban a finn nyelvű cserkészszövetség „Partio” (Cserkész), a vezetői lapja a „Partiojohtaja” (Cserkészvezető), s a svéd nyelvű „Scoutposten” jelennek meg.

Az államtól s a hivatalos szervektől kapott segítség és támogatás egyelőre csekély. Több helyi cserkészszervezetnek saját segítőszerve van.

A finnországi hatalmas erdők s a számos tó az országot különösképpen alkalmas cserkészországgá predesztinálják. Nyaranként igen kedveltek a táborozások. Ezenkívül nagy tért nyert a cserkészszövegükkel az elmúlt években az erdőültetés hazánk javára. A hosszú telek arra kényserítették őket, hogy különleges — szabad ég alatti — cselekvésformákat fejlesszenek ki s így fejlődött ki a téli toborozás technikája, sífutással, duplafalú, melegített sátorokkal. A síelés telenként általános és közkedvelt, hiszen a sísporthoz nemzeti sport Finnországban.

Delegátus és külföldi vendégek tábora.

Delegátus tábor 50 sátor a 2 fő, = 100 fő
Vendég tábor 50 sátor a 3 fő, = 150 fő
Berendezés: 2-3 ágy, egy asztal, 2 szék, egy mosdó, 2-3 pohár.

Végrehajt. feladatok:
Műszaki csoport: Sátorak felv. rése, vízvezeték, latrina.

Gazdasági csoport: Berendezés.

Külföldi csoport: Helykiutalása és elhelyezése.

Híradás vezető: Telefon és posta.

Tábori rendőrség: Őrszolgálat vezénylés.

Kirándulási csoport: Esetleges kirándulások.

JAMBOREE-IRODA HÍREI

A Budapesti Csoport IV. idegenvezetői tanfolyama dec. 17-én fejeződött be. Az előadások során igen érdekes formában ismertették a magyar és külföldi irodalmat, a külföldi államokat, Budapest parkjait és műemlékeit, Magyarország néprajzát, stb. a tanfolyam kitűnő szakelőadó.

Uj tanfolyam. A Budapesti Csoport egy további V. számú előadássorozatát is rendez 1933 január végén, február elején. Elsősorban 14 éven felüli cserkészeknek, kik valamilyen idegen nyelven beszélnek. (Korlátolt számban csak magyarul beszélők is jelentkezhetnek.) Ez utolsó tanfolyamon módot ad a tanfolyam vezetősége öregfiúknak is arra, hogy idegenvezetőkné kiképezhessék magukat. Tanfolyam tárgya: speciális idegenvezetői tudnivalók, idegen és magyar nyelvű szeminárium, városnézés. Tanfolyam helye és ideje: Mária Terézia-ter, Pedagógiai Szeminárium, 8 hétig tart, szombat esti 6-8-ig előadásokkal, vasárnap délelőtt városnézés. Jelentkezések a **Jamboree irodába** küldendő, V., Nagy Sándor-u. 6. sz. „Budapesti Csoport” megjelöléssel. Az alantiek jelentkezését már tudomásul vettük, tehát még egyszer ne jelentkezzenek: Csépanyi Lóránd 3. Korboly Domonkos 3. Böckh György 5. Halász György 5. Kovács Géza 5. Pósta Bekény 5. Mattyasovszky László 5. Mattyasovszky Tamás 5. Bán László 5. Szöllösi Gábor 26. Molnár György 27. Hoffmann Rudolf 27. Medgyesi Miklós 27. Schunwald László 27. Schulz Gottfried 27. Winkler Lajos 27. Gubacsi Sándor 27. Rosenberg Endre 27. Kraucsuk László 27. Lillán Endre 44. Kerekes Jenő 197. Csermáth Sándor 257. Frommer Vilmos 311. Hoffmann Sándor 334. Cicutti Lajos 26.

A **Jamboree** és azt megelőzőleg sok olyan irodafelszerelés

(egyszerű kisasztal, íróasztal, írógép, kis szekrény, polcok, tapper, tintatartó, stb.) válik majd szükségessé, amely csak erre az időre kell és utána feleslegessé válik. A Jamboree gazdasági berendezkedése viszont nem bírja a felesleges kiadásokat. Ezért arra kérjük kedves Cserkésztestvéreinket, hogy ha ilyenekkel — mint felesleges, nélkülözhető vagy ideiglenes kölcsönadható holmival — rendelkeznek, úgy a Jamboree sikere érdekében adják kölcsön. Bármilyen tárgynak hasznát vesszük és örömmel fogadjuk.

Rendkívül érdekes hírt hozott a posta a messze Indiából, Mr. P. B. Jampy scout mester — ami magyarul cserkészvezetőt jelent — Puthenkottaramból, mely a Maveikara postai kerületben, Travancore államban,

Félév múlva itt sátrak állanak ...!

**ASPIRIN-
TABLETTÁK**
fájdalmak ellen

Dél-Indiában fekszik, kerékpáron akar a gödöllői Világjamboree alkalmával Magyarországra jönni. Azt írja, hogy visszafelé is biciklin szándékozik utazni.

A **honvédelmi minisztérium** az idegenvezető csoport 20 tagjának, akik a nyáron itt járt balillák vezetésénél tevékenyen működtek közre, díszes emlékméret adományozott.

A **motoros rendőrök** a lehető legalaposabb kiképzésben részesülnek. A gyakorlati részt a Városligetnél bonyolítják le, az elméleti részt filmek segítségével tanulják. Legutóbb a Viktória szakiskola filmbemutatóját tekintették meg.

A **szegedi lovasrendőrök** sikeres munkájának láttára a Tábori Rendőrség vezetősége elhatározta, hogy Pesten is képez ki lovas cserkész-rendőröket. A kiképzés dec. 20-án megindult.

A **Táborparancsnokság** felhívást intézett a külföld vitorlázó cserkészrepülőihez, hogy akiknek könnyű sport- és „Weekend”-típusú gépük van, minél számosabban jelenjenek meg a Jamboreen.

Az **ébresztő** és takarodó jeleit nemzeti hangszerünkkel, a tárogatóval fogják leadni az erősítők számára.

A **Baden-Powellnek**, a világ főcserkészeének a Táborparancsnokság egy olyan sátorát tervez, amely maga is látványosság volna. A szerinti több lakosztályú magyar fejedelmi sátor lenne pompás, színes kiállításban, lókoponyával és faragott kopjafákkal.

A **gödöllői Erdő Igazgatóság** az összes erdőritkításokat, átvágásokat a Táborparancsnokság tervei szerint végzi. Már a Jamboree építkezéséhez szükséges faanyagok tárolását megkezdte.

A **nagy bemutató-tér** kormányzói tribünje, valamint a közönség tribünjei közül kettő, összesen 6000 fő befogadóképességgel, fedett tribün lesz.

Az **ózdai cserkészek** már nem egyszer feltűntek olyan tettel, mely mintául szolgálhat cserkészeinknek. — Most a következő hír érkezett róluk: Túlnyomó részük az ottani vasgyárakban dolgozik, hetibérért. A Jamboree majdnem három hétében tehát nem keresnek semmit. A szülők nemhogy a Jamboree költségeit nem tudják előteremteni, hanem a szegény munkáscsaládoknak létkérdés a háromheti elmaradt kereset. A fiúk a Jamboreen ott akarnak lenni! Ezért már mostantól kezdve állandóan türelőrnak, hogy a Jamboree költségeit és a három hét bérért apránként összerakják.

A **Magyar Cserkészsövetség** a Jamboree ideje alatt Gödöllő mellett 25 km-es körzetben táborozási engedélyt nem ad. A körzetbe tartozik: Vác, Hatvan, Zsámbok, Tápiószáp, Üllő, Sorokság és a Duna által határolt terület.

A **Világtábor területén** bemutatásokon, színházban, tábor-tűzön csak cserkészek szerepelhetnek.

Secunderabad (India) „Szent György” nevű cserkészcsoportja elhatározta, hogy három legjobb I-ső osztályú cserkészt közköltészen küldi el a Jamboreera.

A **külföldi vasúttársaságok** által nyújtott kedvezmények kimutatása elkészült és már most kiküldésre kerül a külföldi cserkészsövetségek és irodák részére.

A longuevali csonka kereszt

Irta: Koszter Atya.

Szereplők:

Nagyapa. }
Imre, 18 éves } unokái.
Lacika, 12 éves }
Róbi, }
Sanyi, } diákok,
Ferkó, } Lacika barátai.
Béla, }

Ralph, 14 éves angol cserkészfiú.
John, az inas.
Jóska bácsi.
Soffőr.

Szin: Gazdag úriház kertjének részlete. Háttérben bokrokkal félig fedett márványlépcső vezet fel egy, a lombtakaró mögött sejthető terraszra; jobbról és balról kavicsos út kanyarodik elő; az előtér két oldalán friss lombú bokrok. A közepén kerti bútor: asztal, karosszékek; baloldalt a pázsit szélén néhány rózsafa. Májusvégi délután hangulata.

I. jelenet.

(Nagyapa a rózsafák mellett áll és pepecselget, háttal az asztalnak, amely mellett Imre, az érettségire készülő diák ül könyve fölé hajolva. Amint a nagypapa szól hozzá, leteszi kezéből a könyvet és hozzámegy. Elegáns, rokonszenves úri gyerek.)

Nagyapa: (egyik rózsafa ága fölé hajolva): Lám, milyen szépen megeredtek a rózsafák! Ezt az egyet nagyon féltetem, mert sokáig olyan halódónak mutatkozott, de most már ebben is duzzad az élet.

Imre (odasiet melléje): Bökezű volt a május, nagypapa; bőven adott esőt, melegét! Pár hét alatt milyen szép lett a kert!

Nagyapa: Bizony, fiam, májusban mosolyog a jó Isten legszébben a magyar földre. (Öregesen, elgondolkozva mosolyog.) És érdekes az élet folyása: engem mindig májusban értek a legszebb örömök. Májusban ismerkedtem meg nagymamátokkal s egy évre rá megvolt az esküvőnk; májusban született édesapám... és ti is: Lacika, meg te, mind a ketten májusi gyerekek vagytok. Istenem, csak mindig tavasz lenne!... Csak november ne volna: virághullás, emberhalál...

Imre (csendesén): Novemberben esett el Feri bátyám... És két év múlva édesanyát éppen az én nevem napján temették...

Nagyapa: Bizony, fiam, szomorú az ősz! A rózsafákat is az tarolja le! (Újból a rózsafát simogatja.) Látod milyen érdekes a virág: hogy megéri a szeretetet és minden bajlódásért, gondért a bimbóban s a kinyílt virágban bőven megfizet. Nem úgy, mint az emberek: azok nem ismerik a hálát és a visszafizető szeretetet! Emberfákon csak tövis terem...

Imre (nagyon komolyan): Nagypapa, hát az embervirág hálája nem szívből fakad-e? Ugy hozzátapad az öreg törzshöz, szeretettel úgy átéli! Hiszen érzi, hogy életét s mindent neki köszönheti!

Nagyanna (hozzáfordul s két kariat megfogva, meleg szeretettel úgy néz a szemébe): Igen... Lacika és te... Az én drága két kis embervirágom! Hát azt hiszed, nélkülötek volna miért élnek? Ha ti nem volnátok, az öreg fa már régen kiszáradt volna maga is! (Messze kívülről csengő gyermekkiáltás hangzik: Huiiui! Old Firehand, keríts!... Utána. Gyors Rölény! — Nagypapa megrezzen, mosolyogva figyelnek kifelé.)

Imre: Lacika hangja. Indiánust játszanak a pajtásaival... Teszék nézni, hogy szalad! Ott megy, ni!... Ott a hársfák alatt!...

Nagyapa (csendesén, kifelé figyelve): Igen. Ó Winnetu, az apacsfőnök... (Hirtelen észbe jut valami; örege izealommal teszi le kezéből a kerti ollót és leveri ujjairól a földet.) És milyen szomorú, Istenem, hogy most éppen én leszek az, aki szétrombolja ezt az aranyos, játékos mesevilágot... Én, akinél jobban a kis unokámat senki sem szereti a földön...

Imre (megdöbbenve): Szétrombolni a Lacika mesevilágát? Miért?... Mire gondol, nagypapa?

Nagyapa (hozzálép és nagyon komolyan beszél): Lacika ma 12 éves. Emlékszel, mit kaptál tőlem a tizenkettedik születésed napján?

Imre (megilletődve lehajtja fejét): Az eltépett lap... A longuevali véres levelezőlap...

Nagyapa: Igen, a szétszakított tábori levelezőlap, édesapám utolsó írása, amely az ő vérével öntözve jutott ide hozzánk!

Emlékszel, mit mondtam neked, amikor azt hat évvel ez előtt átadtam?

Imre: Emlékszem. Azt mondta nagypapa: „Ez a te egyetlen, szent örökséged, fiam: édesapám vére s a harctérről küldött utolsó írása...” (Felemeli fejét.) Nagypapa, én ezt a születésnap ajándékot azóta a szívem felett hordom s a szívembe írva annak a különös köszöntőnek minden szava... (Lehajtott fejjel folytatja.) Mintha most is hallanám... „Míg a győztes nemzetek kisfiaik kacagva mesélnek, indiánosdít játszanak és élnek a boldog gyermekek életét, a magyar fiú gyermekkorán rövid: öt tizenkétéves korában férfivá avatja az a tudat, hogy ő vértanu hősné a fia és hogy egy megcsontított, szomorú hazának fia. A magyar fiú egyszer szembené az reá vár férfihivatással és attól a perctől kezdve nem tud játszani többé...” (Felnéz.) Igy mondta, nagypapa.

Nagyapa: Igy mondtam, fiam. És így fogom ma elmondani Lacikának is, amikor átadom neki az ő örökségét.

Imre (ijedten felkiált): Nagypapa!

Nagyapa (csodálkozva néz rá): Mit akarsz, fiam?

Imre (könyörgőve): Ne meg!... Hiszen olyan kis fiú!... Csupa játék, csupa mosolygás a lelke... Várjunk még!... Meg sem értene...

Nagyapa (keményen): Ha nem érti meg, akkor nem az én vérem és nem az apja vére! (Vállára teszi a kezét, nagyon melegen.) Igy kért, könyörgött hat év előtt a szegény, megboldogult nagyanyád. Ő téged féltett... És látod, te megértetted és kibírtad.

Imre: De odalett tőle a gyerekvilágom. Attól a perctől kezdve gyerekszívvvel férfi lettem...

Nagyapa: Ez a trianoni magyar fiú sorsa! Ennek így kell lennie (megfordul és megindul a terrasz felé): Elhozom a kis csomagot. Addig kerítsd elő Lacikát (felmegy a terrasz lépcsőin).

II. jelenet.

Imre (szomorúan, lehajtott fejjel fohászodik): Istenem, szegény mosolygós kis öcsikém!...

Lacika (könnyű nyári cserkészhátában, feje körül tüzdelve indián-dísz tollakkal, kezében fából faragott tomahawk; hirtelen beugrik balról; pillanatra megáll, hamiskodó mosolyal oda akar lopózni Imre mögé; de észreveszi, hogy az milyen szomorú, meghökken kissé s önkéntelenül a játék nyelvén szólítja): Uff, Uff! Fehérbőrű testvérem miért lógatja úgy az orrát, amelyet pedig a Nagy Szellem szaglára és nem lógatásra teremtett?

Imre (megrezen, felnéz s arca pillanat alatt csupa mosoly): Dehogyan lógatom, Lacikám! Csak elgondolkoztam egy kissé!

Lacika (bölcs komolysággal bólint): Persze, fehér testvéremet az érettségi kinzócölöpijéhez kötik az ő ellenségei, azért ül szívére a szomorúság hollója.

Imre (kacag): Az, az: érettségi meg sok minden más! (Meleg, közvetlen hangon.) No, jól játszottatok?

Lacika (a kis fiú természetes közvetlenségével mesél; közben egyre mosolyog, jár, gesztikulál): Nagyszerűen! Indiánt játszottunk. Én voltam Winnetu, az apacsfőnök és a Róbi volt a Santer. Te, hogy megkergettük! Szédítő vadászat volt! Ha Old Firehand térdét meg nem csipi a darázs, azóta meg is skalboltuk volna.

Imre: Hát Old Firehand ki volt?

Lacika: Hát a Sanvi. Tudod, szegénynek olyan pechie van! Ma délelőtt szekundát fogott a latinból és hozzá most az előbb, éppen, amikor Santert meg akarta ölni a tomahawkjával, megcsipte egy darázs a térdét. Hát mondd, nem szomorú ez? Két ilyen nagy csapás egy napon!

Imre (visszafojtott kacagással): De igen; biz ez nagyon szomorú!

Lacika (ágaskodik, kifelé figyel a bokrok közt): Most Jóska bácsi gyógyítgatja a térdét. Sarat tesz rá; mert tudod, ilyen sebekre az a legjobb: kiszívja az égő fájást a térdből. Ha a te térdedet megcsipi a darázs, te is csak sarat tegyél rá, attól rögtön elmúlik.

Imre: Igen, okvetlenül sarat fogok rátenni. Milyen jó, hogy ezt is megtanultam.

Lacika: Tudod, jó, ha az ember ért az orvostudományhoz, mert erre sokszor szüksége lehet. (Nyugtalanul tekintget kifelé.)

Csak Szent Lukács Gyógyfürdő tölt Kristályvizet!

I. KERÜLET.

A 210. sz. Gyöngyvér cserkészcsapat méreteiben is impozáns műsoros ünnepélyt rendezett december 4-én, amelynek gazdag műsorából kiemelkedik dr. Major Dező országos ügyvezető főtitkár Jamboree-előadása. A nagyszámú cserkészbarát közönség mind az előadást, mind a műsor többi számát nagy érdeklődéssel s lelkes tappsal fogadta.

II. KERÜLET.

A 36. Szent Imre cserkészcsapat december 6-án Mikulás-estét rendezett. A cserkészek kimeríthetetlen cserkészmozgalmával vidámitották fel a cserkészcsapat kedélyét. Utána tea volt.

V. KERÜLET.

A bácsalmási 597. sz. Tomori éresek cserkészcsapat egyévi előkészítő munkája után 35 cserkészt válogatott ki, mert egy teljes Jamboree-rajjal óhajt résztvenni a világjamboreen. Minden résztvevő egy-egy idegen nyelvet tanul. Ot nyelvkurzus folyik a csapatban 7-7 hallgatóval: angol, francia, német, szláv és esperantó. A tervszerű kiképzés munkájában Szabó D. Béla csapatparancsnok mellett négy cserkésztiszt és két segéd tiszt vesz részt, míg a tél folyamán rendszeres mentőtanfolyam van. Heti két délutáni iparművész vezetésével műhelymunka folyik, ifj. Bedits Máté karmestere mellett pedig 12 tagú vonószenekar képezi magát a Jamboree-ra. A Jamboree-csapat tagjai kéthetenként írásbeli tehetségvizsgálaton esnek keresztül, amelyen a feladott kérdések 75 százalékára kell megfelelniök. A csapatnak egyébként teljes tagozatú igazolása van előkészítve apród-, ifjú- és öregcserkész munkára és jelenleg 187 tagja van, amely számmal Bácska legnagyobb csapata lett.

IX. KERÜLET.

Közyűlés. A Magyar Cserkészszövetség IX. kerülete 1933 január 15-én délelőtt 11 órakor

VI. Keresztrejtvény. Beküldte: Katona. 6 pont.

Megfejtéshez elegendő beküldeni a dült betűkkel szedett definiókra a választ.

Vizszintes sorok: 1. (a nyíl irányában.) Amit a szerkesztőség kíván az újjéval kapcsolatban. 2. Ujesztendőkor is ajándékozzák. 13. Rokon. 14. A levél felülete. 15. Malacot visznek benne. 17. Összetett mássalhangzó. 18. Súlyegység. 19. Tamaszték. 20. Vallásrövidítés. 22. Idegen névelő. 23. Híres egyetemi város. 26. Mostanában fa nem igen teszi nálunk. 28. Klaszszikus rövidített neve. 29. Vigyáznak a fenntartására. 30. Kereskedő is árulja. 31. Diszes. 32. Rag. 34. Fegyver. 37. Nincs ideje. 38. Dupláza játék. 39. Nem pontos meghatározás. 40. Jégbe vágják. 41. Vigyáz rá. 43. Ezen is lehet helyet változtatni. 44. Kisközség Berez megyében. 46. Vad. 47. Azonos betűk. 49. Lásd függ. 23-at.

Függőleges sorok: 1. Van ilyen birtok is. 2. Költői termék idegen nyelven. 3. Segédige. 4. Zeneismétlésnek olasz rövidítése. 5. A jó cserkész mindenben. 6. Tengerentúli művész. 7. Kutya. 8. A bárium kémiai jele. 9. Rövidítés leveleken. 10. Sok ember az idővel is megpróbálja. 11. Lásd vízsz. 1-et. 16. = 34. vízsz. 21. Cserkészbolt is teszi. 23. A vízsz. 1. folytatása (a nyíl irányában.) 24. Időegység. 25. Európai város. 27. Tolvaj az alkalmat. 33. Mulatóféle. 34. Rag. 35. „Év” klasszikus nyelven. 36. = 20. 37/a. Négy lábú. 39. Állat fegyvere. 42. Két egymást követő betű a keresztfeliratból. 43/a. Görög összetételeken ujjal jelent. 44. Hírneves 48-as tábornok. 45. Vese — latinul. 48. Tó-jás idegen nyelven. 49. Lásd függ. 23-at.

Cserkészcsapatok

Leltár-, folyószámla- és pénztárkönyv, azonkívül pénztári, bevételi és kiadási bizonylat szükségletüket a Gazdasági Hivatalban szerezhetik be.

CSERKÉSZEK

használjatos

„CSERKÉSZ”- írónok

„CSERKÉSZ”- radírok

„CSERKÉSZ”- pasztellokat

Kaphatók minden papírkereskedésben.

Debrecenben, a Városháza közgyűléstermében közgyűlést tart. Targysorozat: Elnöki jelentés. Főtitkári jelentés. Vezetőtiszt jelentése. Kerületi főpénztáros jelentése. Számvizsgálóbizottság jelentése. Az 1933. évi költségvetés betervezése. Indítványok. Tisztújítás. — A közgyűlésre a csapatok az Alapszabályzat megfelelő pontja szerint küldik képviselőiket.

A Szabolcsi Intézőbizottság a nyári tiszalóki táborról beszámolóünnepélyt tartott Nyiregyháza. Tamáska Erdre ügyvezető elnök megnyitó szavai után Máczay Lajos parancsnok ismertette a tiszalóki tábor és a jövő évi Jamboree-t. Az

előadás után táborút következett. A hangulatos táborúti nóták, tréfás és komoly jelenetek a szépség: közönség nagy tetszését váltották ki. A kerület nevében Rábold Gábor kerületi titkár jelent meg.

A berettyóújfalusi 164. sz. Bocskay cserkészcsapat december 4-én karácsonyi vásárt és kiállítás rendezett, melyen több, mint 200 játékot állítottak ki. A játékok, melyeket egytől-egyig a fiúk készítek, mind el is keltek. Berettyóújfal lakossága társadalmi különbség nélkül meleg szeretettel karolta fel a cserkészek ügyét, úgy, hogy a vásárnak és kiállításnak egy nap alatt több, mint 600 látogatója volt.

A kerület tájékoztató előadása. A kerület november 15-én a debreceni társadalom részére tájékoztató előadásorozatot indított meg a Jamboreeről. A harmadik előadást Török Tibor ügyvezető elnök tartotta november 27-én a Cserkésziideáról. Bemutatta a kölföldi államok jellegzetes cserkésztipusait és azokkal szembeállította az igazi magyar cserkésziéit. A Jamboree tájékoztató előadásokat a társadalom nagy érdeklődése kíséri.

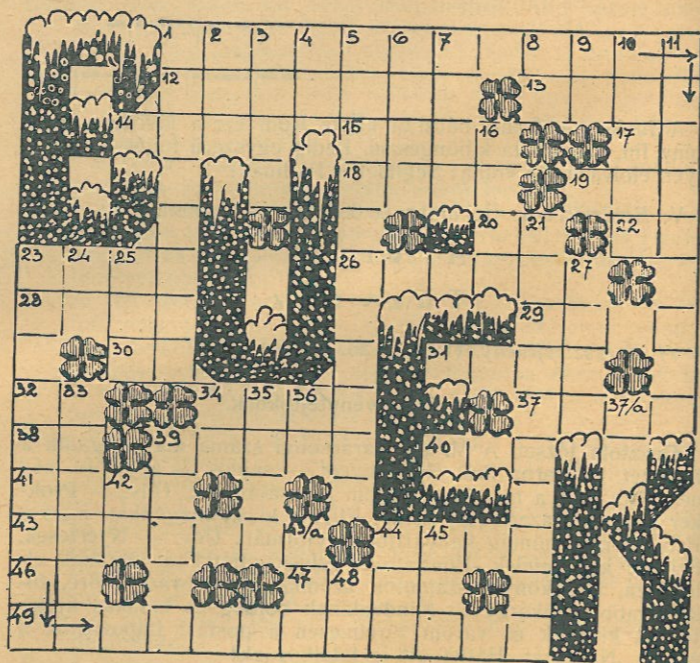
A kisvárdai 287. számú Réti Sas cserkészcsapat december 3-án Mikulás-ünnepélyt tartott hangulatos cserkészünneppélt rendezett. Színré került: „Dugó Jani lapot alapít” című szindarab, azonkívül cserkésziénekek, szavalatok és cserkészmókák.

A jászkarajenői 877. sz. Zrínyi cserkészcsapat december 4-én (vasárnap) jól sikerült műsoros cserkészünneppélt rendezett. Színré került: „Dugó Jani lapot alapít” című szindarab, azonkívül cserkésziénekek, szavalatok és cserkészmókák.

X. KERÜLET.

A 916. sz. Abonyi Lajos cserkészcsapat a Jamboree-alap javára jól sikerült Mikulás-estét rendezett folyó hó 4-én. Enekszámokból, szavalatokból, szindarabokból és Mikulás-jelenetekből álló élvezetes műsort a váratlanul nagy számmal megjelent előkelő közönség élvezettel hallgatta és többször hatalmas tappsal jutalmazta.

A 803. sz. Nagyboldogasszony cserkészcsapat december 4-én cserkészelőadást rendezett, mely szép anyagi és erkölcsi sikerrel járt. Az előadóterem mind a délutáni, mind az esti rendezés előadásán zsűri feladatát megtevé. Az előadást Zavagyák Cirill cserkésztiszt Jamboree-ról szóló beszédével nyitotta meg. Az előadást Ferschich János esp. plébános, Szerv. Biz. elnök szép, további munkára buzdító beszédével zárta be.

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PAL,
a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoka.

Hogyan lehet fémből örsi állatot készíteni a zászlorúdra?

Lerajzoljuk az állatot egy papírra, a papírt ráragasztjuk a fémre (legjobb sárgaréz), azután e rajz szerint kifűrészeljük a fémből az alakot fémfűrészsel. (Ez olyan, mint a lombfűrész, csak sűrűbb fogú.) Lehet az egészet két vékony rézlemezről és köztük egy falemezről csinálni, mint-hogy vastag lemez nehéz fűrészelni, vékony lemez pedig nem jól hat. Mi ilyen módon igen szép farkaskölyök-totemet csináltunk. (Beküldte: P. K. 32.)

Melyik a jobb, a körgallér, vagy a vihar-kabát?

A körgallér kirándulásra s táborba szerintem jobb, mint a vihar-kabát, hisz azzal takarózni is lehet. Vízcsapkésznek viszont a kabát jobb. Nő, meg pénzkerés is, mert a gallér drágább, de viszont a vihar-kabát hamarabb kinövi az ember. (Beküldte: Peiniger Erik, 32.)

Házilag összeállított örsi mentőlábadában mit használjunk hánytatónak?

A szapon jó hánytató, meg olcsó is. (Beküldte: Peiniger Erik, 32.)

Mióta főváros Budapest?

Buda már a középkorban is a királyok székhelye volt; IV. Bélától (1235–70.) egészen a varnák a törököktől való elfoglalásáig (1541.) itt laktak a magyar királyok. A török hódoltság alatt Pozsony játszotta a főváros szerepét és ezt a helyzetet megtartotta Buda elfoglalása után is. 1848-ban ismét visszakerült a székhely, de most már Pestre; itt voltak a minisztériumok is. Az utolsó önkényuralom alatt Magyarországnak nem volt törvényszerinti fővárosa; de a főhivatalok továbbra is Pesten maradtak. A kiegyezés ismét ezt tette meg, akkori kifejezés szerint „fő-székesvárossá”. Az 1872. XLII. törvényekkel egyesítette Pestet Budával és azóta Budapest az ország „székesfővárosa”.

Fenyőokrányt hol lehet szerezni?

Fenyőokrányt festékkereskedésben lehet beszerezni. (Beküldte: Peiniger Erik, 32.)

A cserkész- és csapatistizti jelvény között mi a különbség?

Cserkész- és csapatistizti: — két arany csik, illetőleg három aranycsik. (A parancsnoknak ezenfelül még egy lilomos gomb is.)

Hogyan készíthetünk legmentesebb záró kulacsdugót? (Közl: Korbuly Domonkos, 3.)

Lassú tűzőn feloldunk kevés paraffint s a teljesen száraz dugót a folyadékba tesszük. Hogy a dugónak a paraffin felszínén való uszást elkerüljük, gombostűvel, vagy vékony szeggel szúrunk alsó részébe nehezebb gombot. Tíz perc múlva kivesszük a paraffinból, leütjük s kész a jól záró dugó.

Mivel tehetjük cipőnköt vizhatanná? (Beküldte: Lazur Béla, 97., Kecskemét.)

Kenjük be meleg lenolajjal a talpvédő anyag: 10 rész olvasztott paraffinba 10 rész lenolajat tesszük s hozzáadunk még két rész terpentintolajat. Ezt melegben kenjük rá a cipőtalpra. Jó a cipő felső bőrének, ha több nap ricinusolajjal kenjük be.

Milyen segédkönyveket használhatok repülőgép-modellek készítéséhez? (Beküldte: Korbuly Domonkos, 3.)

Szabó: Repülőgép-modellek készítése (2 P), Bau Freiliegender Flugzeugmodelle (2.80 P).

Milyen könyvekből tanulhatjuk meg a lombfűrész-munkákat? (Beküldte: Korbuly Domonkos, 3.)

Dull Lajos: Utmatózó a lombfűrészet elsajátításához (40 fillér), Skultéty László: Lombfűrész (80 fillér).

Hogyan lehet ablakot szépen tisztítani? (Beküldte: Lazur Béla, 97., Kecskemét.)

Ha benejük feloldott iszapolt krétával, meg hagyjuk száradni, ledörzsöljük puha kendővel s rálehelve az üvegre, addig dörzsöljük, míg fényes nem lesz. Ablakot napfényben mosni nem szabad, mert elhomályosodik.

Hogyan kell a tejet helyesen forralni?

Az őszi és téli hónapokban, amikor a teheneket már száraz takarmánnyal etetik, a tej több szárazanyagot is tartalmaz. Ilyenkor a tej könnyebben odasül a lábashoz, mint máskor és éppen ezért nagyobb gondal kell a tejet feltörálni annál is inkább, mert mennél jobb a tej, annál hamarabb odasül. Az odasülést biztosan csak akkor lehet kikérlni, ha a forralásnál szí-

gorúan betartjuk a következő szabályokat: 1. A tejet csak oly edényben szabad felforralni, amelyet semmiféle más célra nem használnak s amelynek zománca mind kívül, mind belül, hibátlan. 2. Ennek az edénynek mindig kifogástalanul tisztának kell lennie. 3. Forralás előtt az edényt hideg vízzel ki kell öblíteni és az így megnedvesített edénybe kell a tejet önteni. 4. A forralás mindig lassú tűzőn történjék, különösen akkor, ha alumínium-edényt használunk. 5. A forralás kezdetével a tejet tiszta kanállal többször meg kell kavarni.

Hogyan kell a kamillateával borogatni?

A gyógyszerárban vagy drogériában kis csomag kamillateát (székfűvirág-teát) veszünk, abból egy csipetnyit tiszta edényben egy negyedliter vízben fel kell forralni, tiszta vászonzongocskán át leszűrni, hogy virág ne maradjon benne s egy kavicscsészebe vagy bögrébe önteni. A csészét meleg vízzel telt lábasba állítjuk, hogy a tea langyos meleg maradjon, nyelvére forró vízbe, ha meleg borogatás van rendelve s a teába vattadarabokat tesszünk, akkorákat, mint egy pogácsa; kettőt, ha egy szemét kell borogatni, négyet, ha mind a két szemét kell borogatni, egy-egy vatta mind a folyadékban áz, amíg a másik a szemet van. (A vattát is a gyógyszerárban lehet kapni.) A borogatóteával áztatott vattát úgy vagy fekvő jó nedvesen a szemre tesszük, eközben a szemet nem szabad erősen összcusknai, egy percig rajta hagyjuk, azután visszastesszük a csészébe s helyetle a másikat rakjuk a szemre. Ezt percenként való cseréléssel negyedóra hosszat kell folytatni, reggel, dében és este. Minden borogatóskor friss teát kell főzni és friss vattát használni.

Töltőtollba való tinta előállítás. (Közl: Farkas E., 552., Szeged.)

80 gr vízben feloldunk 1 g nigrosint (anilinfestékek egyike, a kereskedésben vízben oldható kell kérni). Ekkor feketeszínű tintát kapunk. Ibolyaszínű tinta készítéséhez 100 gr vízben feloldunk fél-fél gr vízben oldható anilinkék és ibolyaszínű anilinfestéket, valamint 6 gr gumiarabikumot. Jól összerázzuk és a tinta kész.

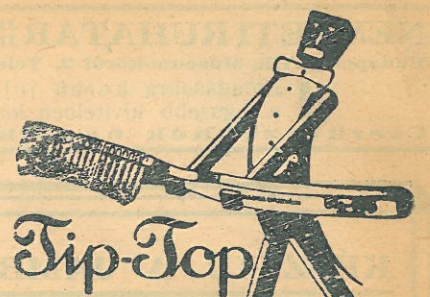
Mit csinálhatunk cipőnkkel a téli sikos időben? (Beküldte: Lazur Béla, 97., Kecskemét.)

Hogy ne csúszunk el a jégen, kenjük be a cipőnk talpát a következő keverékkel: 25 gr sűrű terpentin, 100 gr gyantát, 25 gr benzint és 125 gr spirítust összekeverve egy palackban meleg, de nem forró helyen és semmiesetre sem nyitott tűzőn lassan felmelegítjük. (Tűzveszélyes.) Ha felolvadt, néhányszor bekenjük a talpat. Ez konzerválja a talpat is.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Miskolci fiúk. A Faragó Ede bá'val küldött üzeneteket megkaptam. Minden kívánságok teljesülni fog. De ti is teljesítsetek az én kívánságomat: Szeressétek a Magyar Cserkészt, kössetek vele szoros, nagy szövetséget, hogy a Jamboreen is, de otthon is, a rendes cserkész munkában kéz a kézben, szépen együtt dolgozhassunk. Irjatok! Pályázzok, kérdésekre felelők, rejtvényfejtők között ott akarjék látni mindig benneteket. — Dr. P. I. Megértem a gondolkodásot, de ön is érte meg, hogy nincsen igazza. A beérkezett cikkek önmagukat ajánlják vagy ítélik el, függetlenül az író nevével. Megnyitjuk a lap hátsólapját mindenkinek, aki valami jót hoz a fiúknak. De nekem tudnom kell, ki az, akit a magyar cserkészfiúk lelkebe lépni engedek. Joga van azt kérni, hogy ánevet közzöljék a cikk alatt, de nincs joga a szerkesztőség előtt in-kognitóban maradni és nincs joga feltételezni rólnak a nobilitásnak azt a hiányát, amelyet leg-utóbbi levele feltételez. — H. Bandi. A „Mi érdekli?” rovatot Polcsi bá' szerkeszti; mindent, amit ott akarsz közölni, neki adunk át. A naptárba küldött cikk onnan kiszorult; a lapban hozzuk majd folytatólag. Jó? — H. Imre, 124. Hangulatos elbeszélés. Hibája, hogy a vége nem logikus: az utolsó három sor fordulata túl hirtelen jön és lélekintelligens megindokolva. Ott pár sor kellene még hozzá. Megírod? — Cs. Gy. 60. A kedves este emlékére ajándékot visz a lap fiaiának. Szeretettel emlékszem rájuk. A csoportképet eltettem emlékére: túl ünnepélyes és mozdulatlan ahhoz, hogy leközzöljék. — B. L. 4. A kép érdekes és szép, érdemes lesz le-

A takarékos cserkész
kizárólag magyar gyártmányú
„Tip-Top” jelzésű
fogkefét és
borotva-ecsetét
vásárol.

hozni. A novellát is elteszem, bár vannak benne naiv részletek. Gyerekek, ha unatkoznak, nem azon török a fejüket: „Legalább lehetne jót tenni!” Napi jöttét elvégzi a jólvevett cserkészfiú; ha útjába esik jött-alkalom, örömmel megragadja mindig, de a jött-tevés egyszerűen folytatódagos napi programként beállítva nem természetesen. Aztán gondoljon a felnőttek világára: mit szólnának hasonló excursionshoz édesapák, édesanyák (megaradt patak, erdő melyen ismeretlen ház, ismeretlen beteg; mindez olyan motívum, amely beleütközik a „megbízhatóság” előzetesen hangoztatott fogalmába). Szabad-e hasonlóra buzdítani a gyermekeket? Sokkal realitásabb talajon kell maradniuk a jött-probléma valóságba helyezett megoldásával. Nem gondolja? —

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.
Előfizetési ára egész évre 12 pengő. — Félévre 6 pengő. — Negyedévre 3 pengő. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6. szám. Cserkészház.

Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BÉLA dr.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

LAPUNK

hirdetési részén
csakis megbízható
cégeket ajánlunk.
Vásárlásnál hivat-
kozzunk a Magyar
Cserkésze.

MILYEN MAGASAN ÉLNEK AZ EMBEREK? Európában legmagasabb helyek, amelyeket emberek laknak: Vent és Oberurgul (1983, illetőleg 1927 m) Tiroiban, Lü és Chandolin (1918, illetőleg 1936 m) Svájcban. Lhassa, a híres budhista búcsújárhely, 3660 méternyire fekszik a tenger színe felett. Még magasabban laknak az emberek Peru és Bolivia néhány bányatelepén: Potosiban 3970 és Cerro de Pasco 4352 m magasságban. Ez utóbbi vidékeken azonban a nagyvárosok is meglehetősen magasságban vannak, így például La plaz, a világ legmagasabban fekvő nagyvárosa, 3630 méter magasságban van a tenger színe felett.

NEMZETIRUHATÁR JELMEZŐZEM
JELMEZKÖLCSÖNZŐ
 Budapest, VIII., Múzeum-körút 2. Telefon: József 40-4-63-
 Előadásokra korhű jelmezek
 a legszebb kivitelben kaphatók.
Cserkészeknek nagy kedvezmény.

KÉSZÜLJ A JAMBOREERA,

HOGY KÜLFÖLDI CSER-
 KÉSZTESTVÉREIDNEK TÁJÉ-
 KOZOTTÁGODRÓL TEHESS
 TANUBIZONYSÁGOT!

Temesy: Magyarország P
története 1.—

Fodor: Magyarország
földrajza 0.24

Bödy: A magyar zászló,
cimerek, szentkorona és
koronázási jelvények . 0.80

KAPHATÓK A GAZDASÁGI
HIVATALBAN.

◆ SZÍNHÁZI SZEMLE ◆

Emil és a detektívek. (Vígjáték 3 felvonásban. Irta Emil Kastner világhírű regényéből *Hegedüs Tibor*.)

Az egész világ ifjúságának kedves olvasmánya Emil Kastner „Emil és a detektívek” c. ifjúsági regénye, amelyet már hangosfilmre is feldolgoztak. A regényből Hegedüs Tibor, a Víg-színház főrendezője ifjúsági szindarabot írt, a legjobb ifjúsági darabot, amely valaha is magyar színpadon színrekerült. A darab tartalma, hogy egy keménykalapos úr ellopja Emil pénzét utazás közben, Emil megtalálja a keménykalapot és különböző viszontagságok után egy talpraesett fiú társaság segítségével elfogja. Ezek a fiúk detektívek. Kiténik, hogy nagyszerű fogást csináltak, mert az üldözött bankrablót fogták el. Emilt és társait hazatérve üdvözlő és ünnepli a város közönsége.

A keménykalapot Somlay Arthur játssza nagy művészettel. A felnőtt szerepeket Vendreyvel az élen a Víg-színház gárdája látja el, de a főszereplők gyerekek. 150 fiú és egy leány játszik benne, közülök messze kimagaslik Dudás, a fődetektív szerepében Primusz István, aki kivételesen nagy színészi tehetség. Nagyon kedves Emil szerepében Vitéz István, a Repülő Szarvas kitűnően játssza Antonighei Guidó, a tanár Walther Bobi, Péntek Füzess Nándor és a jobbszélső Horváth Árpád elsőrangúak. A leány: Lakner Noémi rendkívül bájos.

A darabnak a bemutatón hatalmas sikere volt. for.

Jövendölés, amely valóra vált.

Nostradamus (1503—1566), a híres csillagász, aki után tudvalevőleg egy jövendöléseiből összeállított gyűjtemény maradt hátra, az 1908-as év rovatában ezt írta: „Az ifjúság körében új lovagrend alakul, amely megváltoztatja a világ arculatát.”

Az 1908-ik esztendőben rakta le Baden-Powell a cserkészmozgalom alapjait, amely ma már pármillió tömegével az egész világon elterjedt.

T. S.
 (Harczer 1932. évf. 7. szám.) Ford.: dr. Borsiczky Sándor.

APRÓ HÍREK.

Lilimos kézelőgomb és óralánc, csodaszarvas-jelvény és csapatmonogram . . . Hol? A cserkész-ötvsónél, Peiniger Károlynál (Budapest, I., Horthy Miklós-út 28., udvar)! Ara? 2.10, 2.—, —.30 (nagy —.50) P, illetve megegyezés szerint és a portó költség. Siess megrendelni, hogy még karácsony előtt megkaphad!

Cserkészelőadás egy budapesti eszperantó egyesületben. A közelgő cserkész-világtábor felkeltette az érdeklődést a cserkész-iránt. A Magyar Országos Eszperantó Egyesület meghívására az egyik budapesti cserkészcsapat tagjai az egyesületben külön cserkészelőadást rendeztek. A fiúk elsősorban azt mutatták be, hogy ha más nyelvet nem tudnak, az eszperantó által is a magyar lelket, a magyar érzést készülnék bemutatni a külföldiek előtt versben és dalban. Különösen a tábornút mellett előadott cserkészdaloknak és *Szikszay Endre* régi magyar nóta-számainak volt nagy sikere. Így viszik be a fiúk a magyar cserkészszellemet nem-cserkész társaságokba is. Az eszperantó szöveg olaszos hangzása különösen alkalmas a magyar dalok éneklésére.

A Magyar Si Szövetséggel egyetértésben a VIII. országos cserkész-síversenyt 1933 február 5-én tartjuk meg. A nevezési határidő 1933 február 1. déli 12 óra a Magyar Cserkészszövetség székházában, I. 20. sz. Sorsolás február 2-án este 7 órakor a Magyar Cserkészszövetségben, f. 11. sz. alatt.

Felhívás! Mindazok, kik a Jamboree részvételi díj részletét lefizették és a betétkönyvecskéjüket nem kapták meg, jelentsék a G. H.-nak.

Bekötési tábla. Mindazon előfizetők, kik igényt tartanak bekötési táblákra, igényüket jelentsék be a kiadóhivatalnak, mert csak az igényléseknek megfelelően csináltatjuk meg a bekötési táblákat. Az igénylésnél ne muálszunk el jelezni, hogy egészvászson vagy félvászson bekötési táblákat igénylenek. A bekötési táblák ára: egészvászson arany liliummal 2 P, vélvászson arany liliummal 1.50 P. Az igényléseket kérjük legkésőbb január 15-éig beküldeni.

Kodály Zoltán 50 éves!

Mikor az egész országban ünneplik ötvenedik születésnapján nemzetünknek ezt a hatalmas zenei zsenijét, akkor minékünk, cserkészeknek, is meg kell állnunk egy pillanatra és hálát adnunk az Urnak, hogy megáldotta az emberiséget Kodály Zoltánnal.

Nem akarok most hosszan beszélni nektek, hogy mit jelentett az ő föllépése a magyar zenében, elég, ha azt mondom, hogy ő tette azt körülbelül a magyar népzenevel, amit Vörösmarty, Arany, Petőfi a népköltéssel: *felemelte* ezt a művelt zenei világhoz, *anélkül*, hogy az eredeti, ősi erejéből bármit is *vesztett volna*. *Összegyűjtötte* az ismeretlenség homályába eltűnő magyar népdalokat, *feldolgozta* őket, miközben felhasználta a modern hangszereles minden eszközét. — De mi nemcsak azt a Kodályt akarjuk ünnepelni, aki a „Psalmus Hungaricus”-t alkotta meg, melyben népünknek fájdalom, bánata, esdeklése zokog fel egyszerű őszinteséggel Istenhez, sem azt, aki a maga egyszerűségében és népi naivitásában is nagyszerű „Székelyfonó”-t írta, melyről bátran lehet mondani, hogy, egy darab magyar sors, hanem Kodály Zoltánt a gyermekek és fiatalság barátját. Mert csak olyan ember teremthette meg azokat a *gyermek-kardalokat*, aki nagyon szerette az ifjúságot és ünnepeljük benne azt az embert, aki összegyűjtötte a legszebb *regi magyar énekeket*, melyek közül sok hányszor hozta vissza fátársaság úton vagy nehéz munka közben kedvünket, hányszor hozta el tábornúzeinkhez a régi magyar tüzek hangulatát.

Tehát mi cserkészek külön hálásak vagyunk Kodály Zoltánnak, mert ő segített így közelebb jutni eszményünkhöz: „a daloskedvvel vígan végzett munkához”. Esje.

A CSERKÉSZ TAKARÉKOS!

PIPERESZAPPAN,
RUHAKEFE, HAJ-
KEFE, FOGKEFE

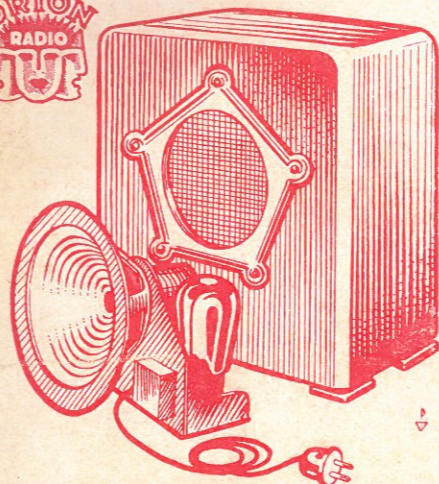
A GAZDASÁGI HIVATALBAN
OLCSÓ ÁRON KAPHATÓ.

AZ

ORION

DINAMIKUS HANGSZÓRÓ

minden rádió-
 készülék teljes-
 mértékűt fo-
 kozza. Előnye-
 i: készü-
 lésnek nagy-
 mértékű zse-
 rejtés, mint
 a nagyobbak-
 nál s bekap-
 csolásnál
 semmiféle át-
 alakításra
 nincs szükség.
 105, 120, 150
 és 220 voltos
 egyen- és vál-
 táramra ké-
 rül. Bármely
 jó lökereske-
 és bemutatja
 készüléggel
 szolgál részletes felvilágosítással.

Gyártja: **ORION IZZÓLÁMPAGYÁR.**

„Fehér az én ingöm”
 Senkinek nincs ilyen fehér holmija!

Nem is csoda hiszen Persilben mosták!
 Csak egy fontos dolgot nefelejtsem el soha:
 kellő mennyiségű Persil!

3 vödör vízhez egy csomag

Persil kell!

Minden kátnhoz friss Persil oldatot
 készítsen, hideg vízben.

Persil

CSEKÉSZBOLT

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivat. szállítója.

BUDAPEST, V., NAGY SÁNDOR-UT

TEL: 112-34. POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKÉSZÁMLA

A Vilmos császár-út 48. számú háztól harmadik épület

ÁRJEGYZÉKKIVONAT:

Érvényes 1933. I. 1.

Arvalányhaj	08
Arvalányhaj-boglár	36
Asó gyalogsági (leszerelési anyag, amíg a készlet tart)	1.40
„ börtokkal, övre felakasztható	2.30
Bot, cserkész, méterbeosztással	1.00
„ tiszt, jégcsúccsal, erős 1.90, könnyebb	1.30
Bumerang, kereszt	1.20
Balta, amerikai mintájú, dobó, börtokban 8.80,	3.90
Baltakalapács, (leszerelési anyag, amíg a készlet tart)	1.40
Cipő, „Jamboree“ védjegyű, magasszárú, csattos duplatalpú, végigbélelt bagaria, 44-46. sz. 24.50, 40-43. sz. 23., 35-39. sz. 19.50	19.50
„ cserkész, erős, magasszárú, dupla talppal, 44-46. sz. 21., 40-43. sz. 18., 35-39. sz. 15.	15.
Cipőosztályunk átszervezése kapcsán a legértékesebb külföldi luxus magasszárú túra-, séta-, hegymászó szeges-, Montanahafert, stb. márkás cipőkönlegességek, amíg a készlet tart, csaknem féláron	29.80
„ fűző-könlegesség	80
Brawják fókaoalj 50 gr-os 68, u. a. 100 gr-os 1.16, u. a. fókaszir	78
Csajka, khaki, zománczott, fogóval	2.30
„ alumínium, literes 2.10, nehéz 2.80, félliteres	1.30
Csákánybalta vagy kapa	2.50
Csésze, nagy, teás, törhetetlen Futurit műanyagból, tányérral	1.98
Derékszíj, angol m. vert bronz, lilomos csattal, karabinerrel	3.70
„ nickel csattal, csúsztatható karabinerrel	1.60
„ csatt, lilomos, külön	2.
Diáksapka és sapkajelvény, minden intézet előírása szerint	1.40
Évőeszköz, alum. összerakható kanál-villa 80, kanál-villa-kés	2.80
Ételcsésze, patentzáros, légmentes, gumiszigeteléssel 16 cm 3.40, 14 cm	2.80
Ételdoboz, alum. nagyság szerint 285x200x80 mm 5.90, 255x175x80 mm	3.40
4.50, 200x150x70 mm	3.40
Farkaskölyök ujjas, barna, kék v. zöld, nagyság szerint 9.50,	10.
„ vállszalagok minden színben 50, csillagok posztón	10.
Gyékény, szalmazsák helyett, 50x200 cm 2., gumi talajtakaró 50x200 cm	4.80
Gyorfűző, alum. két edénnyel, szélvédővel, sárgaréz borszeszlámpával	4.90
„ u. a. nagyobb, egy és félliteres	7.80
Hátizsák, khaki, 22 cm 1.60 + cm-kint	10
„ tömőfonál hozzá khaki kartonon	06
Hátizsák, valódi bőrszegéssel, varrott és szegezett szíjjakkal, barnára fényezett veretékkel.	
„ „Lurkó“ I zsebbel, egyenes szíjjal, 35x45 cm, vízhatlan Nomád vászonból	2.80
„ „Uzsok I.“ 1 zsebbel, egyenes szíjjal 35x45 cm, a legerősebb vastag vadászvászonból	5.
„ „Uzsok II.“ 2 zsebbel, egyenes szíjjal 45x55 cm, a legerősebb vastag vadászvászonból	8.
„ „Uzsok III.“ 2 zsebbel, ívelt szíjjal 55x65 cm, a legerősebb vastag vadászvászonból	12.
„ „Norvég I.“ 3 külső, 1 nagy belső zsebbel 50x50 cm, a legnehezebb vízhatlan „Gránit“ vászonból	17.80
„ „Norvég II.“ 3 külső, 1 nagy belső zsebbel, 55x55 cm, a legnehezebb vízhatlan „Gránit“ vászonból	19.80
Hátizsák-zacsok, zöld, barna, vagy kék színben, nagys. sz. 90, 70,	50
Igazolványok 40, fémkerettel	1.30
Ing khaki flanelből 41-45 6.45, 35-40 5.70, 28-34 nyakbőségben	5.32
„ gyapjúflanelből, „Jamboree“ védjegyű, minden szám	12.
„ khaki molinóból, minden nagyságban	4.50
Iránytű, bronz, elzárható, 30 mm	2.90
„ nikkelezett, elzárható, rádiumos, 30 mm 4.50, 35 mm	5.
„ Bezard-rendszerű	21.20
Jelvény, cserkész, apród, farkaskölyök 10, zománczott civil cserkész-jelvény 15, I. II. o. 24, II. o. 12, különpróba 24, Hungária 50, farkaskölyök-különpróba 36, vízicserkészjelvény 20, vízi tiszt 3.80, vízicserkész civil 20, kath. és prot. telkészi 80, repülő 1.50, repülő tiszt 2.50	2.50
Kalap, cserkész, angol forma, az új előírás szerint viharzsinórral és bőr kalapszíjjal	5.80
„ tiszt, szürkés nemezből	12.
Kalapszíj, tiszt, prima, varrott 60, cserkész, bőrből 40, viharzsinór	24
Kalapszámok darabja	68
Késcs, rugós, fémből, nagy 1.50, cserkészcs, mindentudó pirosnyelű 2.90, u. a. agancsnyelű 7.40, csigaliga-agancs vagy bőrnnyelű, börtokban 5., „Puma“ (kis csigaliga) bőrnnyelű, börtokban 3.50, u. a. rózsafanyelű	2.50
Krinolin, 12 mm-es 5., Hindu krinolin (zsákár)	9.
Körgallér, hosszúságú lóden-könlegesség minden nagyságban.	
Kulacs, karabinerrel, csavarmenetes, zárral, literes 4.70, háromnegyedliteres 3.20, u. a. filchuzattal literes 6., háromnegyedliteres 5.40, félliteres	4.80
Kürt, F-hangú századkürt	14.
Kürtzsinór, piros vagy zöld 3.20, piros-fehér-zöld	3.80
Kürtfűvőka (mundstükl)	2.
Labda, stukk, bőrből	98
Lasszó, 10 mm, 10 méter	8.
Lábos, örsi 5 literes, alumínium, fedővel és khaki-huzattal	9.80
Lábszárvédő, kötött, khaki, tiszta gyapjúból	3.
„ fejes, félcipőbe, gyapjú, minőség szerint 12.	6.

Levente ruházati cikkek (sapka, jelvény, ing, stb.) külön árajánlat szerint.			
Levelepapír cserkészjelvényvel mappában, 20 iv, 20 boríték			
Málhaszaj			
Mentődoboz, Turul egyéni felszerelés alumíniumdobozban			
Mentőtáska, örsi, vászontokban, vállszíjjal			
Mentődobozhoz és táskához pótalkatrészek külön is kaphatók.			
Morse-zászló, minden színben, rúddal 1 m x 1 m			
Nadrág, 2 oldal-, 2 fedeles, legombolható hátsó- és 1. órázsebbel			
hossza	la khaki lóden	khaki tiszt lóden	vadász-covercoat vász
40 cm	7.	10.60	4.90
45 cm	7.50	11.40	5.20
50 cm	8.	12.30	5.50
55 cm	8.50	13.10	5.80
60 cm	9.	14.	6.10
Nyakkendő, barna, zöld vagy kék			
„ négyzetes, zöld vagy barna delainból			
„ apród, kék gyapjúdelainból			
Nyakkendőgyűrű „Jamboree“ 40, lapos bőrből fonott			
Öltöny, saccokabát, breeches nadrág a Ruházati Szabályzat előírása szerint, külön-külön is, mérték szerint.			
Örsi zászló la szatimból 2., zászlóra állat 1.20, zászlóra csapat- és örsi szám külön			
Paszomány, arany vagy sárga, métere 1.60, piros vagy kék			
Pénztárca, övre fűzhető			
Pohár, alumínium, csőrös, fogóval egynegyedliteres 66, lapos			
Pohár, törhetetlen Futurit műanyagból, nagy 98, lapos			
Ruhagomb (sima vagy lilomos) nagy, darabja 12, kicsi			
Sapka, tábori khaki, covercoatvászonból			
„ cserkészapród, vífézkötéses, tollal			
„ farkaskölyök, előírás szerint			
„ repülő, előírás szerint			
„ vízicserkész, előírásos, szalag nélkül, khaki gyapjúszövetből			
„ vízicserkész, előírásos, fehér vászonból, szalag nélkül			
„ vízicserkész örsvezetői, tiszt, „Vízicserkész“ felirattal			
Sátor, 4 személyes, gulaalakú, khakiszínű, vízhatlan „Nomád“ vászonból, tűzoltófonással záródó ajtóval. Alapterülete 200x200, magassága a föld felett 180 cm, 8 cövekkel, vízhatlan csomagolózással 25., u. a. 250x250 cm 37.50, u. a. 150x150 cm			
Expedíciós sátrak, munkás- és irodasátrak, kerti-, strand- és kabinsátrak. — Árnyektető takaró ponyvák külön ajánlat szerint. — Vízhatlan vásznak méterszáma.			
Sí- és téli sportcikkek külön árjegyzék szerint.			
Síp, angol tiszt 2.10, nagy oxidált, 1., kicsi			
„ Morse, változtatható 3 hanggal			
Sípzsinór, sötétbarna gyapjúzsinór, előírás szerint			
Só- és paprikaszóró alumíniumból			
Sweater, vastag, khaki színű gyapjúfonalból minden nagyságban.			
Szappantartó, alum. kerek 66, csuklós, négyzetes			
Szerszámok, börtokban, a leghelyénvalóbb ajándéktárgy			
Szövetek: Lóden la khaki, 140 cm széles, méterenként 11. — P. Lóden tiszt, khaki, 140 cm, 15. — Kammgarn, khaki, 140 cm, 18. — Vadászvászon ruhára, oliv, 140 cm, 4.40. Vadászvászon hátizsákra oliv, 140 cm, 5. — Covercoat vászon, khaki, 130 cm, 6. — Flanel pamut, khaki, 78 cm, 1.50. Flanel „Jamboree“, 70 cm, 3.60. Mollinó khaki, 78 cm, 1.40. Mollinó, nyers, 84 cm, 1.20. Nomád vászon, vízhatlan, 100 cm, 3. — Gránit vászon, vízhatlan, 100 cm, 6. — Nomád vászon gumizva, 100 cm, 4.80. Cloth fekete, nehéz, 140 cm, 4.20. Cloth, fekete, la, 140 cm, 2.70. Sportvászon fehér, 100 cm, 2. — Leventevászon, fehér, 78 cm, 1.40.			
Takaró, vastag téli gyapjú, 140x190 cm			
Takaró, ikernagyság, szürke gyapjúból, 160x230			
Tábori lámpa, gyertya és olaj 2., gyertyalámpa összecukható			
Tányér, alumínium, lapos 210 mm 68, mély 210 mm			
„ dessert, törhetetlen Futurit műanyagból			
Téatojás, alumínium			
Térképek, turistakalauzok, különleges turista és vizeitérképek külön, részletezett árjegyzék szerint.			
Térképmérő, 75.000 és 200.000 térképhez, nyeles			
Térkepszögmérő, Sáray-féle kombinált			
Térképvédő, kockázott, szegéllyel, fedővel és zsinórral			
„ u. a. a. bőrszegéllyel			
Thermosok és termosbetétek minden nagyságban kaphatók.			
Tornacipő, trikó és egyéb tornaruha legnagyobb választékban külön ajánlat szerint.			
Vajdobozok, alumínium, csavaros tetővel, gumiszigetelésű üvegbetéttel, 6 cm 90, 8 cm 1.20, 10 cm 1.60, 12 cm 2.00			
Vállpántok a Magyar Cserkészszövetség új előírásai szerint 1., 1.50			
Viharkabát, a legnehezebb vitorlavászonból, teljesen vízhatlan			
„ vízhatlan, „Nomád“ vászonból, háromszoros vállborítással, vízhatlan gombolással, denevérújjakkal, minden nagyságban			
Villanyelem, botelem 56, Supergold Extra 90, Palaba normál (reál) 140			
Villanylámpák, bothüvely, focus-fényszórával 2., tábori hüvely 2.			
tábori kézilámpa 2.50, jelző, háromszínű lencsékkel			
Villanylámpa izzó, törpefogalathoz, minden kivételben, legolcsóbb 21/31, coltos			
Zászló, rajzászló, nemzetiszínű, dupla			
Zásziocsucs, öntött sárgaréz, rajzászlóra 12., csapatzászlóra			
Zászlórudak, külön ajánlat szerint.			

Jamboreesták vásárlásait a Táborparancsnokság „Vásárlási jegye“ alapján kedvezményesen bonyolítja